

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i Folketinget.

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven.
(Lovforslag nr. L 190).

Ved lovforslaget ændres færdselslovens § 105, stk. 3, der vedrører den beregningsmetode, der benyttes ved regulering af det maksimale beløb, som den lovpligtige forsikring for motordrevne køretøjer skal dække i forbindelse med de skader, der forvoldes ved en enkelt begivenhed.

Efter de gældende regler i færdselsloven er der hidtil foretaget regulering af forsikringsdækningsbeløbene ud fra en ugeløn beregnet af Danmarks Statistik.

Danmarks Statistik har oplyst, at man ikke længere beregner den anvendte ugeløn.

Det er derfor påkrævet, at der nu ændres i den pågældende reguleringsbestemmelse i færdselsloven.

Det foreslås, at forsikringsdækningsbeløbene efter færdselsloven fremtidig reguleres hvert år med tilpasningsprocenten tillagt 2 pct. Hermed vil reguleringen fortsat følge lønningerne på arbejdsmarkedet. Dette svarer i princippet til tilsvarende reguleringer i anden lovgivning, herunder retsplejelovens bestemmelser om grænsen for fri proces samt lov om forsikring mod følger af arbejdsskade og lov om erstatningsansvar.

Samtidig ændres regulerings tidspunktet fra 1. april til 1. januar.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til værgemålslov.
(Lovforslag nr. L 191).

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Ændringer som følge af værgemålsloven).

(Lovforslag nr. L 192).

Hovedformålet med de to lovforslag er at gennemføre en reform af reglerne om umyndiggørelse af voksne i myndighedsloven. De gældende regler er fra 1922 og trænger til en modernisering og tilpasning til vores tid.

Behovet for ændringer skyldes bl.a., at de svage i samfundet har fået helt andre forhold, end de havde, da myndighedsloven blev til. Det er blevet mere almindeligt, at denne gruppe har indtægter og formue. Udviklingen har også medført et voksende behov for bistand i forbindelse med de svages personlige forhold. Det har også betydning, at levealderen er steget, og at der derfor er flere gamle, som har svært ved at klare sig selv og har brug for bistand fra en værgemål.

Umyndiggørelse efter de gældende regler i myndighedsloven opleves ofte som et meget voldsomt indgreb over for den person, der umyndiggøres. De pårørende og andre, som har kontakt med den svage, udviser derfor tilbageholdenhed med hensyn til at iværksætte værgemål, selv om der er behov for det. Dette kan give anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

De nye smidige regler i værgemålsloven gør det muligt at tilpasse værgemålet til det behov, som den enkelte har for bistand fra en værgemål. Værgemålet kan »skræddersys« og dermed udformes, så det ikke bliver mere indgribende end højst nødvendigt. Værgemål kan på den måde blive et meget bedre tilbud om hjælp til den svage end umyndiggørelse, som helt fratager den pågældende rådigheden over sine retlige forhold.

Det bliver muligt at iværksætte værgemål, der ikke medfører fratagelse af den retlige handleevne. Det foreslås også, at værgemål kan begrænses til kun at angå personlige forhold. Dette er udelukket efter gældende ret. Både personlige og økonomiske værgemål kan endvidere begrænses til at angå bestemte forhold, f.eks. spørgsmål om flytning til plejehjem, bestemte dele af formuen eller indtægter eller salg af en ejendom.

Det foreslås også, at kompetencen til at træffe afgørelse om værgemål flyttes fra domstolene til statsamtterne – dog sådan at domstolene fortsat skal træffe afgørelse vedrørende de mest indgribende værgemål. Hvis statsamtterne træffer afgørelse om værgemål, er der adgang til domstolsprøvelse.

Det har hidtil i nogle tilfælde været vanskeligt at skaffe en egnet og villig værge for personer, der kommer under værgemål. Derfor foreslås det, at der skal etableres en ordning med faste værger, der kan fungere som værge for flere som led i deres profession. Disse værger vil kunne træde til, hvis der ikke er pårørende, der kan påtage sig opgaven, eller hvis årsagen til værgemålet er uenighed mellem de pårørende.

Det er også meningen, at der fremover skal kunne gives en værge betaling for arbejdet med værgemålet i det omfang, det er rimeligt. Vederlaget til værgen skal som udgangspunkt betales af den, der er under værgemål. Har denne ikke tilstrækkelige midler, skal vederlaget dog afholdes af statsamtet. De nye regler om værger indebærer i øvrigt også, at opgaven som værge fremover ikke længere skal være et borgerligt ombud.

Værgemålsloven indeholder en række andre væsentlige ændringer i forhold til de gældende regler. Som eksempler kan jeg nævne, at sagerne skal oplyses bedre, bl.a. ved, at der skal indhentes udtalelser fra plejehjem eller andre institutioner, hvor den svage bor, inden der tages stilling i en sag om værgemål. Der skal også i videre omfang end hidtil ske underretning af pårørende, så de får mulighed for at udtale sig, inden et værgemål bliver iværksat.

Det bliver også nemmere at få lov til at bruge af en formue, hvis det er til gavn for den, der er under værgemål.

Forslaget til værgemålsloven indeholder også reglerne om værgemål for børn og unge under 18 år. Disse regler er stort set uændrede i forhold til reglerne i myndighedsloven. Det foreslås som noget nyt bl.a., at unge under 18 år bliver myndige, når de indgår ægteskab, medmindre der efter en vurdering i det enkelte tilfælde er behov for, at værgemålet fortsætter, til den unge fylder 18 år.

Endelig indeholder værgemålsloven i kapitel 8 nye og forenklede regler om særlige værger.

Forslaget om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Ændringer som følge af værgemålsloven) indeholder de ændringer i lovgivningen under Justitsministeriets område, som er nødvendige som følge af de nye regler om værgemål.

Den vigtigste del af dette forslag er den nye udformning af retsplejelovens regler om domstolens behandling af sager om værgemål. De nye regler medfører bl.a., at den, som værge-

målssagen angår, altid skal have bistand af en advokat under sagen.

Idet jeg henviser til lovforslagene og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslagene til det høje Tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre.

Spm. nr. S 1087

1) Til udenrigsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil den danske regering tage skridt til at få fjernet EU-Kommissionens adgang til at udstede kommissionsdirektiver?«

Skriftlig begrundelse

Udenrigsministeren har i svar på spørgsmål nr. S 982 oplyst, at det ikke er sikkert, at miljøgarantien kan bruges i forbindelse med kommissionsdirektiver, da der blandt medlemslandene og Kommissionen er forskellige opfattelser af mulighederne for at anvende artikel 100 A, stk. 4, i disse tilfælde.

Regeringen har desuden meddelt, at den ikke vil bruge miljøgarantien i sagen om et EU-kommissionsdirektiv om mad til børn og småbørn (babymad).

I sin omtale af udenrigsministerens svar skriver Politiken den 2. marts 1995: »Regeringen afviser imidlertid at bruge miljøgarantien med den begrundelse, at den skal gemmes til en bedre lejlighed. SF og Enhedslisten mener, at det er en farlig strategi, når regeringen hele tiden vægrer sig ved at bruge miljøgarantien.«

Derfor vil Enhedslisten anmode regeringen om at tage skridt til at få vedtaget, at det ikke længere skal tillades Kommissionen at vedtage direktiver efter komitéproceduren. For Enhedslisten er det helt uacceptabelt, at embedsmænd kan sidde i administrative komiteer og lave love, som sætter de nationale regeringer ud af spillet, samtidig med at de nationale regeringer – i dette tilfælde Danmark – siger, at man ikke

tør/vil prøve, om miljøgarantien kan bruges i disse tilfælde.

Keld Albrechtsen (EL):

Venstres EU-ordfører, fru Charlotte Antonsen, sagde i Information den 23. februar:

»Kommissionsdirektiver bruges i stadig større omfang, og det er ikke blot teknik, de tager stilling til, men følsomme politiske sager; det går ikke.« Sådan sagde altså Venstres ordfører, og det kan vi forhåbentlig alle sammen være enige i.

Vi har haft historien med tilsætningsstoffer i babymad. Vi ved nu, der ligger et EU-kommissionsdirektivforslag vedrørende sprøjtemidler i vores grundvand, og vi ved også – det har ministeren oplyst i et skriftligt svar til mig her for et par dage siden – at det er mere end tvivlsomt, faktisk højst usandsynligt, at vi vil kunne bruge miljøgarantien i forbindelse med sådanne EU-kommissionsdirektiver.

Jeg håber derfor meget, at regeringen nu vil være med til sammen med os andre at få stoppet denne praksis.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det fremgår udtrykkeligt af EF-Traktatens artikel 145 og 155, at Rådet i de retsakter, som Rådet vedtager, skal tildele Kommissionen beføjelser til at gennemføre de forskrifter, som Rådet har udfærdiget.

Det er det fundamentale. Derudover er der i 1987 på grundlag af Traktatens artikel 145 endvidere vedtaget en rådsafgørelse om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelse af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.

Der er altså traktatmæssige bestemmelser, der regulerer dette forhold, og derfor kan det kun laves om ved en ændring af Traktaten i forbindelse med regeringskonferencen i 1996. Derfor er jeg nødt til at henvise videre diskussion om dette til den brede offentlige debat, vi skal have, forud for at regeringen i samarbejde med Folketingets partier fastlægger et dansk forhandlingsgrundlag. Men jeg vil gerne tilføje, at regeringen er opmærksom på, at der i den problemstilling, som spørgeren her rejser, absolut er noget, vi bør interessere os for.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan jo ikke sige, at vi med ministerens svar er nået så fantastisk langt i retning af en løsning.

Men jeg opfattede det da også således, at regeringen vil være interesseret i at diskutere med os andre, hvordan vi får løst dette problem, og at regeringen i hvert fald ikke afviser, at det er noget, vi må have gjort noget ved. Derfor vil Enhedslisten nu hjælpe regeringen videre på vej ved at fremsætte et forslag til folketingsbeslutning om denne sag. Så kan vi jo få en mere omfattende drøftelse også af forslag til traktatændringer, hvis det er nødvendigt.

Men jeg vil nu godt spørge ministeren, om det virkelig skulle være nødvendigt at afvente en traktatændring. Det må jo være således, at man i de enkelte direktiver ganske klart kan fastslå, at der ikke overlades lovgivningsmagt til Kommissionen. Det må vel også være sådan, at man f.eks. kan fastslå, at ethvert spørgsmål vedrørende udfyldning af direktivet, som rejses i disse embedsmandskomiteer, må kunne indbringes for Rådet, hvis et medlemsland ønsker det.

Jeg mener, der er mange muligheder, som man allerede nu kunne have grebet til, hvis viljen havde været der. Jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke er korrekt, at vi rent faktisk godt allerede kan gå i gang med at gøre noget ved det.

Så vil jeg godt spørge ministeren, om jeg har opfattet det svar, ministeren har givet mig, korrekt: At vi faktisk ikke har sikkerhed for på nogen måde at kunne bruge, tværtimod nærmest sikkerhed for ikke at kunne bruge, miljøgarantien i disse sager? Sådan har jeg læst ministerens svar, og det er muligvis årsagen til, at regeringen ikke turde bruge miljøgarantien i sagen om babymaden, det ved jeg ikke. Men jeg vil godt have opklaret, om det faktisk er rigtigt forstået, sådan som jeg har læst det, at her gælder miljøgarantien altså rent faktisk ikke. Det er jo i sig selv noget, der gør, at man må tage ganske alvorligt fat i sagen.

Jørn Jespersen (SF):

Nu er der i det spørgsmål, som udenrigsministeren er blevet stillet i dag, lagt op til, at det skulle være samtlige kommissionsdirektiver, man skulle arbejde for at få afskaffet, og det er måske en noget voldsom og også unødvendig ambition, for mange af kommissionsdirektiverne handler om meget tekniske og dermed uproblematisk ting.

Det, der vel er kernen i diskussionen, og det, der er væsentligt at interessere sig for, er de

kommissionsdirektiver, som vedrører et dansk beskyttelsesniveau på sundheds-, miljø-, arbejdsmiljø- og forbrugerområdet. Derfor synes jeg, det er væsentligt at få en tilkendegivelse fra regeringen af, om man vil arbejde for også på det gældende traktatgrundlag at sikre, at sådanne spørgsmål, der vedrører det danske beskyttelsesniveau, altid bliver løftet til et politisk niveau, så der er et politisk ansvar at placere, hvis der er tale om forringelser i nogle lande, herunder Danmark. Og det er jo bl.a. det, der er sket med netop babydamdirektivet, hvor man må sige, at sagens indhold fik en uheldig behandling, men hvor sagen jo blev løftet til et politisk niveau.

Så det, jeg synes kunne være interessant på det gældende traktatgrundlag, var at få en forsikring fra regeringen om, at man til enhver tid vil løfte sager, der forringer dansk beskyttelsesniveau, til et politisk niveau.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Først til hr. Keld Albrechtsen. Det er jo rigtig, at i en række tilfælde er der i direktiverne fastlagt ganske nøje bestemmelser for, hvilke beføjelser der så videre tilkommer Kommissionen – det er jo en kendt sag – men det, som spørgeren har spurgt mig om, er, om regeringen vil tage skridt til at fjerne disse muligheder. Det kan vi altså ikke i henhold til det eksisterende traktatgrundlag, og der er en række direktiver, som er vedtaget, og hvor det jo heller ikke vil være muligt at gennemføre noget sådant.

Jeg må også gøre opmærksom på, at spørgsmålet om miljøgarantien, som jo diskuteres løbende i Europaudvalget i forbindelse med afgørelse af de enkelte sager, synes jeg klart falder uden for dette spørgsmål. Jeg er klar til at besvare spørgsmål vedrørende miljøgarantiens anvendelse i enkeltsager når som helst, men så er det dét, spørgeren må spørge om.

Jeg har sagt til spørgeren, hr. Keld Albrechtsen, at vi i øvrigt er klar over, at der i hele denne problemstilling gemmer sig betydelige problemer. Det illustreres også ved hr. Jørn Jespersens indlæg, og jeg mener, diskussionen om, hvorledes vi skal angribe det problem, hvordan det bedst kan gøres, er et af de emner, som vil dukke op i forbindelse med fastlæggelsen af et forhandlingsgrundlag for regeringen på regeringskonferencen. Det lader sig ikke gøre inden for rammerne af et onsdagsspørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg opfatter det således, at vi skal koncentrere den fortsatte diskussion om to spørgsmål: Dels behovet for traktatændringer og dels spørgsmålet om, hvad vi gør for at sikre, at kommissionsdirektivforslag, som indeholder ting, som vi mener her i Danmark er lovgivningsstof, eller som f.eks. griber ind i vores miljø og forhindrer os i at bruge miljøgarantien, skal kunne løftes op i Ministerrådet, således at de ikke kan vedtages administrativt. Jeg vil godt bede ministeren svare på, om han er enig i, at det bør være sådan, at der ikke kan lovgives på administrativt plan, at man ikke kan lave lovgivningsregler på administrativt plan, som tilsidesætter vores miljøgaranti, og at i sådanne situationer må regeringen absolut gå ind og sikre, at det bliver løftet op i Ministerrådet, således at vi i hvert fald får det op dér, hvor der er lovgivningskompetence tildelt efter Traktaten – desværre.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Det er helt udelukket, selvfølgelig, – det var hr. Jørn Jespersen også inde på – at Rådet selv detaljeret kan administrere en række af de bestemmelser, der er gennemførelsesbestemmelser, som er nødvendige for at udfylde et direktiv. Det lader sig ikke gøre. Der kan være tale om, at større problemer kan løses ved at blive løftet op på politisk plan. Og jeg vil da gerne sige, at det er mit principielle standpunkt, at efter komitéproceduren skal man ikke kunne vedtage nye politiske principper. Det ville være uforsvarligt, og det ville ikke være i overensstemmelse med et alment dansk syn på, hvorledes lovgivningsbestemmelser kommer til verden.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for den sidste tilkendegivelse, for det viser jo da i hvert fald, at der er en kerne i denne sag, som vi er enige om. Det vil vi så prøve at komme videre med med dette forslag til folketingsbeslutning. Jeg vil så blot spørge ministeren, fordi han nu efterlyste konkrete eksempler: Er sagen om udfyldning af drikkevandsdirektivet – som altså, hvis det bliver gennemført, vil medføre, at vi ikke kan kontrollere nedsivning af sprøjtemidler til vores grundvand – ikke netop et eksempel, hvor regeringen må gå ind og sige: En sådan sag kan ikke afgøres ved et kommissionsdirektiv; det er et lovgivningsanliggende; det skal som minimum op og afgøres i Mini-

sterrådet, om man skal kunne tilsidesætte danske regler til beskyttelse af grundvandet?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg må helt afvise at gå ind i en enkeltsag som den, der her rejses. Der bliver rig lejlighed til at diskutere denne sag med den relevante minister, og det vil jeg ikke gå ind i inden for rammen af spørgetiden. Jeg glæder mig til, når der kommer et beslutningsforslag, at drøftelsen af dette spørgsmål kan fortsætte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1089

2) Til kulturministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Hvad agter ministeren at foretage sig i sagen om radiostationen The Voice i København, efter at Lokalradio- og -tv-nævnet i København har truffet afgørelse om, at The Voice mister sendetilladelsen pr. 1. april 1995?«

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det er således, at Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Fælles Kurs i Lokalradio- og -tv-nævnet har besluttet at lukke The Voice i Københavns Kommune. Det er åbenbart en sag, hvor målet helliger midlet.

Den 23. februar inddrog man The Voice's sendetilladelse med én begrundelse. Senere hen blev man så klar over, at der er tale om en forkert beslutning, at dét grundlag ikke holder. Så indkalder man til et nyt møde, hvorefter man træffer en ny beslutning med en ny begrundelse; en begrundelse som dog ikke har hold i virkeligheden, hvis man ser på de ting, som det landsdækkende udvalg vedrørende lokalradio og -tv har set på. Der har de tidligere afvist den type begrundelse, som bliver brugt i det sidste svar.

Der er altså tale om, at man ønsker at lukke en lokalradiostation med usaglige argumenter. Jeg synes, det, der er passeret, er i strid med almindelige forvaltningsprincipper: Man giver borgerne et afslag med to forskellige begrundelser. Jeg synes også, det er kritisabelt, at uanset hvad det endelige udfald af sagen bliver, så vil dette påføre The Voice et stort økonomisk tab.

Derfor agter jeg at høre, hvad ministeren mener om denne sag.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg har fået oplyst, at den forening, der står bag The Voice, i dag har indbragt nævnets afgørelse om ikke at give foreningen tilladelse for en ny periode for det, der hedder Udvalget for Lokal Radio og TV.

Lokalradio og -tv-området er som bekendt decentralt reguleret. Det er således de lokale nævn, der tager stilling til ansøgninger om tilladelse til lokal programvirksomhed. Nævnenes afgørelse kan ankes til Udvalget vedrørende Lokalradio og -tv, hvis afgørelser er endelige. Jeg har således som minister ikke mulighed for at blande mig i nævnenes eller udvalgets afgørelser. Og jeg har derfor heller ikke nogen mulighed for at foretage mig noget i den konkrete sag, hvad spørgeren, der må formodes at kende loven, også udmærket ved.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1090

3) Til kulturministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Mener ministeren, at sagen om, at The Voice mister sin sendetilladelse pr. 1. april 1995, giver anledning til at se på lovgrundlaget for radiovirksomhed?«

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Som det er spørgeren bekendt, har jeg tidligere varslet, at der er behov for at se på den nuværende lovgivning om lokalradio og -tv, om den fortsat er hensigtsmæssig. I midten af sidste år anmodede jeg derfor to medieforskere, Ole Prehn og Per Javert om at udarbejde en rapport om lokalradio- og -tv-området.

Rapporten blev afleveret til mig i januar i år, og den er, som det er dansk tradition, som det er skik og brug i vores demokrati, udsendt til en lang, lang række af de relevante organisationer og institutioner til høring med en svarfrist første april, dvs. om et par uger.

Herefter har jeg lovet – og det står jeg naturligvis ved – i maj 1995 at holde en konference, hvor der bliver rig lejlighed til at drøfte lokalradio- og -tv-ordningernes fremtid, herunder eventuelt, om der kan skabes en politisk forståelse og et politisk flertal for eventuelle ændringer af det nuværende lovgrundlag.

Jeg finder ikke, at den konkrete sag indeholder sådanne principielle elementer, at den i sig selv giver anledning til at fremskynde den proces, som jeg her har ridset op, og som alle, der gider sætte sig ind i tingene, kender til.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Men det er alligevel således, at vi fra Folketingets side selvfølgelig har mulighed for at afkræve ministeren holdninger til konkret placerede sager, også når det gælder lovgivning og specielt på et område, hvor man jo må sige at borgernes retssikkerhed trædes under fode ved, at vi kan se et nævn, der træffer en afgørelse med to forskellige begrundelser.

Det kan da ikke være rimeligt, at man på den måde skal overtræde almindelige forvaltningsmæssige principper. Jeg synes, det vil være fornuftigt, ikke at ministeren skal gribe ind i den konkrete sag, men at ministeren har en holdning til den slags sager.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg vil gerne sige til spørgeren, at jeg naturligvis har holdninger til temmelig meget, men som minister er jeg nødt til at holde mig til de aftaler, vi har indgået, da vi senest lavede lovgivning om lokalradio og lokal-tv. Det er et decentralt område. Jeg mener, det ligger meget godt decentralt. Der er en mulighed for at anke. Den anke er sendt ind, og jeg finder ikke, at denne sag har så principielle aspekter, at jeg som minister skal blande mig i et spørgsmål, som vi for længst i dette Folketing har besluttet er decentralt.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Uanset at der er en ankemulighed, så er det jo tilfældet, at The Voice kommer i en overordentlig vanskelig situation, hvor stationen dels vil tabe annonceindtægter, fordi folk ikke vil tegne annoncer, når den ikke har en sendetilladelse, dels mister muligheder for at opretholde den sendeflade, den har på nuværende tidspunkt, hvor man jo allerede fra de andre lokalradioers side er gået i gang med at fordele sendetilladelsen.

Så selv om den får sendetilladelsen senere hen, så kommer The Voice i en meget, meget vanskelig situation.

Jeg synes, det var fornuftigt, hvis ministeren havde en holdning til den slags.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg kan sige, at det jo netop i sager som denne er så uendelig vigtigt, at vi har et ankesystem, og at det ankesystem får lov til at stå sin prøve, så vi præcis ikke, hver gang der dukker en konkret sag op, skal behandle den her i Folketinget med alle de partipolitiske over- og undertoner, der måtte være.

Jeg har stor tiltro til det system, der administrerer denne lovgivning, og jeg har stor tiltro til dem, der vil behandle anken.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1091

4) Til kulturministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Mener ministeren, det er rimeligt, at der lægges politiske vurderinger i, hvilke radiostationer der skal sende radio?«

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Som det fremgår af radio- og fjernsynsloven – hvilket spørgeren forhåbentlig ved, da spørgeren sandsynligvis har læst den – så står der i § 48, at de lokale nævn ved behandling af ansøgninger skal søge at sikre det enkelte lokale område en samlet – og jeg understreget samlet – programvirksomhed af alsidig karakter.

Der er således i et vist omfang mulighed for, at de lokale nævn kan lægge lokale mediepolitiske overvejelser til grund i forbindelse med tildeling af tilladelser. Det er fuldt lovmedholdeligt.

Jeg finder det helt i orden, at der indgår sådanne mediepolitiske vurderinger i overvejelserne, når det lokale nævn tager stilling til, hvilke konkrete ansøgninger der skal imødekommes.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Finder ministeren så også, at det er rigtigt, når man som i The Voice's tilfælde kan se en radiostation, der har det store seerantal, som den har, med over 300.000 lyttere om ugen, blive frataget sin sendetilladelse med politiske overvejelser til grund? For det er vel ikke noget tilfælde, at det er Socialdemokratiet, SF og Fælles Kurs, der har stemt for, at den skulle fratages sin sendetilladelse.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Det er, som det er fremgået af besvarelsen af de spørgsmål, jeg her i spørgetiden har besvaret, ikke mit bord at tage stilling til lokale afgørelser.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål**Formanden:**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Albrechtsen, Keld (EL): spm. nr. S 895, 896, 901 og 902

Antonsen, Charlotte (V): spm. nr. S 835 og 973-977

Behnke, Kim (FP): spm. nr. S 817, 818 og 957-961

Behnke, Tom (FP): spm. nr. S 880, 881 og 885

Bendtsen, Bendt (KF): spm. nr. S 1005-1009

Christensen, Jan Kópke (FP): spm. nr. S 865, 866 og 911

Dahl, Kristian Thulesen (FP): spm. nr. S 872-876, 878, 879, 882 og 883

Dahlgaard, Frank (KF): spm. nr. S 943 og 944

Espersen, Lene (KF): spm. nr. S 904 og 905

Fergo, Tove (V): spm. nr. S 897

Gottlieb, Jette (EL): spm. nr. S 994

Hansen, Eva Kjer (V): spm. nr. S 981

Hornbech, Birthe Rønn (V): spm. nr. S 945, 947 og 951

Jacobsen, Kirsten (FP): spm. nr. S 907-909 og 920

Jerup, Bruno (EL): spm. nr. S 953 og 954

Just, Annette (FP): spm. nr. S 967 og 969

Kjær, Henriette (KF): spm. nr. S 921 og 922

Kjærsgaard, Pia (FP): spm. nr. S 761 og 950

Langkilde, Niels J. (KF): spm. nr. S 724 og 892

Madsen, Jens Løgstrup (V): spm. nr. S 915, 916, 992 og 993

Mejdahl, Christian (V): spm. nr. S 891 og 903

Møller, Kjeld Rahbæk (SF): spm. nr. S 887

Pedersen, Thor (V): spm. nr. S 893 og 894

Rasmussen, Lars Løkke (V): spm. nr. S 923-927, 929, 931, 934-937, 939, 940 og 949

Søndergaard, Søren (EL): spm. nr. S 788

Søvndal, Villy (SF): spm. nr. S 846, 913 og 914

Thrane, Bodil (V): spm. nr. S 849

Touborg, Kristen (SF): spm. nr. S 918

Aaen, Frank (EL): spm. nr. S 910 og 917

Spm. nr. S 895

Til justitsministeren (8/2 95) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvilken holdning gav den danske regering udtryk for på det uformelle ministermøde den 26. januar 1995 i spørgsmålet om inddragelse af terrorismeområdet i Europolkonventionen?«

Begrundelse

I Justitsministeriets notat af 30. januar 1995 vedrørende drøftelsen af Europol på det uformelle justits- og indenrigsministermøde i Paris den 26. januar 1995 oplyses, at det franske formandskab har foreslået, at terrorismeområdet medtages i Europolkonventionen, dog således at området først indgår to år efter konventionens ikrafttræden.

Det oplyses endvidere, at de ministre, der tog ordet, var positive over for forslaget. Det har været en dansk holdning, at den politiske efterretningsvirksomhed ikke skulle med i Europolkonventionen. Men nu har den danske regering altså enten ved sin tavshed eller direkte gennem en tilslutning accepteret, at Europol efter to år skal være en politisk efterretningstjeneste.

Svar (17/2 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Ved skrivelse af 1. februar 1995 orienterede Justitsministeriet Folketingets Retsudvalg om drøftelserne på det uformelle justits- og indenrigsministermøde den 26. januar 1995 i Paris vedrørende udvidelsen af Europol Drugs Unit (EDU) og arbejdet med udfærdigelse af konventionsudkastet vedrørende Europol. Justitsministeriet anmodede samtidig hermed Udenrigsministeriet om at orientere Folketingets Europaudvalg herom.

Af denne orientering fremgik bl.a.:

»Ministrene havde endvidere en drøftelse af dele af det foreliggende udkast til en Europolkonvention. Man havde således en udveksling

af synspunkter vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt terrorisme skal med blandt de kriminalitetsformer, som Europol fra starten skal beskæftige sig med. Som en løsningsmodel nævnte formandskabet i denne forbindelse muligheden for først at medtage terrorismeområdet 2 år efter Europolkonventionens ikrafttræden. De ministre, der tog ordet, var umiddelbart positive over for formandskabets tanker. Det gjaldt både ministrene fra de lande, der ved tidligere lejligheder har lagt afgørende vægt på, at terrorisme er med fra starten, og ministrene fra de lande, der ved tidligere lejligheder har haft den modsatte holdning. Formandskabet oplyste, at man vil forelægge et kompromisforslag herom på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 9.-10. marts 1995.«

Den danske delegation tog ikke ordet i forbindelse med spørgsmålet om inddragelse af terrorismeområdet i Europolkonventionen. Fra dansk side ønskede man først at gøre sig bekendt med det kompromisforslag, som det franske formandskab stillede i udsigt i forbindelse med det kommende rådsmøde.

Spørgsmålet om inddragelse af terrorisme vil som nævnt på ny blive drøftet på det formelle rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 9.-10. marts 1995. Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg vil – som ved tidligere lejligheder – blive orienteret om status for de igangværende forhandlinger om EDU og Europol forud for dette ministermøde, herunder om udviklingen på terrorismeområdet.

Spm. nr. S 896

Til justitsministeren (8/2 95) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil regeringen sikre, dels at der ikke sker en endelig godkendelse af konventionen om Europol på EU's indenrigs- og justitsministermøde den 9.-10. marts, dels at beslutningen om godkendelse af det endelige udkast udsættes til et senere EU-ministermøde, således at vi får tid til at få en folketingsdebat om sagen, inden der træffes endelige beslutninger?«

Begrundelse

Da Folketinget i januar behandlede Enhedslistens forslag til folketingsbeslutning om dansk nej til Europol, gav et flertal udtryk for, at forslaget var fremsat for tidligt, fordi der endnu ikke var et endeligt udkast at tage stilling til.

Nu har ministeren så i svaret på spørgsmål nr. S 777 oplyst, at sagen kommer på dagsordenen på EU-ministermødet om retlige og indre anliggender den 9.-10. marts 1995. Ministeren oplyser, at forud for dette møde vil Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg blive orienteret om status for de igangværende forhandlinger om EDU og Europol.

Enhedslisten takker naturligvis for dette tilsagn, men samtidig står vi altså i den situation, at vi nu risikerer, at der på dette ministermøde træffes endelig beslutning om Europolkonventionen. Enhedslisten vil derfor opfordre regeringen til at tilsende de to folketingsudvalg det udkast til Europolkonventionen, som nu er under behandling på embedsmandsplan.

Samtidig vil Enhedslisten opfordre regeringen til at sikre, at godkendelsen af det endelige udkast udsættes på EU-ministermødet den 9.-10. marts, således at der bliver tid til en debat i Folketingssalen og i offentligheden, inden der træffes endelig beslutning i EU.

Ellers ender vi i den situation, at hvor folketingsflertallet første gang afviste at gå ind i en konkret debat med den begrundelse, at det var for tidligt, så vil det næste gang afvise diskussionen med den begrundelse, at nu er det for sent, for beslutningen er jo truffet.

Svar (17/2 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Af den foreløbige dagsorden for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 9.-10. marts 1995 fremgår, at Europolkonventionen vil blive gjort til genstand for drøftelse blandt ministrene.

Det seneste reviderede konventionsudkast om oprettelse af Europol er i øjeblikket til forhandling på embedsmandsniveau. Der er opnået enighed om store dele af dette udkast. Der er dog stadig en række spørgsmål, der kræver yderligere forhandling, før der foreligger enighed om det samlede konventionsudkast.

Det franske formandskab har således heller ikke lagt op til en endelig godkendelse af konventionsudkastet om oprettelse af Europol på rådsmødet den 9.-10. marts 1995. Derimod forventes det, at der vil finde en drøftelse sted af nogle af de udestående centrale problemstillinger.

Justitsministeriet vil – som ved tidligere lejligheder – holde Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg orienteret om den øjeblikkelige status for de igangværende forhandlinger om Europol forud for rådsmødet den 9.-10. marts 1995. Der vil således være mulighed for yderligere drøftelser i Folketinget forud for en endelig beslutning om udformningen af Europolkonventionen, ligesom der vil være mulighed herfor i forbindelse med ratifikation af konventionen.

Det bemærkes i øvrigt, at Justitsministeriet ved skrivelse af 6. februar 1995 tilsendte Folketingets Retsudvalg en dansk version af det seneste reviderede konventionsudkast. En tilsvarende fremsendelse er foretaget til Folketingets Europaudvalg.

Et eksemplar af det reviderede konventionsudkast er sendt direkte til forespørgeren.

Spm. nr. S 901

Til boligministeren (9/2 95) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at det i praksis er den fraflyttende lejer, der skal løfte bevisbyrden for, hvilke reguleringer af depositum der er betalt gennem lejeperioden, hvis der opstår tvist om størrelsen af det depositum, lejeren skal have tilbagebetalt?«

Begrundelse

Med vedtagelsen af ændringerne i lejeloven blev der åbnet mulighed for, at udlejerne kan forhøje depositum, når huslejen stiger.

Når lejeren flytter, skal det indbetalte depositum plus forhøjelser tilbagebetales lejeren. Hvis ejendommen i lejeperioden er blevet solgt eller har været på tvangsauktion eller udlejerens oplysninger om, hvilke forhøjelser af depositum lejeren gennem tiderne har betalt, af andre grunde ikke findes eller tilvejebringes, opstår

problemet, hvordan lejeren skal opgøre sit krav. I praksis er det altid den, der har et krav, som skal dokumentere det.

Problemet må forudses at blive større med årene, når man på et tidspunkt i fremtiden skal se tilbage og finde ud af, hvilke forhøjelser af depositum der er betalt siden den 1. juli 1994.

Svar (15/2 95)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Efter de før 1. juli 1994 gældende regler kunne forudbetalt leje kræves reguleret i forbindelse med lejeforhøjelser, mens der ikke var adgang til regulering af depositum.

Fra 1. juli 1994 er der også adgang til at kræve depositum reguleret i forbindelse med gennemførelse af lejeforhøjelser, uanset om udlejerens lejekontrakten har betinget sig ret hertil.

Der er således sket en ligestilling af forudbetalte beløb, hvad enten de indestår til sikkerhed for lejerens betaling af leje eller til sikkerhed for samtlige lejerens forpligtelser efter lejekontrakten ved fraflytning.

Den bevisbyrde, som lejeren skal løfte i forbindelse med fastlæggelsen af depositums størrelse ved fraflytning, er i princippet den samme, som den lejeren skal løfte, for så vidt angår forudbetalt leje, idet lejeren også her er nødt til at have klarhed over den forudbetalte lejes størrelse for at kunne afgøre, om den forudbetalte leje er stor nok til at kunne dække lejebetalingen fuldt ud i opsigelsesperioden.

Jeg kan derfor bekræfte som min opfattelse, at det er lejeren, der som udgangspunkt via sine huslejeopkrævninger må bevise, i hvilket omfang der er sket regulering af depositum.

Spm. nr. S 902

Til boligministeren (9/2 95) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Har en lejer krav på, at en udlejer ved opkrævningen af husleje m.v. overleverer lejeren en udtrykkelig specifikation af, hvor stor en del af beløbet der vedrører forhøjelse af depositum?«

Svar (15/2 95)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Det fremgår af lejelovens § 34, stk. 4, at regulering af forudbetalt leje og depositum er en pligtig pengeydelse i lejeforholdet. Dette indebærer, at såfremt lejeren ikke rettidigt betaler disse beløb, har udlejeren mulighed for at hæve lejemålet efter bestemmelserne i lejelovens § 93.

Endvidere fremgår det af bestemmelsens stk. 3, at regulering af forudbetalt leje og depositum kan opkræves over samme antal måneder, som forudbetaling og depositum ved lejeaftalens indgåelse vedrørte.

Som følge af disse forhold er det min opfattelse, at udlejeren allerede i forbindelse med varslingen af lejeforhøjelser bør medtage i varslings-skrivelsen, hvilke konsekvenser lejeforhøjelsen får med hensyn til regulering af forudbetalt leje og depositum. Udlejeren har dog ikke pligt her-til.

I forbindelse med opkrævningen af lejeforhøjelsen er det min opfattelse, at udlejeren må specificere huslejeopkrævningen, således at lejeren kan tage stilling til de enkelte beløb.

Det må således fremgå, hvilket beløb der udgør selve lejen, og hvilke beløb der vedrører ikke alene regulering af forudbetalt leje og regulering af depositum, men også f.eks. varmebidrag, antennebidrag m.v., idet disse beløb ikke kan indeholdes i lejen.

Spm. nr. S 835

Til finansministeren (2/2 95) af:

Charlotte Antonsen (V):

»Hvilke ministerier har for chefer haft en afgangspcent, der ligger over gennemsnittet i årene 1993-94, og hvor høj har procenten været i de pågældende ministerier i de pågældende år?«

Begrundelse

Emnet søges belyst ud fra et ønske om fortsat at have et neutralt embedsmandsværk.

Svar (14/2 95)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Nedenfor er anført de ministerier, hvor afgangspcenten for chefer på kontorchefniveau og derover er højere end gennemsnittet. Opgørelsen omfatter årene 1993 og 1994. Opmærksomheden henledes på, at der bag hovedparten af de angivne procentstørrelser ligger et beskedent antal personer. Det betyder, at blot en enkelt afgang mere eller mindre kan resultere i betydelige afvigelser fra gennemsnittet.

Afgangspcenten blandt chefer i centraladministrationen på kontorchefniveau og derover for områder, der lå over gennemsnittet på 9,6 pct.:

Afgang 1993-1994	Afgang pct.
Statsministeriet	27,8
Økonomiministeriet	18,2
Justitsministeriet	18,8
Forsvarsministeriet	13,3
Indenrigsministeriet	11,1
Boligministeriet	20,0
Arbejdsministeriet	10,0
Miljøministeriet	33,3
Landbrugsministeriet	25,0
Industri- og Samordningsministeriet	15,0
Trafikministeriet	14,3
Energiministeriet	10,0

Opgørelsen omfatter perioden fra 1. juni 1993 til 31. maj 1994. Der indgår ansatte i bevillingslønramme 37 og derover i samtlige departementer. Ansatte i styrelser og direktorater indgår ikke. Opgørelsen viser således den årlige afgangspcent blandt departementalt ansatte chefer på kontorchefniveau og derover. Som afgang regnes afgang fra statens tjeneste samt skift fra én finanslovshovedkonto til en anden. Intern mobilitet inden for den enkelte hovedkonto indgår ikke, idet der ikke foretages nogen central registrering af intern rotation.

Spm. nr. S 973

Til statsministeren (17/2 95) af:

Charlotte Antonsen (V):

»Er årsagen til, at afgangsprocenten for chefer i centraladministrationen på kontorchefniveau og derover er steget med 35 fra 1990-91 til 1993-94, at regeringen har forladt princippet om neutrale embedsmænd?«

Begrundelse

Det fremgår af svar fra finansministeren, at afgangsprocenten i 1990-91 var 7,1 og steg til 9,6 i 1993-94.

Svar (24/2 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nej, regeringen har ikke forladt og ønsker ikke at forlade princippet om neutrale embedsmænd. Som ånført i finansministerens besvarelse af spm. nr. S 835 skal man være opmærksom på, at der bag hovedparten af de angivne procentstørrelser for afgang på chefniveau i departementerne er et beskedent antal personer. Afgang vil i et vist omfang skyldes naturlig afgang, f.eks. pga. alder, jf. min besvarelse på spm. nr. S 975, 976 og 977.

Spm. nr. S 974

Til statsministeren (17/2 95) af:

Charlotte Antonsen (V):

»Er der en særlig forklaring på, at socialdemokratisk ledede ministerier er overrepræsenteret på listen over ministerier med de højeste afgangsprocenter blandt cheferne?«

Svar (24/2 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Der henvises til besvarelsen af spm. nr. S 973.

Spm. nr. S 975

Til statsministeren (17/2 95) af:

Charlotte Antonsen (V):

»Hvorfor har over halvdelen (52,8 pct.) af cheferne i Statsministeriet forladt deres job fra 1992 til 1994?«

Svar (24/2 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

For så vidt angår afgang fra og besættelse af stillinger i Statsministeriets departement, oplyses følgende:

1992: På kontorchefniveau, lr. 37 og opefter, var der på finansloven optaget 16 stillinger.

I året fratrådte 3 medarbejdere pga. opnået pensionsalder. 2 stillinger blev genbesat med medarbejdere fra Statsministeriet; 1 stilling, der hidrørte fra en rådighedspulje, blev nedlagt.

1993: I lr. 37 og opefter var der på finansloven optaget 16 stillinger, heraf 1 nyoprettet.

I året fratrådte på grund af pensionering 2 medarbejdere, hvoraf den ene stilling blev besat med en medarbejder fra et andet ministerium og den anden stilling med en medarbejder fra Statsministeriet i det følgende finansår 1994. En medarbejder afgik ved døden, og stillingen blev nedlagt.

En medarbejder fratrådte i anledning af ansættelse i en international stilling, og stillingen blev genbesat i 1994 med en medarbejder i Statsministeriet.

I året fratrådte således i alt 4 medarbejdere, heraf 2 pga. pensionering og 1 ved dødsfald.

1994: I lr. 37 og opefter var på finansloven optaget 18 stillinger, herunder 2 nyoprettede stillinger i lr. 39, som blev besat med medarbejdere fra andre ministerier.

I årets løb fratrådte 2 medarbejdere, hvoraf 1 fik ansættelse i et andet ministerium, og den anden stilling blev omklassificeret ved finansloven for 1995 og besat i dette år.

I forbindelse med genbesættelsen af de 2 ledige stillinger i lr. 38 fra 1993 med medarbejdere fra Statsministeriet, blev der herved 2 ledige stillinger i lr. 37, hvoraf 1 stilling blev genbesat med en medarbejder fra Statsministeriet og 1 stilling med en medarbejder fra et andet ministerium.

I årene 1992-94 fratrådte således i alt 9 medarbejdere, heraf 5 pga. pensionering og 1 pga. død.

Endelig bemærkes, for så vidt angår den af Finansministeriet opgjorte afgangsprocent på 27,8 for Statsministeriet for tiden 1/6 1993 til 31/5 1994, jf. svar på spm. nr. S 835, at procenttallet er opgjort på baggrund af 18 stillinger i departementet og en afgang på 5 stillinger. Af disse stillinger er 1 medarbejder afgået med henblik på pensionering, 1 medarbejder er afgået ved døden og 2 medarbejdere er overgået til ansættelse inden for andre ministerier. 1 stilling var udelukkende besat i forbindelse med Socialkommissionens arbejde, og ansættelsen ophørte ved kommissionsarbejdets afslutning. Denne stilling indgår ikke i tallene for stillinger i Statsministeriets departement som ovenfor angivet.

Spm. nr. S 976

Til statsministeren (17/2 95) af:

Charlotte Antonsen (V):

»Hvor mange nye chefer er der blevet ansat i Statsministeriet fra 1992 til 1994?«

Svar (24/2 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Der henvises til svar på spørgsmål nr. S 975.

Spm. nr. S 977

Til statsministeren (17/2 95) af:

Charlotte Antonsen (V):

»Hvor mange chefstillinger i Statsministeriet er blevet genbesat fra 1992 til 1994?«

Svar (24/2 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Der henvises til svar på spørgsmål nr. S 975.

Spm. nr. S 817

Til landbrugs- og fiskeriministeren (1/2 95) af:
Kim Behnke (FP):

»Finder ministeren ikke, at det er ganske absurd, at der på bare to dage bliver destrueret 15,5 t torsk i Grenå, mens en fiskefabrik i byen må afskedige 180 medarbejdere?«

Begrundelse

I Grenå har fiskefabrikken Thorfisk måttet sende 180 medarbejdere på gaden som følge af mangel på råvarer. Samtidig kan fiskeriformanden oplyse, at der alene på to dage er blevet destrueret 15,5 t torsk i Grenå.

Uanset hvilke bortforklaringer der måtte være for dette forhold, så ønsker spørgeren at få ministerens vurdering af, om ikke der er brug for en ganske markant ændring af dansk fiskeripolitik, når man på samme havn kan opleve en sådan totalt absurd situation, og ministeren bedes oplyse, om ikke dansk fiskeripolitik har spillet fallit, når man destruerer fisk samtidig med, at forædlingsindustrien mangler råvarer.

Svar (9/2 95)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg er enig i, at det er en afgørende fiskeripolitisk målsætning at sikre den størst mulige værditilvækst og udnyttelse af kvoterne, så omfanget af markedsudtag begrænses mest mulig.

De løbende nationale reguleringer af fiskeriet inden for rammerne af EF's kvotesystem tilrettelægges med henblik på at sikre overensstemmelse mellem fiskeriet og efterspørgslen på fisk.

Det kan oplyses, at regeringen som led i en langsigtet revision af reguleringssystemet har igangsat flere forsøg med nye reguleringsformer. I forsøgene undersøges mulighederne for yderligere at forbedre ressourceudnyttelsen ved at give den enkelte fisker større frihed til selv at tilrettelægge fiskeriet over en længere periode.

Jeg har ikke mulighed for at vurdere de nærmere omstændigheder i forbindelse med det konkrete forhold i Grenå. Der kan være mange årsager til, at den lokale fiskefabrik undlader at opkøbe de nævnte torskelandinger, der efterfølgende ikke opnår mindsteprisen og derfor må tages ud af markedet.

Spm. nr. S 818

Til landbrugs- og fiskeriministeren (1/2 95) af:
Kim Behnke (FP):

»Hvad er ministerens kommentar til, at der ifølge fiskerne mangler 1,3 mia. kr. for at få genskabt en ordentlig økonomi i dansk fiskeri?«

Begrundelse

Ifølge et referat i Dagbladet Djursland den 30. januar 1995 blev det på generalforsamlingen i Grenå Fiskeriforening oplyst af formanden, at de danske fiskere mangler 1,3 mia. kr. for at få en normal økonomisk situation genskabt.

Hvad er ministerens kommentar til dette forhold, hvad er regeringens politik for at få genskabt en ordentlig økonomi for fiskerne, og hvornår forventer ministeren, at der igen er normale forhold for dansk fiskeri? Det er nogle af de spørgsmål, som melder sig, når man får oplyst, at der mangler en så voldsom sum som 1,3 mia. kr.

Svar (13/2 95)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Efter flere år med vanskelige vilkår for fiskeriet i form af faldende kvoter for vigtige bestande kombineret med prisfald på fiskeprodukter er billedet nu ved at vende.

For flere væsentlige bestande er kvoterne i år stigende, og der er tegn på stabilisering af priserne på fisk og i visse tilfælde stigende priser.

På trods af disse positive tendenser er indtjeningsgrundlaget i dele af erhvervet fortsat spinkelt.

Som forudsætning for en styrkelse af rentabiliteten i fiskeriet er der fortsat behov for en vis tilpasning mellem flådens kapacitet og de faktiske fiskerimuligheder.

Som et andet element skal der peges på de igangværende forsøg med nye nationale reguleringssystemer. I forsøgene undersøges det, om man ved at give den enkelte fisker større frihed til selv at tilrettelægge fiskeriet over en længere periode kan opnå en bedre driftsøkonomi for den enkelte fisker og en samlet større værditilvækst og hermed en bedre udnyttelse af kvoterne.

Jeg mener i øvrigt, at beregningen af flådens manglende omsætning, som Grenå Fiskeriforening har foretaget, er meget usikker og mangelfuld, fordi den er foretaget under alt for simple forudsætninger. En vurdering af flådens samlede økonomi må bero på en systematisk analyse af fartøjernes driftsøkonomi.

Jeg kan endvidere oplyse, at den gennemførte refinansieringsordning for fiskerifartøjer har medført en samlet rente- og afdragslettelse på ca. 75 mio. kr. det første år efter refinansieringen. Dette betyder i gennemsnit pr. fartøj en rentelettelse på ca. 60.000 kr. og en afdragslettelse på ca. 73.000 kr., dvs. i alt 133.000 kr.

Spm. nr. S 957

Til erhvervsministeren (15/2 95) af:
Kim Behnke (FP):

»Hvad vil ministeren gøre, såfremt skatteministerens planer om at ændre skattereglerne for den finansielle sektor og holdingselskaber kommer til at indebære virksomhedsflugt fra Danmark?«

Begrundelse

Skatteministeren, Carsten Koch, har i Dagbladet Børsen den 10. februar tilkendegivet, at han agter at gennemføre en ændring af skattelovgivningen, hvorved holdingselskaber og den finansielle sektor bliver dårligere stillet end i dag. Skatteministeren tilkendegiver desuden, at det ikke vil gøre ham noget, om virksomheder inden for denne sektor fravælger Danmark. I den forbindelse vil det være nyttigt at få tilkendegivet, hvad ministeren agter at foretage sig, såfremt der bliver tale om en regulær virksomhedsflugt.

Svar (22/2 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Der er formentlig ikke grund til at frygte, at de omtalte ændringer af skattelovgivningen (L 35) vil medføre virksomhedsflugt fra Danmark. Ændringerne tager sigte på at forhindre, at selskaber etableret her i landet henlægger deres aktiviteter til lande, der har særlige skatteordninger for udenlandske selskaber.

Sådanne begunstigelser, som f.eks. gives i Irland, betyder, at virksomheder i andre lande, der ikke har tilsvarende ordninger, flytter en del af deres aktiviteter til de pågældende lande.

En række lande, herunder hovedparten af EU-landene, har indført regler, der gør, at en sådan flytning af aktiviteter til lande med særlige skatteordninger ikke giver nogen skattefordel. Skatteministerens lovforslag vil medføre, at visse muligheder for at reducere skatten ved at flytte aktiviteterne til udlandet også fjernes i Danmark.

I den forbindelse er det rigtigt, at udenlandske virksomheder, der har etableret sig i Danmark, og som i dag har disse skattefordele, vil blive ringere stillet end hidtil. Hvis en udenlandsk virksomheds aktiviteter flyttes væk fra Danmark som følge af den foreslåede ændring, kan dette tages som udtryk for, at muligheden for at drage nytte af andre landes særlige skatteordninger har været den væsentligste begrundelse for etableringen i Danmark.

Denne type aktivitet medfører kun få arbejdspladser i Danmark. Tabet af arbejdspladser som følge af lovforslaget vil derfor være lille og vil blive opvejet af den omtalte positive virkning, lovforslaget har.

Spm. nr. S 958

Til erhvervsministeren (15/2 95) af:

Kim Behnke (FP):

»Er det i overensstemmelse med regeringens strategi om at gøre København til finansielt centrum, at skatteministeren ønsker at ændre lovgivningen, således at udenlandske finansielle virksomheder fravælger Danmark?«

Begrundelse

Regeringen har i flere år ført en strategi om at tiltrække udenlandske finansielle virksomheder til Danmark og at gøre København til et finansielt centrum. Nu har skatteminister Carsten Koch i Dagbladet Børsen den 10. februar 1995 tilkendegivet, at han ønsker at ændre skattelovgivningen med det bevidste formål at få udenlandske finansielle virksomheder og holdingselskaber til at fravælge Danmark. Spørgeren er nu i tvivl om, hvorvidt det er hele regeringen, der

har ændret sin strategi angående København som finansielt centrum.

Svar (22/2 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Kim Behnke begrundet sit spørgsmål med, at skatteministeren i en artikel i Børsen d. 10. februar skulle have tilkendegivet, at han ønsker skattelovgivningen ændret med det klare formål, at virksomheder inden for den finansielle sektor skal fravælge Danmark.

Den nævnte artikel indeholder imidlertid hverken udtalelser fra skatteministeren eller andre oplysninger om, at skatteministeren ønsker, at udenlandske virksomheder skal fravælge Danmark.

Lovforslaget er udtryk for, at regeringen finder det u hensigtsmæssigt, at aktiviteter flyttes fra Danmark til lande med særlige skatteordninger, hvorved det danske skattegrundlag undermineres.

Lovforslaget er ikke udtryk for, at regeringen ikke vil tilstræbe, at København styrkes som finansielt centrum. Dette mål skal nås ved at skabe de bedst mulige rammevilkår for den finansielle sektor, f.eks. veluddannet arbejdskraft og velfungerende finansielle markeder, jf. Erhvervsministeriets kommende lovforslag om en børsreform.

I øvrigt er den danske selskabsbeskatning i sammenligning med OECD-landene lidt lempeligere end gennemsnittet og må derfor vurderes at ligge på et konkurrencedygtigt niveau. Det er dog ikke ensbetydende med, at der ikke vil kunne opstå behov for ændringer i beskatningen.

Spm. nr. S 959

Til erhvervsministeren (15/2 95) af:

Kim Behnke (FP):

»Er ministeren enig med skatteministeren i hans udtalelser om, at Danmark ikke har brug for finansielle virksomheder og internationale holdingselskaber?«

Begrundelse

I Dagbladet Børsen den 10. februar 1995 har skatteminister Carsten Koch gjort sig til talsmand for, at Danmark ikke ønsker, at finansielle virksomheder og internationale holdingselskaber bosætter sig her i landet.

Det forekommer spørgeren, at der i Erhvervsministeriet arbejdes ihærdigt for netop at tiltrække den type virksomheder. Det vil derfor være nyttigt at få afklaret, hvorvidt ministeren er enig med sin skattekollega.

Svar (2/2 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Den refererede artikel i Børsen indeholder ingen udtalelser fra skatteministeren om, at Danmark ikke har brug for finansielle virksomheder og internationale holdingselskaber.

Skatteministeren har udtalt, at de nuværende muligheder i den danske skattelovgivning for at drage nytte af andre landes særlige lempelser ikke giver anledning til nogen beskæftigelse af betydning i Danmark.

Dette er ikke ensbetydende med, at der ikke er brug for udenlandske finansielle virksomheder og holdingselskaber. Det er fortsat regeringens målsætning at tiltrække udenlandske investeringer, både af finansiell og anden art.

De skattemæssige muligheder, der foreslås fjernet, skønnes at have haft en relativt beskedent virkning på udenlandske finansielle virksomheders placering af aktiviteter. Heroverfor står, at de skattemæssige muligheder har haft nogle andre, negative effekter. Samlet set er vurderingen, at forslagets virkning er positiv.

Spm. nr. S 960

Til udenrigsministeren (15/2 95) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil udenrigsministeren oplyse, om det er i overensstemmelse med de danske EU-forpligtelser, når skatteministeren den 10. februar 1995 tilkendegiver i Børsen, at han helst ikke ser udlændinge ansat i herboende virksomheder, men foretrækker dansk arbejdskraft?«

Begrundelse

I Dagbladet Børsen fra den 10. februar 1995 tilkendegiver skatteminister Carsten Koch, at han ikke ønsker, at udenlandske holdingselskaber og finansielle virksomheder etablerer sig i Danmark, eftersom de fortrinsvis beskæftiger udlændinge og ikke dansk arbejdskraft. Skatteministeren vil derfor ændre skattelovgivningen, hvorved de nævnte udenlandske virksomheder og selskaber fravælger Danmark som domicil.

Udenrigsministeren bedes oplyse, om det er i overensstemmelse med de forpligtelser, Danmark har påtaget sig i EU-samarbejdet, at skatteministeren gennem ændret dansk skattelovgivning prioriterer dansk beskæftigelse højere end udenlandske arbejdspladser.

Svar (23/2 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Der er ikke udtalelser i artiklen den 10. februar 1995 om, at skatteministeren helst ikke ser udlændinge ansat i herboende virksomheder, men foretrækker dansk arbejdskraft.

Skatteministeren ønskede blot at afkræfte en påstand om, at de foreslåede ændringer af dansk skattelovgivning ville føre til lukning af arbejdspladser i Danmark.

Ændringerne af skattelovgivningen har tværtimod til formål at imødegå, at danske selskaber fravælger Danmark med hensyn til deres finansielle aktiviteter og de dertil knyttede arbejdspladser.

Spm. nr. S 961

Til statsministeren (15/2 95) af:

Kim Behnke (FP):

»Er det fortsat regeringens strategi, at Danmark skal være et centrum for de kommende års finansielle udvikling i hele Østersøregionen?«

Begrundelse

Ved mange lejligheder har regeringen præsenteret en strategi om, at Danmark skal være centrum for de finansielle aktiviteter, Østersøregionen vil byde på i de kommende år. Nu har skatte-

minister Carsten Koch imidlertid lanceret en ny strategi, hvor han ved hjælp af ændret skattelovgivning ønsker at få udenlandske holdingselskaber og finansielle virksomheder til at fravælge Danmark. Spørgeren er nu usikker på, hvilken strategi der er den aktuelle, og ønsker statsministerens tilkendegivelse.

Svar (22/2 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

I begrundelsen for spørgsmålet er det påstået, at skatteministeren har »lanceret en ny strategi, hvor han ved hjælp af ændret skattelovgivning ønsker at få udenlandske holdingselskaber og finansielle virksomheder til at fravælge Danmark«.

Dette må jeg afvise. Ændringerne af skattelovgivningen har tværtimod til formål at imødegå, at danske selskaber fravælger Danmark med hensyn til deres finansielle aktiviteter.

Regeringen ser meget gerne, at København bliver et finansielt centrum. Men regeringen ønsker ikke at tiltrække udenlandske finansielle selskaber ved at beskatte disse selskaber gunstiger end andre selskaber.

I øvrigt er den danske selskabsbeskatning i sammenligning med både EU-landene og OECD-landene lidt lempeligere end gennemsnittet og må derfor vurderes at ligge på et konkurrencedygtigt niveau.

Spm. nr. S 880

Til skatteministeren (7/2 95) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvad fagforeningskontingentet er for enkeltmedlemmer i de forskellige fagforeninger i Danmark?«

Begrundelse

Efter den nye skattekontrollov, hvor fagforeningerne skal oplyse, hvor meget der betales i kontingent, må det være muligt for ministeren at oplyse, hvad kontingentet er i de forskellige fagforeninger, enten samlet for hver forening for sig eller for enkeltmedlemmer.

Der henvises endvidere til ministerens mangelfulde besvarelse af tilsvarende spørgsmål nr. S 434 af 5. januar 1994 fra samme spørger. Det er spørgerens håb, at ministeren denne gang vil være imødekommende og åben i sin besvarelse af spørgsmålet.

Svar (14/2 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Told- og Skattestyrelsen er ikke i besiddelse af oplysninger om størrelsen af medlemskontingent til de forskellige fagforeninger i Danmark.

I henhold til Skattekontrollovens § 8 T skal faglige foreninger hvert år foretage indberetninger om de indbetalinger, der i det foregående kalenderår er modtaget fra medlemmerne.

Told- og Skattestyrelsen er kun i besiddelse af nogle totalopgørelser på det enkelte indberetningsområde. Det er ikke muligt umiddelbart at henføre disse oplysninger til de enkelte fagforeninger eller de enkelte medlemmer.

De samlede tal for indkomståret 1994 kendes endnu ikke.

Told- og Skattestyrelsen har oplyst, at der totalt i 1993 blev indberettet godt 5 millioner oplysninger og et samlet fradragsberettiget beløb på 16 mia. kr. Heraf udgør de ca. 2,5 millioner indberetninger et fradragsberettiget beløb på 9,8 mia. kr. i bidrag til arbejdsløsheds-kasser, mens den resterende del omfatter kontingent til faglige foreninger.

I skatteministerens besvarelse af tilsvarende spørgsmål nr. S 434 af 5. januar 1994 er det samlede beløb til faglige foreninger oplyst til 15 mia. kr. for 1993. Afgivelsen skyldes, at de endelige tal for 1993 ikke var gjort endeligt op ved skatteministerens besvarelse den 13. januar 1994.

Fordeling af de indberettede oplysninger på enkeltpersoner foregår maskinelt på Datacentralen i forbindelse med udskrivningen af selvangivelsen/årsopgørelsen. Disse oplysninger bliver ikke rutinemæssigt udsøgt samlet, og en eventuel udsøgning vil være yderst omkostningskrævende. Den ville formentlig heller ikke være særlig oplysende. Bidragene for enkeltpersoner vil variere, alt efter om den enkelte har betalt bidrag i hele indkomståret, har arbejdet på nedsat tid eller har været arbejdsløs m.v.

Det er således ikke muligt ud fra umiddelbart tilgængelige oplysninger at danne sig et indtryk af størrelsen af fagforeningskontingentet i de forskellige fagforeninger i Danmark – hverken

for de enkelte fagforeninger hver for sig, eller for det enkelte fagforeningsmedlem.

Selvstændige	4.176,00 kr.
Lønmodtagere	
– Fuldtidsforsikret	3.600,00 kr.
– Deltidsforsikret	2.400,00 kr.
Efterlønsmodtagere på trin 1	
– Fuldtidsforsikret	1.800,00 kr.
– Deltidsforsikret	1.200,00 kr.
Efterlønsmodtagere på trin 2	
– Fuldtidsforsikret	900,00 kr.
– Deltidsforsikret	600,00 kr.
Delefterlønsmodtagere	
– Fuldtidsforsikret	1.800,00 kr.
– Deltidsforsikret	1.200,00 kr.

Spm. nr. S 881

Til arbejdsministeren (7/2 95) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren give et opdateret svar på spørgsmål nr. S 607 af 11. marts 1992 om medlemskontingenter til a-kasser og fagforeninger, herunder oplyse det samlede beløb for fagforening og a-kasse, jf. ministerens svar nederst på side 3?«

Begrundelse

Der henvises til ministerens svar på spørgsmål nr. S 433 af 5. januar 1994 fra samme spørger.

Svar (17/2 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Arbejdsledshedsforsikringen. Det fremgår heraf, at for 1995 er arbejdsledsheds-kassernes årlige bidrag til staten pr. bidragspligtigt medlem følgende:

Medlemsbidragene for lønmodtagere er eksklusive ATP-bidrag.

Den 9. februar 1995 vedtog Folketinget forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., der indfører nye regler for beregning af medlemsbidraget for selvstændige og for medlemmer på overgangsydelse. Loven træder i kraft den 1. april 1995, men ændringerne i medlemsbidragene får først virkning 1. august 1995. Direktoratet for Arbejdsledshedsforsikringen vil inden dette tidspunkt indhente nye kontingentoplysninger fra arbejdsløsheds-kasserne med henblik på udarbejdelse af nye kontingentoversigter.

Arbejdsledsheds-kassernes samlede medlems- og administrationsbidrag pr. 1. januar 1995 og det månedlige administrationsbidrag fremgår af henholdsvis tabel 1 og 2. Tabellerne er ligeledes udarbejdet af Direktoratet for Arbejdsledshedsforsikringen.

Jeg kan i øvrigt henholde mig til mit svar på spørgsmål nr. S 443 af 5. januar 1994 fra spørgeren samt mit brev af 21. februar 1994, der er vedlagt i kopi.

Tabel 1: Medlemskontingenter pr. 1. januar 1995

Arbejdsløsheds- kasse	Dagpenge		Efterløn, T1		Efterløn, T2		Periode - forud (f) bagud (b)	Bemærk- ninger
	Heltid	Deltid	Heltid	Deltid	Heltid	Deltid		
D91 Akademikerne .	1111,00	802,00	637,00	487,00	412,00	337,00	Kvartal(f)	
D45 Beklædnings- og Textilarbej- derne	433,00	330,00	275,00	225,00	200,00	175,00	Måned(f)	
D35 Blik og Rør	308,00		150,00		75,00		Måned(f)	Org. Uorg.
	327,00		150,00		75,00			
D81 Børne- og Ung- domspædago- genes Lands- dækkende	388,00	285,00	230,00	180,00	155,00	130,00	Måned(f)	
D98 Civiløkonomer- ne	1198,00	889,50	724,50	574,50	499,50	424,50	Kvartal(f)	
D82 Danmarks Akti- ve Handelsrej- sende	1161,00	852,00	687,00	462,00			Kvar- tal(f)	
D18 Danmarks Lærere i Folke- skolen	1038,00	729,00	564,00	414,00	339,00	241,00	Kvartal(f)	
D95 Danske Næringsdriven- de	1194,00		600,00		375,00		Kvartal(f)	
D76 Danske Syge- plejersker	349,00	246,00	191,00	141,00	116,00	91,00	Måned(f)	
D96 EDB-Faget og Merkonomerne .	435,00	333,00	278,00	229,00	204,00	179,00	Måned(f)	EDBfag. Merkon.
	1305,00	1038,00	834,00	687,00	612,00	537,00	Kvartal(f)	
D37 El-Faget	393,00		235,00		160,00		Måned(f)	Kreds
	31,00		31,00		31,00			
D10 Erhvervsprog- lige	420,00	306,00	224,00	174,00	149,00	124,00	Måned(f)	
D83 Firma-Funktio- nærerne	1233,00	918,00	759,00	603,00	534,00	453,00	Kvartal(f)	
D90 Forsvaret	371,00	268,00	213,00	163,00	138,00	113,00	Måned(b)	
D62 Funktionærerne og Servicefage- ne	400,00	297,00	242,00	192,00	167,00	142,00	Måned(f)	Afd.
	0-82	0-82	0-82	0-82	0-82	0-82		
D92 Funktionærerne og Tjeneste- mændene	1086,00	777,00	612,00	462,00	387,00	312,00	Kvartal(f)	
D 3 Grafisk	308,00	205,00	150,00	100,00	75,00	50,00	Måned(b)	Org. Uorg.
	372,00	269,00	214,00	164,00	139,00	114,00		
D53 Handels- og Kontorfunktio- nærerne	416,00	313,00	258,00	208,00	183,00	158,00	Måned(f)	
D86 Ingeniørerne . . .	1170,00	861,00	696,00	546,00	471,00	396,00	Kvartal(f)	
D77 Journalisterne . .	394,00		193,00		118,00		Måned(f)	
D73 Kristelig	432,00	329,00	274,00	224,00	199,00	174,00	Måned(f)	
D43 Kvindelige Arbejdere	225,25	173,25	146,25	121,25	108,75	96,25	½ Måned(b)	

Arbejdsløsheds- kasse	Dagpenge		Efterløn, T1		Efterløn, T2		Periode - forud (f) bagud (b)	Bemærk- ninger
	Heltid	Deltid	Heltid	Deltid	Heltid	Deltid		
D67 Ledere	924,00	615,00	450,00	300,00	225,00	150,00		Org. Uorg.
	1116,00	807,00	642,00	492,00	417,00	342,00	Kvartal(f)	
D88 Magistrene	1146,00	837,00	672,00	447,00	522,00	372,00	Kvartal(f)	
D40 Malersvendene .	308,00	205,00	150,00		75,00			Org. Uorg.
	362,00	259,00	204,00		129,00		Måned(f)	
D93 Maritim	425,00		228,00		153,00		Måned(f)	
D24 Metalarbejderne	400,00	297,00	242,00	192,00	167,00	142,00	Måned(f)	
D34 Nærings- og Nydelsesmid- delarbejd.	79,40 15,80	56,35 15,80	184,54 68,46	134,54 68,46	106,39 61,61	81,39 61,61	DP: Uge(b) EL: Måned(b)	Afd.
D17 Offentligt ansat- te	308,00 90,25	205,00 90,25	150,00 90,25	100,00 90,25	75,00 90,25	50,00 90,25	Måned(f)	Afd.
D 2 Restaurations- og Bryggeriar- bejderne	455,09 36,91	310,60 27,40	297,09 36,91	205,60 27,40	222,09 36,91	155,60 27,40	Måned(f)	Afd.
D94 Selvstændige Erhvervsdri- vende	1161,00		567,00		342,00		Kvartal(f)	
D07 Snedker- og Tømrerfaget ...	388,00 34,00	258,00 34,00	230,00 34,00	153,00 34,00	155,00 34,00	103,00 34,00	Måned(f)	Afd.
D14 Socialpædago- gerne	405,00	302,00	247,00	197,00	172,00	147,00	Måned(f)	Org.
D15 Specialarbejder- ne	179,50 41,35	128,00 41,35	201,00 82,70	151,00 82,70	126,00 82,70	101,00 82,70	DP: ½ md.(f) EL: Måned(f)	Afd.
D57 Statstjeneste- mændene og Teleforb.	363,00	260,00	205,00	155,00	130,00	105,00	Måned(f)	
D72 Teknikerne	418,00	315,00	260,00	210,00	185,00	140,00	Måned(f)	
D08 Træindustriar- bejderne	370,00 60,00	267,00 60,00	212,00 60,00	162,00 60,00	137,00 60,00	112,00 60,00	Måned(b)	Afd.

Tabel 2: Månedligt administrationsbidrag pr. 1. januar 1995, fuldtidsforsikrede (KR)

D-nr	Arbejdsløshedskassens navn	Hovedkassen	Afdeling	ikke-forbunds- medlem
91	Akademikerne	62,33		
45	Beklædnings- og Textilarbejderne	125		
35	Blik og Rør			19
81	Børne- og Ungdomspæd. Landsdækkende	80		
98	Civiløkonomerne	91,33		
82	Danmarks Aktive Handelsrejsende	79		
18	Danmarks Lærere i Folkeskolen	38		
95	Danske Næringsdrivende	90		
76	Danske Sygeplejersker	41		
96	EDB-Faget og Merkonomerne	127		
37	El-Faget	85	31	
10	Erhvervsproglige	112		
83	Firma-Funktionærene	103		
90	Forsvaret	63		
62	Funktionærene og Servicefagene	92	0-82	
92	Funktionærene og Tjenestemændene ...	57,33		
3	Grafisk			64
53	Handels- og Kontorfunktionærene	108		
86	Ingeniørerne	82		
77	Journalisterne	86		
73	Kristelig	124		
43	Kvindelige Arbejdere	142,50		
67	Lederne			64
88	Magistrene	74		
40	Malersvendene			54
93	Maritim	117		
24	Metalarbejderne	92		
34	Nærings- og Nydelsesmiddelarbejderne .	35,80	68,41	
17	Offentligt ansatte	90,25		
2	Restaurations- og Bryggeriarbejderne ...	137	36,91	
94	Selvstændige Erhvervsdrivende	39		
7	Snedker- og Tømmerfaget	80	34	
14	Socialpædagogerne	97		
15	Specialarbejderne	51	82,70	
57	Statstjenestemændene og Teleforbundet ..	55		
72	Teknikerne	110		
8	Træindustriarbejderne	62	60	

Note: A-kasserne kan opkræve et bidrag fra medlemmerne til dækning af administrationsudgifter. Bidraget, der fastsættes af de enkelte kasser, varierer mellem kasserne, og kan også variere inden for en kasses afdelinger.

Det fremgår af tabellen, at administrationskontingentet hos enkelte kasser er på 0 kr. Dette skyldes, at disse kassers administrationsudgifter betales af de tilhørende faglige organisationer.

Bilag

Tom Behnke (MF)
Folketinget Christiansborg
1240 København K

Kære Tom Behnke

I forlængelse af mit svar af 12. januar 1994 på spørgsmål nr. S 433 skal jeg oplyse følgende:

Arbejdsløshedskasserne kan ifølge arbejdsløshedsforsikringsloven fastsætte og opkræve et særligt medlemsbidrag til dækning af administrationsudgifterne i kassen (administrationsbidraget). Kasserne kan dog også vælge at afholde udgifterne af en eventuel formue eller at lade udgifterne afholde af den/de tilhørende faglige organisationer.

Stats- og administrationsbidraget udgør samlet medlemskontingentet til kasserne. I vedlagte tabel 1 vises medlemskontingenterne pr. 1. januar 1994 for henholdsvis dagpengeforsikrede og efterlønsmodtagere, de sidstnævnte fordelt på trin 1 og trin 2.

Administrationsbidraget fastsættes af den enkelte arbejdsløshedskasses ledelse og varierer fra kasse til kasse, i nogle kasser også fra afdeling til afdeling.

I tabel 2 vises arbejdsløshedskassernes månedlige administrationsbidrag pr. 1. januar 1994.

Det fremgår af tabel 2, at administrationsbidraget hos enkelte kasser er på 0 kr. Dette skyldes, at disse kassers administrationsudgifter betales af de tilhørende faglige organisationer.

Disse kasser opkræver oftest et særligt administrationsbidrag hos de medlemmer, der alene er medlem af kassen og ikke af den tilhørende faglige organisation. Ifølge standardvedtægten for danske arbejdsløshedskasser må det særlige bidrag for personer, der alene er medlem af kassen, højst ansættes til 1½ gange højeste dagpengesats. I 1994 svarer det til 763,50 kr.

Det fremgår endvidere af tabellerne, at enkelte kasser ud over det almindelige bidrag opkræver et afdelingsbidrag. Hos Funktionærernes og Servicefagenes Arbejdsløshedskasse varierer dette afdelingsadministrationsbidrag fra afdeling til afdeling.

Lad mig i øvrigt tilføje, at jeg er blevet gjort opmærksom på, at du hvert år i januar stiller et spørgsmål om kontingent i fagforeninger og arbejdsløshedskasser i et § 20-spørgsmål (som jo skal besvares med kort frist). Som du kan se, vil en del af de oplysninger, du ønsker, først være direktoratet i hænde i begyndelsen af februar.

Med venlig hilsen

Jytte Andersen

Tabel 1: Medlemskontingenter pr. 1. januar 1994

Arbejdsløsheds- kasse	Dagpenge		Efterløn, T1		Efterløn, T2		Periode - forud (f) bagud (b)	Bemærk- ninger
	Heltid	Deltid	Heltid	Deltid	Heltid	Deltid		
D91 Akademikerne .	1081,00	775,00	610,00	388,00	463,00	313,00	Kvartal(f)	
D45 Beklædnings- og Textilarbej- derne	420,00	318,00	263,00	214,00	189,00	164,00	Måned(f)	
D35 Blik og Rør	305,00		148,00		74,00		Måned(f)	Org. Uorg.
	369,00		148,00		74,00		Måned(f)	
D81 Børne- og Ung- doms pædago- gernes Lands- dækkende	385,00	283,00	228,00	157,00	179,00	129,00	Måned(f)	
D98 Civiløkonomer- ne	1176,00	870,00	705,00	558,00	483,00	408,00	Kvartal(f)	
D82 Danmarks Akti- ve Handelsrej- sende	1106,00	800,00	635,00		413,00		Kvartal(f)	
D18 Danmarks Lærere i Folke- skolen	1029,00	723,00	558,00	411,00	336,00	261,00	Kvartal(f)	
D95 Danske Næringsdriven- de	1182,00		594,00		372,00		Kvartal(f)	
D76 Danske Syge- plejersker	344,00	242,00	187,00	138,00	113,00	88,00	Måned(f)	
D96 EDB-Faget og Merkonomerne .	435,00	333,00	278,00	229,00	204,00	179,00	Måned(f)	EDBfag. Merkon.
	1305,00	999,00	687,00	687,00	612,00	537,00	Kvartal(F)	
D37 El-Faget	386,00		252,00		178,00		Måned(f)	Kreds
	23,00		23,00		23,00		Måned(f)	
D10 Erhvervsprog- lige	417,00	304,00	222,00	173,00	148,00	83,00	Måned(f)	
D83 Firma-Funktio- nærerne	1173,00	858,00	702,00	546,00	480,00	396,00	Kvartal(f)	
D90 Forsvaret	364,00	262,00	207,00	158,00	133,00	108,00	Måned(b)	
D62 Funktionærerne og Servicefage- ne	394,00	292,00	237,00	163,00	188,00	138,00	Måned(f)	Afd.
	0-88	0-66	0-88	0-88	0-59	0-59	Måned(f)	
D92 Funktionærerne og Tjeneste- mændene	1062,00	756,00	591,00	444,00	369,00	294,00	Kvartal(f)	
D 3 Grafisk	305,00	203,00	148,00	99,00	74,00	49,00	Måned(b)	Org. Uorg.
	369,00	267,00	212,00	163,00	138,00	113,00	Måned(b)	
D53 Handels- og Kontorfunktio- nærerne	408,00	306,00	251,00	202,00	177,00	152,00	Måned(f)	
D86 Ingeniørerne . . .	1153,00	847,00	682,00	535,00	460,00	385,00	Kvartal(f)	
D77 Journalisterne . .	391,00		191,00		117,00		Måned(f)	
D73 Kristelig	426,00	324,00	269,00	220,00	195,00	170,00	Måned(f)	
D43 Kvindelige Arbejdere	219,25	168,25	140,50	115,75	103,50	91,00	½ Måned(b)	

Arbejdsløsheds- kasse	Dagpenge		Efterløn, T1		Efterløn, T2		Periode - forud (f) bagud (b)	Bemærk- ninger
	Heltid	Deltid	Heltid	Deltid	Heltid	Deltid		
D67 Ledere	915,00	609,00	444,00	297,00	222,00	147,00		Org.
	1107,00	801,00	636,90	489,00	414,00	339,00	Kvartal(f)	Uorg.
D88 Magistrene	1137,00	831,00	666,00	519,00	444,00	369,00	Kvartal(f)	
D40 Malersvendene .	305,00	203,00	148,00		74,00			Org.
	359,00	257,00	202,00		128,00		Måned(f)	Uorg.
D93 Maritim	420,00		221,00		147,00		Måned(f)	
D24 Metalarbejderne	389,50	287,75	233,25	184,25	159,25	134,25	Måned(f)	
D26 Murerfaget	305,00		148,00		74,00			Org.
	368,00		211,00		137,00		Måned(f)	Uorg.
D34 Nærings- og Nydelsesmid- delarbejd.	79,10	55,80	187,81	138,45	109,83	85,47	DP: Uge(b)	
	15,35	15,35	66,52	66,52	59,87	59,87	EL: Måned(b)	Afd.
D17 Offentligt ansat- te	305,00	203,00	148,00	99,00	74,00	49,00		
	84,25	84,25	84,25	84,25	84,25	84,25	Måned(f)	Afd.
D 2 Restaurations- og Bryggeriar- bejderne	439,52	299,66	282,52	195,66	233,52	145,66		
	35,48	26,34	35,48	26,34	35,48	26,34	Måned(f)	Afd.
D94 Selvstændige Erhvervsdri- vende	1140,30		551,70		328,50		Kvartal(f)	
D07 Snedker- og Tømrerfaget ...	385,00	256,00	228,00	152,00	154,00	102,00		
	27,00	27,00	27,00	27,00	27,00	27,00	Måned(f)	Afd.
D14 Socialpædago- gerne	406,00	304,00	249,00	200,00	175,00	133,33	Måned(f)	Org.
	1218,00	912,00	747,00	600,00	525,00	400,00	Kvartal(f)	Uorg.
D15 Specialarbejder- ne	175,50	124,50	194,00	145,00	120,00	95,00	DP: ½ md.(f)	
	38,25	38,25	76,50	76,50	76,50	76,50	EL: Måned(f)	Afd.
D57 Statstjeneste- mændene og Teleforb.	360,00	258,00	204,00	154,00	129,00	104,00	Måned(f)	
D72 Teknikerne	1215,00	909,00	744,00	597,00	522,00	447,00	Kvartal(f)	
D08 Træindustriar- bejderne	367,00	265,00	210,00	161,00	136,00	111,00		
	60,00	60,00	60,00	60,00	60,00	60,00	Måned(b)	Afd.

Tabel 2: Månedligt administrationsbidrag pr. 1. januar 1994, fuldtidsforsikrede (KR)

D-nr	Arbejdsløshedskassens navn	Hovedkassen	Afdeling	ikke-forbunds- medlem
91	Akademikerne	55,33		
45	Beklædnings- og Textilarbejderne	115		
35	Blik og Rør			64
81	Børne- og Ungdomspæd. Landsdækkende	80		
98	Civiløkonomerne	87		
82	Danmarks Aktive Handelsrejsende	63,66		
18	Danmarks Lærere i Folkeskolen	38		
95	Danske Næringsdrivende	50		
76	Danske Sygeplejersker	39		
96	EDB-Faget og Merkonomerne	130		
37	El-Faget	81	23	
10	Erhvervsproglige	112		
83	Firma-Funktionærerne	86		
90	Forsvaret	59		
62	Funktionærerne og Servicefagene	88	0-88	
92	Funktionærerne og Tjenestemændene ...	49		
3	Grafisk			53
53	Handels- og Kontorfunktionærerne	103		
86	Ingeniørerne	79,33		
77	Journalisterne	86		
73	Kristelig	121		
43	Kvindelige Arbejdere	133,50		
67	Lederne			64
88	Magistrene	74		
40	Malersvendene			54
93	Maritim	115		
24	Metalarbejderne	84,50		
26	Murerfaget			63
34	Nærings- og Nydelsesmiddelarbejderne .	37,76	66,51	
17	Offentligt ansatte		84,25	
2	Restaurations- og Bryggeriarbejderne ...	134,52	35,48	
94	Selvstændige Erhvervsdrivende	36,10		
7	Snedker- og Tømrerfaget	80	27	
14	Socialpædagogerne	101		
15	Specialarbejderne	46	76,50	
57	Statstjenestemændene og Teleforbundet ..	55		
72	Teknikerne	100		
8	Træindustriarbejderne	62	60	

Note: A-kasserne kan opkræve et bidrag fra medlemmerne til dækning af administrationsudgifter. Bidraget, der fastsættes af de enkelte kasser, varierer mellem kasserne, og kan også variere inden for en kasses afdelinger.

Det fremgår af tabellen, at administrationskontingentet hos enkelte kasser er på 0 kr. Dette skyldes, at disse kassers administrationsudgifter betales af de tilhørende faglige organisationer.

Spm. nr. S 885

Til indenrigsministeren (7/2 95) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren orientere om, hvor langt man er med planerne om indførelse af elektronisk borgerkort?«

Begrundelse

På Ritzaus Bureau den 20. december 1994 kunne man læse, at en »Rapport om forprojekt om borgerkort« er skrevet og udsendt til høring.

Svar (22/2 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indenrigsministeriets CPR-kontor har den 19. december 1994 udsendt en rapport fra et forprojekt om elektronisk borgerkort til en række myndigheder, styrelser, organisationer, interessenter m.fl. med høringsfrist 1. marts 1995.

Der er ikke taget politisk stilling til rapportens vurderinger og konkrete forslag, idet rapporten netop udsendes til høring for at tilvejebringe et bredere grundlag for den politiske stilningtagen.

Der foreligger ikke på nuværende tidspunkt nogen færdig køreplan for det videre arbejde med borgerkortet. En politisk beslutning om at indføre et elektronisk borgerkort skal i givet fald følges op af lovgivning, som regulerer udstedelse og anvendelse af borgerkortet.

Spm. nr. S 1005

Til trafikministeren (22/2 95) af:

Bendt Bendtsen (KF):

»Er DSB Busser fortsat selvforsikrende?«

Begrundelse

En privat vognmand, som driver rutekørsel, er forpligtet til at have en forsikring, hvilket det offentlige ikke er. På selve ansvarsdelen af denne forsikring er der en 50-pct. statsafgift. Statsafgiften udgør fra ca. 4.500 kr. pr. bus til ca. 9.000 kr. pr. bus. Selve forsikringen udgør mindst 20.000 kr.

Svar (3/3 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Som aktieselskab skal DSB Busser, jf. lovforslag nr. L 144 (1994-95), tegne de for aktieselskaber obligatoriske forsikringer og bliver i øvrigt selvstændigt ansvarlig i alle forhold, herunder også forsikringsforhold.

Spm. nr. S 1006

Til trafikministeren (22/2 95) af:

Bendt Bendtsen (KF):

»Hvor stor en del af DSB Bussers chauffører i Fyns Amt er tjenestemænd?«

Svar (3/3 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

DSB Busser har dags dato ansat 280 chauffører på Fyn. Heraf er 165 tjenestemænd.

Spm. nr. S 1007

Til trafikministeren (22/2 95) af:

Bendt Bendtsen (KF):

»Hvor store har DSB Bussers årlige investeringer i værkstedsfaciliteter, værktøjer m.v. været gennem de sidste 10 år i Fyns Amt, og hvilke afskrivningsprincipper anvendes?«

Svar (3/3 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

I åbningsbalancen for DSB Busser A/S er værdien af aktiverne fastlagt efter reglerne i aktieselskabslovens § 6, det vil sige til den værdi, de repræsenterer i handel og vandel som opgjort af uafhængige vurderingsmænd.

Afskrivningen vil ske efter reglerne i årsregnskabsloven.

Værdien af aktiverne skal således opgøres uafhængigt af de hidtidige investeringer og afskrivningsprincipper, hvorfor opgørelsen efter de særlige statslige regnskabsregler ikke synes relevant.

Spm. nr. S 1008

Til trafikministeren (22/2 95) af:

Bendt Bendtsen (KF):

»Vil ministeren – i relation til DSB Bussers netop afgivne tilbud til Fyns Amt – oplyse, om DSB Busser har indregnet et forsikringsbidrag og et pensionsbidrag og i hvilken størrelsesorden, hvilken forrentning af egenkapitalen DSB Busser kalkulerer med, og i hvilket omfang investeringer i værkstedsfaciliteter, værktøjer m.v. er indregnet?«

Svar (3/3 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

DSB Busser afgav den 16. januar 1995 tilbud om buskørsel til Fyns Amt, altså to dage før fremsættelsen af L 144, Forslag til Lov om DSB Busser A/S.

I de tilbud, DSB Busser afgav, er der dækning for alle de omkostninger, DSB Busser vil få som aktieselskab. Herudover er der i alle tilbud regnet med tillæg af avance. Tilbudsprisen giver således også dækning for udgifter til forsikringer, pensioner, afskrivninger og forrentning af såvel egen- som fremmedkapitalen.

Formålet med forslag til lov om DSB Busser A/S er blandt andet at sikre, at DSB Busser opererer i lige konkurrence med private busselskaber og vognmænd. Som led i denne målsætning sikres efter lovforslaget en klar og fuldstændig adskillelse mellem DSB og busselskabets økonomi i overensstemmelse med bestemmelserne i aktieselskabs- og årsregnskabslovgivningen.

Jeg finder det derfor ikke rigtigt, at DSB i modsætning til konkurrenterne efterfølgende skal bekendtgøre sine beregninger for andre deltagere i licitationerne. Det vil skabe ulige konkurrencevilkår ved licitationer.

Spm. nr. S 1009

Til trafikministeren (22/2 95) af:

Bendt Bendtsen (KF):

»Hvilken dokumentation kan DSB Busser fremlægge for udtalelserne til pressen om, »at man har beregnet alle tilbud, som om der var tale om et privat aktieselskab«?«

Begrundelse

Ved licitationer i landets amter har DSB Busser indtil videre vundet arbejde til 40 busser ekstra.

På Fyn udvider DSB fra den 1. juni busparken fra 99 til 108 busser for at dække buskørslen.

Fyns Amt sparer 15 mio. kr. årligt. Den nye kontrakt er aftalt til 97 mio. kr. pr. år.

DSB's vundne markedsandele betyder nedlæggelse af private arbejdspladser og tab af selvstændige vognmænd.

I den aktuelle sag på Fyn har DSB reduceret prisen med ca. 13 pct. i forhold til tidligere. Samtidig lønner DSB sine chauffører med 14-19 pct. mere i løn.

Der stilles det spørgsmål, om licitationen er foregået på lige vilkår mellem DSB Busser og private vognmænd.

Svar (3/3 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Et eksternt revisionsfirma, KPMG C. Jespersen, har gennemgået DSB Bussers tilbudsmodel.

Revisionsfirmaet har erklæret, at modellen »omfatter alle de omkostningsarter, som virksomheden vil få som aktieselskab«, at der i tilbudene »er indregnet omkostninger, som disse vil være for DSB Busser som aktieselskab, og at tilbudene således giver fuld dækning for afholdte omkostninger med tillæg af avance«.

Spm. nr. S 865

Til undervisningsministeren (3/2 95) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange steder i Danmark muslimsk troende har oprettet eller er i færd med at oprette moskeer med kommunal støtte?«

Begrundelse

I Aabenraa Kommune er muslimske fundamentalister i færd med at oprette en moské i lejede lokaler. Oprettelsen sker med kommunal støtte, og årsagen hertil er, at etableringen af moskeen er sket under dække af en ungdoms- og kulturforening. Spørgeren ønsker oplyst, om der fin-

des lignende eksempler – og i givet fald hvilke – fra andre kommuner i Danmark.

Svar (21/2 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Undervisningsministeriet har ikke oplysninger om, hvorvidt der i Danmark er oprettet eller oprettes moskeer med kommunal støtte.

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at muslimske fundamentalister under dække af en ungdoms- og kulturforening er i færd med i Aabenraa Kommune med kommunal støtte at oprette en moské i lejede lokaler.

Jeg har ikke kendskab til den konkrete sag, men gør opmærksom på, at folkeoplysningslovens generelle regler om tilskud til folkeoplysende virksomhed indeholder en bestemmelse i § 3, stk. 1, nr. 3, om, at aktiviteter for børn og unge af idébestemt, politisk og religiøs art skal sidestilles med anden folkeoplysende aktivitet for børn og unge. Sådanne aktiviteter kan derfor ikke undtages fra kommunens generelle tilskudsordninger. Heraf følger, at hvis man i øvrigt opfylder betingelserne herfor, vil man efter reglerne i og i henhold til folkeoplysningsloven kunne få tilskud til driftsudgifter til egne eller lejede private lokaler. Tilskud ydes for de timer, hvor der er aktivitet i lokalet. Det er folkeoplysningsudvalget, der afgør, om en aktivitet falder inden for lovens område.

Spm. nr. S 866

Til undervisningsministeren (3/2 95) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om den islamiske »Imam-Skolen« i Århus Kommune modtager offentlig støtte af nogen art, og i bekræftende fald oplyse beløbets størrelse og lovgrundlaget for tilskuddet?«

Begrundelse

Det har i dagspressen været nævnt, at den muslimske koranskole »Imam-Skolen« tilsyneladende modtager tilskud i strid med lovgivningen.

Svar (20/2 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Islamisk Iman Skole i Brabrand får tilskud i henhold til lov om friskoler og private grundskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 315 af 26. april 1994.

Skolen får følgende tilskud:

– Tilskud til generelle driftsudgifter ud fra antal årselever (7/12 af elevtallet pr. 5. september året før finansåret + 5/12 af elevtallet pr. 5. september i finansåret):

For 1995 er beregnet et årsbeløb på ca.

3.322.000 kr. på grundlag af elevtallet pr. 5. september 1994 (165 elever). Beløbet vil blive reguleret, hvis skolen får flere eller færre elever pr. 5. september 1995.

– Bygningstilskud ud fra antal elever pr. 5. september året før finansåret:

For 1995 er beregnet et årsbeløb på ca. 220.000 kr.

– Tilskud til specialundervisning og støtteundervisning i dansk, som for skoleåret 1994/95 er beregnet til henholdsvis ca. 100.000 kr. og ca. 232.500 kr.

Spm. nr. S 911

Til statsministeren (10/2 95) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Agter statsministeren i forbindelse med de igangværende forhandlinger på arbejdsmarkedet at komme med en erklæring om, at den skattefrie bundgrænse hæves?«

Begrundelse

Vi ser i disse dage det ene sammenbrud på overenskomstområdet efter det andet. Efter spørgerens opfattelse vil en melding fra regeringen om at hæve den skattefrie bundgrænse på afgørende vis lette overenskomstforhandlingerne.

Samtidig dokumenterer Socialforskningsinstituttet i en ny rapport, at lavere skat øger fleksibiliteten på arbejdsmarkedet, at der skabes flere job, og at tilskyndelsen for ledige til at søge arbejde frem for at modtage dagpenge bliver større.

Svar (21/2 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Folketinget vedtog skattereformen i 1993. Skattereformen indføres gradvis over årene 1994 til 1998. Reformen indebærer en betragtelig ned-sættelse af de personlige indkomstskatter, bl.a. finansieret ved øremærkede arbejdsmarkedsbidrag, grønne afgifter samt en fradragssanering.

Regeringen har ingen overvejelser om ændringer i skattereformens hovedstruktur, herunder heller ikke ændringer i det almindelige personfradrag ud over de justeringer, som den årlige regulering afstedkommer.

Spm. nr. S 872

Til økonomiministeren (6/2 95) af:
Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvorvidt gæld i offentligt ejede selskaber medregnes ved opgørelsen af den samlede offentlige sektors gæld og i bekræftende fald, hvorledes dette indvirker på opgørelsen af det offentlige gæld i relation til EU's konvergenskriterier?«

Begrundelse

I flere henseender har der været diskussion om de offentligt ejede selskabers placering i forhold til de almindelige dele af den offentlige forvaltning. Det gælder tillige spørgsmålet om disse selskabers optagelse af gæld.

Spørgeren ønsker derfor belyst, om eksempelvis fuldstændigt statsejede selskabers optagelse af gæld, endog i visse situationer med staten som 100 pct. kautionist, har indflydelse på den samlede opgørelse af offentlig gæld – dette set specielt i relation til bestræbelserne på at overholde EU's konvergenskriterier.

Svar (14/2 95)

Økonomiministeren (Marianne Jelved): I relation til EU's konvergenskriterier er Traktatens definition den offentlige sektors bruttogæld, jf. protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

Ikkekommercielle offentligt ejede virksomheder indgår ikke i definitionen af den offentlige sektor i relation til reglerne om uforholdsmæssigt store budgetunderskud og dermed konvergenskriterierne. Men i f.eks. Danmark og Belgien optager staten lån på vegne af de offentlige virksomheder, hvorimod tilsvarende virksomheder i flere andre medlemsstater selv optager deres lån. Det betyder, at den offentlige gæld i Danmark er højere end og ikke umiddelbart sammenlignelig med de andre landes. Der er derfor vedtaget en fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen i forbindelse med Rådets forordning om gennemførelse af budgetovervågningsproceduren. Af denne erklæring fremgår det, at

»Rådet og Kommissionen er enige om, at den andel af den offentlige gæld, der udgøres af finansiering af offentlige virksomheder, skal anføres særskilt, således at gældende særlige institutionelle forhold i medlemslandene fremhæves.«

For Danmarks vedkommende betyder dette, at den korrigerede bruttogæld ikke indeholder statsgæld, der vedrører offentlige virksomheder.

Spm. nr. S 873

Til finansministeren (6/2 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvor stor en formue de offentligt ejede aktieselskaber besidder, samt hvor meget gæld de offentligt ejede aktieselskaber har oparbejdet?«

Begrundelse

De offentligt ejede aktieselskaber er de seneste år blevet stadig flere og binder hermed flere midler. Da det med det offentlige som ejer dog stadig er befolkningen som helhed, som har interesser i selskaberne, er det vigtigt, at omfanget af selskabernes formue står klart. Samtidig kan der med selskaberne optages gæld, som det offentlige endog i visse situationer kautionerer for, hvorfor spørgeren tillige finder det vigtigt at få klarlagt omfanget heraf.

Svar (20/2 95)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Staten ejer aktier i 52 aktieselskaber til en værdi af nominelt ca. 4,8 mia. kr. (jf. bilag 1). I forhold til, hvad de statslige selskaber reelt er værd i handel og vandel, dækker dette dog betydeligt større værdier.

Både statens ejerandel og virksomhedernes størrelse varierer meget, jf. bilag 1 og tabel 1.

Statslige aktieselskaber følger reglerne i aktieselskabsloven og årsregnskabsloven. Det følger heraf, at de statslige aktieselskabers årsregnskaber skal give et retvisende billede af selskabernes økonomiske situation, herunder solvens.

Formuebegrebet i private virksomheder er oftest knyttet til egenkapitalen. Egenkapitalen er imidlertid ikke udtryk for, hvor store midler der er bundet i selskabet. Et udtryk herfor får man ved at se på selskabets samlede aktiver.

I rapporten »Erfaringer med statslige aktieselskaber« anbefales, at finansministeren giver Folketingets Finansudvalg en årlig orientering om udviklingen i de statslige aktieselskaber. Jeg forventer i foråret 1995, når selskaberne har offentliggjort deres regnskaber, at orientere Finansudvalget om udviklingen i de statslige aktieselskaber. Et element i denne orientering vil være præsentationen af en række relevante nøgletal for de enkelte selskaber.

Allerede i foråret 1994 indhentede Finansministeriet en række nøgletal for de 9 største statslige aktiebesiddelser til brug i forbindelse med udarbejdelsen af forslag til finanslov for 1995. Aktiverne i disse virksomheder udgør over 90 pct. af aktiverne i alle 52 selskaber tilsammen. Den samlede gæld i de 9 selskaber udgør ligeledes mere end 90 pct. af gælden i samtlige selskaber.

I tabel 1 ses de samlede aktiver og gæld for de 9 største statslige aktiebesiddelser i regnskabsåret 1993, som er det sidst foreliggende regnskab. Egenkapitalen i de enkelte selskaber svarer ikke til forskellen mellem aktiverne og gælden, idet øvrige passivposter skal medtages.

Tabel 1. Regnskabstal for 9 største statslige aktiebesiddelser, 1993 (mio. kr.)

Selskab	Aktiver	Gæld
Tele Danmark A/S	26.108	15.827
Dansk Olie og Naturgas A/S	9.192	7.214
Det Danske Luftfartsselskab A/S	1.787	71
GiroBank A/S	89.111	85.339 ¹⁾
Københavns Lufthavne A/S	2.556	1.284
Datacentralen A/S	596	343
Det Danske Stålvalseværk A/S	1.188	505
A/S Eksportkredit		
Forsikring	879	44
Sund og Bælt A/S	25.379	25.030
I alt	156.796	135.657

¹⁾ Inkl. indlån

For enkelte af de statslige aktieselskaber er der givet statslige garantier ved lånoptagelse. Garantien har altid hjemmel i lov eller aktstykke. De statslige garantiforpligtelser fremgår af statsregnskabet. Bilag 2 indeholder en oversigt over de statslige garantiers omfang og vilkår samt hjemmelsgrundlag, som det fremgår af det senest aflagte statsregnskab.

Finansministeriet,
den 13. februar 1995

Bilag 1

Oversigt over statslige aktiebesiddelser medio 1994

Selskab	Ressort	Statens ejerandel Medio 94 Pct.
A/S Dampskibsselskabet Øresund	DSB	100
A/S Grønlandsfly	Stat	75
Bella-Centret A/S	Industri	15
C.V. Int. Post Corp. U.A. Amsterdam	P&T	2
Dansk Bibliotekscenter A/S	Kultur	29
Dan Rail Consult A/S	DSB	33
Danfragt A/S	DSB	33
Danish Aerotech A/S	Forsvar	15
Dansk Biblioteks central	Kultur	27
Dansk Jagtforsikring A/S	Miljø	51
Dansk Tipstjeneste A/S	Skat	80
Dansk Olie og Naturgas A/S	Energi	100
Datacentralen A/S	P&T	75
Det Danske Klasselotteri A/S	Skat	100
Det Danske Stålvalseværk A/S	Industri	33
Det Danske Luftfartselskab A/S	Trafik	50
Dyrehavsbakken A/S	Miljø	50
EKR A/S	Industri	100
ETA Danmark A/S	Bolig	100
Eurofirma	DSB	<1
Flensborg Centrale Omnibus Hbf.	DSB	6
GiroBank A/S	P&T	49
Hermes Information Technology Holland	DSB	10
Int. Datapost A/S	P&T	12
Intercontainer - Interfrigo	DSB	8
Kombi Dan A/S	DSB	33
Københavns Lufthavne A/S	Trafik	75
Nunaoil A/S	Energi	50
Padborg Stevedore Kompagni A/S	DSB	<1
Padborg Godsregistrering A/S	DSB	<1
Privatbaner (12 selskaber)	Trafik	35-70
ScandLines A/S	DSB	50
SDPS A/S	P&T	50
Skandinavisches Reisebüro GMBH	DSB	100
Statens og Kommunernes Indkøb A/S	Finans	55
Statens Konfektion A/S	Forsvar	100
Sund og Bælt Holding	Trafik	100
Tele Danmark A/S	P&T	51
TV 2 Reklame A/S	Kultur	100
Aalborg Omnibus Selskab A/S	DSB	58
Ålborg Rutebilstation A/S	DSB	8

Kilde: FL 1995

Anm: Det bemærkes, at der som følge af ressortændringer er sket ændringer i ovenstående ressortfordeling.
F.eks. hører Dansk Olie og Naturgas A/S nu under Miljø- og Energiministeriet.

Bilag 2

Finansministeriet,
den 13. februar 1995

Statslige garantier for statslige aktieselskabers lån

(Kilde: Statsregnskabet for 1993)

<i>Østsjællandske Jernbaneselskab</i>	
Lov nr. 44 af 4/5 1875 Garantien dækker 4 pct.s forrentning af jernbaneselskabets obligationsgæld. Garantibemyndigelsens størrelse er for 1993 på 84.000 kr. Statslige udgifter i finansåret 1993: 41.976 kr. (Det bemærkes, at udgiften er hjemlet på finansloven for 1993 § 18.65.15. Dækning af vanskeligt stillede privatbaners underskud vedrører investeringstilskud)	2.098.800
<i>Fyns Telefon, KTAS og Jydsk Telefon, lån optaget af -</i>	
Finanslov 1993, § 7, tekstanmærkning nr. 5 Garantien omfatter alene låneaftaler indgået af KTAS og Jydsk Telefon inden 22. juni 1990, idet Fyns Telefons garanterede lån er indfriet. Restgælden på de udenlandske lån er omregnet efter kurserne pr. 31. december 1993.	2.518.150.000
<i>A/S Storebæltsforbindelsen, lån optaget af -</i>	
Lov nr. 380 af 10/6 1987 Staten garanterer for betaling af renter og afdrag i henhold til låneaftaler og Swapaftaler indgået af selskabet. Garantien dækker endvidere for betaling af renter og afdrag samt andre løbende forpligtelser på kassekreditter ydet af Den Dansk Bank og Unibank. Restgælden på de udenlandske lån er omregnet efter kurserne pr. 31. december 1993.	24.182.701.263
<i>A/S Øresundsforbindelsen, lån optaget af -</i>	
Lov nr. 590 af 19/8 1991 Staten garanterer for betaling af renter og afdrag i henhold til aftaler om lån til etablering af tilslutningsanlæg og Swapaftaler indgået af selskabet. Garantien dækker endvidere for betaling af renter og afdrag samt andre løbende forpligtelser på kassekreditter ydet af pengeinstitutter. Restgælden på de udenlandske lån er omregnet efter kurserne pr. 31. december 1993.	1.260.820.000
<i>Dansk Naturgas A/S, lån til -</i>	
Lov nr. 232 af 8/6 1979 og Lov nr. 593 af 12/12 1984 Garantien omfatter lån til finansiering og drift af naturgastransmissionsanlæg. Restgælden på de udenlandske lån er omregnet efter kurserne pr. 31. december 1993.	3.139.855.021

<i>Dansk Naturgas A/S, lån til -</i>	
Aktstykke nr. 138 af 10/4 1991	763.639.762
Garantien omfatter lån til finansiering af etablering af et naturgaslager Stenlille på Sjælland med tilhørende forbindelsesledning til hovedtransmissionssystemet. Garantibemyndigelsens størrelse er 1,7 mia. kr. Restgælden på de udenlandske lån er omregnet efter kurserne pr. 31. december 1993.	
<i>Dansk Olierør A/S, lån til -</i>	
Lov nr. 291 af 10/6 1981	1.091.180.603
Garantien omfatter lån til finansiering af olierørledninger til transport af råolie m.v. Restgælden på de udenlandske lån er omregnet efter kurserne pr. 31. december 1993.	

Spm. nr. S 874

Til justitsministeren (6/2 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvilken kompetence Ombudsmanden har til at gribe ind over for forhold i de forskellige former for virksomheder og selskaber, som er helt eller delvis ejet af det offentlige?«

Begrundelse

I forbindelse med oprettelsen af flere statsaktieselskaber har det været diskuteret, hvorvidt Ombudsmanden opretholder kompetencen til at gribe ind over for forskellige forhold i selskaberne. Ombudsmanden selv har tillige i sin beretning for 1993 omtalt spørgsmål i forbindelse med statsaktieselskaber.

Spørgeren føler, at der hersker en vis uenighed om Ombudsmandens muligheder for at behandle sager om offentligt ejede selskaber, hvorfor spørgeren ønsker ministerens opfattelse af den nuværende retstilstand på området.

Svar (17/2 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Folketingets Ombudsmands kompetence er nærmere reguleret i ombudsmandsloven (lovbekendtgørelse nr. 642 af 17. september 1986) og i ombudsmandsinstruksen (bekendtgørelse nr. 48 af 9. februar 1962).

Folketingets Ombudsmand afgør selv, om han efter disse regler er kompetent over for de enkelte forvaltningsorganer.

Justitsministeriet kan oplyse, at der bl.a. i betænkning nr. 1272/1994 om revision af ombudsmandsloven er redegjort nærmere for Ombudsmandens kompetence.

I betænkningen anføres herom bl.a. (side 105):

»En del af de organer, Ombudsmanden er inkompetent over for, er oprettet på initiativ af offentlige myndigheder, og for nogle gælder, at det i lovgivningen er forudsat, enten at det pågældende organ skal oprettes, eller at der tillægges det funktioner. Afgørende for, at Ombudsmanden har erklæret sig inkompetent, har i disse sager været, at det pågældende organ er organiseret på privatretligt grundlag. Det har endvidere været tillagt en vis betydning, om opgaverne har været af overvejende privatretlig karakter.«

Ombudsmanden har på baggrund af disse synspunkter bl.a. erklæret sig inkompetent over for SAS, JTAS og KTAS, jf. betænkningen, side 106.

Ombudsmanden har derimod erklæret sig kompetent over for organer, som har været organiseret som et led i den traditionelle statsforvaltning, uanset at organernes opgaver svarer til dem, som en række private virksomheder varetager. Som eksempel kan nævnes DSB og Kongeriget Danmarks Hypotekbank, jf. betænkningen, side 106.

Ombudsmanden har også erklæret sig kompetent over for en række selvstændige organer med atypiske opgaver. Det har typisk drejet sig om organer, der er oprettet ved lov, og som udfører opgaver, der kan betegnes som offentligretlige. Til denne kategori henregnes bl.a. ATP, Lønmodtagernes Dyrtidsfond og Arbejdsmarkedets Feriefond. Der henvises til betænkningen, side 107.

Spm. nr. S 875

Til justitsministeren (6/2 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for Rigsrevisionens kompetence i forhold til virksomheder og selskaber, som er helt eller delvis offentligt ejet?«

Begrundelse

I forbindelse med oprettelsen af flere virksomheder og selskaber, som er ejet af det offentlige, har det været diskuteret, hvorvidt Rigsrevisionen fortsat har kompetence til at gribe ind i forhold i de nævnte virksomheder. Spørgeren ønsker derfor ministerens opfattelse af retstilstanden på området og ønsker herunder specielt ministerens opfattelse af Rigsrevisionens kompetence over for aktieselskaber, som er 100 pct. ejet af staten.

Svar (17/2 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Rigsrevisionen er en institution under Folketinget. Rigsrevisionens virksomhed er nærmere reguleret i lov om revision af statens regnskaber (lovbekendtgørelse nr. 489 af 24. juni 1991). Denne lov henhører ikke under Justitsministeriet.

Justitsministeriet kan dog oplyse, at Rigsrevisionen bl.a. i et notat af 20. november 1990 har behandlet spørgsmålet om Rigsrevisionens kompetence over for statslige aktieselskaber. Notatet er optrykt i beretning 6/1989 fra de af Folketinget valgte statsrevisorer om den statslige revisions kompetence i relation til statsselskaber og lignende.

I notatet (a.st., side 32) anfører Rigsrevisionen bl.a. følgende:

»Det formelle grundlag for Rigsrevisionens tilsyn med (regnskabs gennemgang)/revision af aktieselskaber med statslig deltagelse skal ses i sammenhæng med, at statens aktiekapital fremskaffes ved et kapitalindskud, hvortil der kræves bevillingsmæssig hjemmel.

Selskaber, hvori staten har indskudt kapital, er umiddelbart omfattet af rigsrevisorlovens § 4, og Rigsrevisionen udøver derfor tilsyn med indskuddet efter lovens § 6. Ved tilsynet skal Rigsrevisionen navnlig påse, at regnskabet er undergivet betryggende revision, at vilkårene

for indskuddet er opfyldt, at indskuddet er anvendt i overensstemmelse med givne bestemmelser, og at der i øvrigt er taget skyldige økonomiske hensyn ved forvaltningen af indskuddet. Rigsrevisionens gennemgang består derfor dels i en kontrol af styrelsernes dispositioner som aktieforvaltere, dels i en kontrol af selskaberne, hvor der navnlig foretages kritiske undersøgelser, herunder forvaltningsrevision samt påses, at regnskabet er undergivet betryggende revision.«

Spm. nr. S 876

Til justitsministeren (6/2 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for den nuværende retstilstand med hensyn til embedsmænds tavshedspligt/beretningspligt i de tilfælde, hvor embedsmænd virker som statens repræsentanter i helt eller delvis statsejede aktieselskabers bestyrelser?«

Begrundelse

I forbindelse med at der oprettes stadig flere statslige aktieselskaber, hvor embedsmænd udpeges til at varetage statens interesser som aktionær, er embedsmændenes forpligtelser og rettigheder blevet stadig mere diskuteret. Spørgeren ønsker derfor ministerens vurdering af den nuværende retstilstand på området.

Svar (17/2 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har behandlet det rejste spørgsmål i en redegørelse af 19. august 1991. Redegørelsen er optaget i statsrevisorernes endelige betænkning over statsregnskabet for finansåret 1989 (side 213 ff).

Om de statslige repræsentanternes ret til at underrette vedkommende minister om forholdene i aktieselskabet anføres bl.a. følgende i redegørelsen (betænkningen, side 216):

»I statsaktieselskaber ejer staten 100 pct. af aktierne, og der er således ikke modhensyn til andre aktionærer. I disse tilfælde vil det enkelte besty-

relsesmedlem (såvel udpegede som generalforsamlingsvalgte) efter Justitsministeriets opfattelse være berettigede (og i medfør af et eventuelt tjenesteforhold forpligtede) til at videregive alle de oplysninger og dokumenter om selskabets forhold, som vedkommende minister beder om.

I aktieselskaber med statslig deltagelse, hvor staten, jf. aktieselskabslovens § 49, udpeger bestyrelsesmedlemmer, må det med hensyn til de af staten udpegede medlemmer . . . antages, at disse er berettigede til at videregive enhver oplysning til ministeren, når det er af betydning for ministerens varetagelse af statens interesser, herunder når ministerens behandling af et spørgsmål vedrørende selskabet skyldes en henvendelse fra Rigsrevisionen.

I aktieselskaber, hvor staten alene deltager som én blandt flere aktionærer, og hvor der således efter vedtægten ikke er statsligt udpegede bestyrelsesmedlemmer, må den, der er indvalgt på generalforsamlingen på statens aktier, derimod være stillet som andre bestyrelsesmedlemmer. Det vil sige, at den pågældende i almindelighed ikke på egen hånd er berettiget til at videregive oplysninger om selskabets drifts- og forretningsmæssige forhold eller andre fortrolige oplysninger vedrørende selskabets interne forhold.«

Med hensyn til de statslige repræsentanters pligt til at underrette vedkommende minister om forholdene i aktieselskabet, anføres der bl.a. følgende i redegørelsen (betænkningen, side 216 f):

»Spørgsmålet om, hvorvidt ministeren kan pålægge et bestyrelsesmedlem at videregive oplysninger, som vedkommende efter tavshedspligtsreglerne ville være berettiget til at videregive . . ., må afgøres efter de almindelige regler for ministerens instruktionsbeføjelser.

Det følger af disse regler, at ministeren normalt ikke har adgang til at instruere bestyrelsesmedlemmer, som ikke i forvejen er i et tjenesteforhold til staten. . . . En pligt til at holde ministeren løbende orienteret kan dog . . . være fastsat eller forudsat i anden lovgivning eller i selskabets vedtægter.

En almindelig (ulovbestemt) instruktionsbeføjelse for vedkommende minister gælder således normalt kun i tilfælde, hvor det pågældende bestyrelsesmedlem varetager bestyrelsesarbejdet som led i sit almindelige tjenesteforhold til staten. Det er i den forbindelse uden betydning,

om den pågældende er tjenestemand eller overenskomstansat. Det er for tjenestemænd med hele centraladministrationen som ansættelsesområde endvidere uden betydning, om den pågældende gør tjeneste i vedkommende ministerium eller under en anden minister.«

Det tilføjes, at hele spørgsmålet om anvendelsen af statsaktieselskaber, herunder spørgsmålet om de statslige repræsentanters stilling i sådanne selskabers bestyrelser, efterfølgende er behandlet af bl.a. Erik Werlauff i en redegørelse om statslige aktieselskaber og af Lone Dybkjær og Anders Eldrup i »Erfaringer med statslige aktieselskaber«.

Spm. nr. S 878

Til finansministeren (6/2 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for regeringens initiativer som følge af rapporten »Erfaringer med statslige aktieselskaber« fra november 1993?«

Begrundelse

De seneste årtier er antallet af statslige aktieselskaber øget markant. I den forbindelse er der blevet udarbejdet en del materiale og rapporter herom – bl.a. den såkaldte Dybkjærrapport fra november 1993. I rapporten er der flere opfordringer til ændringer i den nuværende retstilstand på området.

Samtidig opfordres der til, at der udarbejdes en analyse af det kommunale selskabsområde, der bl.a. inddrager de indhøstede statslige erfaringer og disses mulige overførsel til de fremtidige udfordringer på det kommunale selskabsområde. Spørgeren er på baggrund af konklusionerne i Dybkjærrapporten interesseret i at vide, hvilke initiativer regeringen har iværksat eller vil iværksætte på området.

Svar (14/2 95)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Hovedkonklusionerne i rapporten »Erfaringer med statslige aktieselskaber« tilsiger, at de politisk bestemte rammer for statslige aktieselskaber så vidt muligt bør ligge fast inden stiftelsen i

form af lovgrundlag, koncessioner og vedtægter. Analysen viser endvidere, at der er behov for, at Folketinget og offentligheden løbende orienteres om udviklingen i de statslige aktieselskaber. Endelig påpeges det, at det ikke er nogen selvstændig målsætning at sælge aktier i statslige aktieselskaber, selv om private ejerinteresser imidlertid ofte vil gavne virksomheden og brugerne.

Rapporten har givet regeringen et godt grundlag for løbende at kunne vurdere, hvilke offentlige opgaver der mest hensigtsmæssigt kan varetages i selskabsregi. Anbefalingerne i rapporten har således bl.a. ligget til grund for regeringens forslag om etablering af DSB Busser A/S og DSB Rederi A/S. Regeringen har endvidere på baggrund af rapporten iværksat følgende konkrete initiativer i forhold til de allerede eksisterende statslige aktieselskaber:

Regeringen har på finansloven for 1995 givet en samlet beskrivelse af de statslige aktieselskaber. Finansloven har ikke tidligere givet et sådan samlet overblik.

Regeringen har endvidere i januar 1995 fremsat et forslag til ændring af lov om aktieselskaber og lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. Lovforslaget indebærer bl.a., at der stilles samme krav til statslige aktieselskabers ledelse, årsregnskab og informationspligt som til børsnoterede selskaber.

I rapporten »Erfaringer med statslige aktieselskaber« anbefales, at finansministeren giver Finansudvalget en årlig orientering om udviklingen i de statslige aktieselskaber. Jeg forventer i foråret 1995, når selskaberne har offentliggjort deres regnskaber, at orientere Folketingets Finansudvalg om udviklingen i de statslige aktieselskaber.

Spm. nr. S 879

Til finansministeren (6/2 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for, om ministeren finder, at der i forbindelse med statens stadig større overførsel af opgaver fra statsforvaltningen til statsaktieselskaber fremover vil være en betryggende indsigt og kontrol med statens aktiviteter for Folketinget såvel som for befolkningen generelt i forhold til offentlighedsloven og forvaltningsloven?«

Begrundelse

I forbindelse med de mange overførsler af opgaver fra statsforvaltningen til statslige aktieselskaber forsvinder en del af Folketingets mulighed for at have indsigt og kontrol med aktiviteterne. På såvel forvaltningslovens som offentlighedslovens område sker der indskrænkninger som en direkte følge af, at en aktivitet overgår fra statsforvaltningen til en selvstændig juridisk enhed ejet af staten.

Spørgeren ønsker derfor ministerens redegørelse for, om denne indskrænkning i Folketingets indsigtsmuligheder og dermed befolkningens mulighed for at kontrollere brugen af statsmidlerne betyder, at der ikke fremover vil være en betryggende indsigt og kontrol med statens aktiviteter. Samtidig ser spørgeren et problem i, at der ikke i et statselskab vil være samme mulighed for aktindsigt jf. offentlighedsloven, som der vil være, når aktiviteten drives som en del af statsforvaltningen.

Svar (14/2 95)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

De senere års udvikling i den offentlige sektor har flyttet fokus for den politiske indflydelse fra detailforhold til fastlæggelse af mål og rammer for den offentlige virksomhed. Ud fra denne styringsbetragtning kan og bør etablering af statslige aktieselskaber betragtes som et naturligt led på vejen fra politisk detailstyring til rammestyring. Ligeledes er det naturligt, at de politisk bestemte mål og rammer for den pågældende virksomhed så vidt muligt bør ligge fast inden etableringen af et statsligt aktieselskab i form af lovgrundlag, koncessioner og vedtægter.

Ved Folketingets og regeringens beslutninger om etablering af statslige aktieselskaber har det indgået som et mål at sikre, at forretningsmæssige hensyn blev varetaget. Samtidig er der sket en nedtoning af den politiske detailstyring. Det forretningsmæssige hensyn hænger ofte sammen med, at selskaberne er i en konkurrence-situation, og at der for visse af selskaberne gælder, at der skal tages hensyn til andre aktionærer.

Statslige aktieselskaber følger de regler, der gælder for private erhvervselskaber. Det følger heraf, at de statslige aktieselskaber – med undtagelse af DONG's datterselskab DANGAS –

ikke er omfattet af lov om offentlighed i forvaltningen. Det følger imidlertid af ministeransvaret, at en minister under udøvelsen af sine ejerbeføjelser i et statsligt aktieselskab er ansvarlig over for Folketinget vedrørende den måde, hvor på han udøver disse ejerbeføjelser.

Det forretningsmæssige hensyn betinger, at der ikke kan være fuld offentlighed om alle dispositioner. Det er dog værd at bemærke, at de statslige aktieselskabers årsregnskaber og årsberetning giver et godt grundlag for at vurdere aktiviteterne i de enkelte selskaber. Hertil kommer, at erhvervsministeren den 18. januar 1995 har fremsat et forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber og lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. Lovforslaget indebærer bl.a., at der stilles samme krav til de statslige aktieselskabers ledelse, årsregnskaber og informationspligt, som der stilles til børsnoterede selskaber. Regeringen har dermed skærpet informationspligten for de statslige aktieselskaber.

Regeringen har endvidere på finansloven for 1995 givet en samlet beskrivelse af de statslige aktieselskaber. Jeg forventer i foråret 1995, når selskaberne har offentliggjort deres regnskaber, at orientere Finansudvalget om udviklingen i de statslige aktieselskaber.

Beslutningen om, hvorvidt et aktivitetsområde skal styres via rammelovgivning og koncessioner m.v. samtidig med, at den egentlige drift varetages i aktieselskabsform med de spilleregler, der følger heraf, vil altid bero på en konkret vurdering, hvor også Folketinget er inddraget. Jeg finder derfor, at Folketinget og befolkningen på dette område har en betryggende indsigt og kontrol med statens aktiviteter.

Begrundelse

Brancheorganisationen for Forbrugerelektronik, BFE, har i dagspressen redegjort for, at provenuet fra afgiften på uindspillede video- og kassettebånd er ca. 50 mio. kr. samtidig med, at staten har mistet momsindtægter på det samme beløb på grund af mindre salg, siden afgiften blev indført. Spørgeren ønsker på denne baggrund ministerens kommentar til disse oplysninger.

Svar (15/2 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Provenuet af afgiften i 1993 og 1994 udgjorde ifølge oplysninger fra Copy-Dan, der administrerer ordningen, henholdsvis 8 mio. kr. og 53 mio. kr., idet båndsalget i 1993 var præget af store vederlagsfri lagre indkøbt i 1992 før lovens ikrafttræden.

Provenuet af båndafgiften har ifølge Copy-Dan udviklet sig som forventet og følger den udvikling, der skete i Holland og Finland, da disse lande indførte en tilsvarende ordning.

Copy-Dan skønner på baggrund af månedlige indberetninger fra importører og grossister af kassette- og videobånd, at handelen i Danmark i 1994 lå på mellem 6 og 7 millioner bånd for såvel kassettebånd som for videobånd. Branchen har vurderet, at der er grundlag for salg af ca. 7 millioner kassettebånd og ca. 8 millioner videobånd i Danmark.

Der foreligger ingen undersøgelser over grænsehandelens omfang med video- og kassettebånd. Det kan dog ikke afvises, at en væsentlig del af forskellen mellem Copy-Dans opgørelse af salget i Danmark og branchens vurdering af det danske markeds størrelse kan skyldes grænsehandel.

Hvis det eksempelvis højt sat forudsættes, at grænsehandelen i 1994 var på 1 million kassettebånd og 1 million videobånd og den gennemsnitlige detailpris i Tyskland er på henholdsvis 15 kr. og 40 kr., ville den samlede grænsehandel med uindspillede bånd således kunne beregnes til ca. 55 mio. kr. Dette svarer til et tabt momsprovenu på ca. 10 mio. kr. Omend der er usikkerhed om forudsætningerne for beregningen, er det meget usandsynligt, at det tabte momsprovenu på grund af grænsehandel er i nærheden af 50 mio. kr.

Spm. nr. S 882

Til skatteministeren (7/2 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren oplyse det foreløbige provenu af afgiften på uindspillede video- og kassettebånd, herunder samtidig oplyse størrelsen af mistede momsindtægter som følge af et lavere salg, siden afgiften blev indført 1. januar 1993?«

Spm. nr. S 883

Til kulturministeren (7/2 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for de overvejelser, som gøres om fordelingen af provenuet fra afgiften på uindspillede video- og kassettebånd, herunder redegøre for de oplysninger, der er fremkommet om, at USA kræver andel af midlerne, samt at Danmark endvidere kan komme til at skulle afregne en del af midlerne til andre EU-lande?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen vil ministeren i løbet af februar måned sige god for en fordelingsnøgle for den tredjedel af provenuet, som er øremærket til støtte af kunst og kultur i Danmark. Samtidig er det dog endvidere i dagspressen oplyst, at USA kræver en forholdsvis stor andel af midlerne, samt at det kan risikeres, at Danmark skal afregne en del af midlerne til kunstnere fra alle EU-lande, uanset om disse lande har båndafgift eller ej. Spørgeren ønsker på denne baggrund ministerens vurdering af hele fordelingspørgsmålet.

Svar (14/2 95)

Kulturministeren (Karen Jespersen, fg.):

Jeg kan oplyse, at EF-Domstolen den 20. oktober 1993 i sagen mellem bl.a. Phil Collins og Imtrat Handelsgesellschaft mbH har afsagt en dom, der bevirker, at borgere fra andre EU-lande vil skulle have andel i blankbåndsmidlerne på lige fod med danske borgere.

Det er endvidere korrekt, at USA over for den danske regering i juni måned 1994 har gjort gældende, at en gennemførelse af princippet om kun at fordele blankbåndsmidlerne til udenlandske borgere, i det omfang det pågældende land har en vederlagsordning for uindspillede bånd (materiel reciprocitet), efter USA's opfattelse vil være i strid med Bernerkonventionen og dermed GATT-aftalerne.

Den omtalte dom fra EF-Domstolen nødvendiggør visse ændringer i det samlede forslag til fordelingsplan vedrørende blankbåndsmidlerne, som for øjeblikket behandles i Kulturministeriet.

Det overvejes endvidere for tiden i samråd med Copy-Dans Båndkopisektor, om de fra amerikansk side fremførte synspunkter bør bevirke ændringer i nævnte fordelingsplan.

De omtalte spørgsmål vedrører de to tredjedele af de opkrævede blankbåndsaftgifter, som ifølge loven skal fordeles individuelt blandt rettighedshaverne.

Med hensyn til den tredjedel af midlerne, som ifølge lovens § 26 a, stk. 4, 2. pkt., skal anvendes til støtte af fælles formål, er jeg indstillet på om kort tid at godkende denne del af Copy-Dans fordelingsplan.

Spm. nr. S 943

Til sundhedsministeren (13/2 95) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Vil ministeren forklare, hvorfor der på Rigshospitalet befinder sig omkring 15 plejehjemspatienter, når hospitalet ifølge bestemmelserne højest må have to sådanne patienter?«

Svar (22/2 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg har bedt Hovedstadens Sygehusfællesskab (HS) om at redegøre for sagen. HS-forvaltningen har bekræftet, at der for tiden er indlagt 15 plejehjemsgodkendte patienter på Rigshospitalet fra Rigshospitalets lokalregion. HS-forvaltningen har ligeledes bekræftet, at der i den indgåede aftale for 1995 mellem HS's direktion og Rigshospitalet indgår, at antallet af regionspatienter på Rigshospitalet, der er godkendt til plejehjem, ikke må overstige 2.

HS har oplyst, at overskridelsen af det aftalte antal plejehjemsgodkendte patienter må ses i lyset af, at det aftalte antal i 1994 var 15, samt at aftalen for 1995 blev indgået i december 1994. Straks efter årsskiftet blev der aftalt administrative procedurer med henblik på, at der blev gjort en særlig indsats for at tilbyde de pågældende patienter en plejehjemsplads så hurtigt som muligt.

I de administrative procedurer indgår også, at der skal tages vidtgående menneskelige hensyn ved udskrivningen, herunder hensyn til den enkeltes ønske om at komme på et bestemt ple-

jehjem. Dette har betydet, at udskrivningen ikke har kunnet finde sted så hurtigt som ønsket. Det er imidlertid oplyst, at der nu er skabt mulighed for at overflytte 10 af patienterne til plejehjem i nær fremtid. HS har endvidere oplyst, at man forventer, at det i løbet af kort tid vil være muligt at holde antallet af plejehjemsgodkendte regionspatienter på Rigshospitalet nede på 2 eller derunder.

Spm. nr. S 944

Til sundhedsministeren (13/2 95) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig for at forhindre en gentagelse af den tragiske hændelse i weekenden den 28.-29. januar 1995, hvor en ældre dement mandlig patient, der ventede på plejehjemsplads, forsvandt fra sit opholdssted på hospitalet og frøs ihjel på hospitalets brandtrappe – trods personalets ihærdige eftersøgning?«

Svar (22/2 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg har bedt Rigshospitalet oplyse, hvorvidt man har iværksat foranstaltninger, som kan forhindre en gentagelse af ovennævnte hændelse.

Rigshospitalets direktion har oplyst, at man har foranlediget, at dør- og trappesystemer er efterset, og det er bekræftet, at kun døre, som bør være åbentstående, er åbentstående, herunder også den branddør, som den pågældende patient formentlig har passeret, da han forlod etagen.

Rigshospitalet har endvidere til sagen bemærket, at et hospital er og skal være et helt åbent og frit område, som tillader patienterne at færdes frit. Dette medfører, at det ikke er usædvanligt at konstatere, at en patient har forladt sin sengeafdeling for at gå en tur til f.eks. cafeteriet. I situationer, hvor dette ikke er meddelt personalet, lykkes det praktisk taget altid at finde en bortgået patient hurtigt. Rigshospitalet agter således ikke at nedlægge nogen form for forbud eller ændre patienternes frihed til at bevæge sig rundt på hospitalet.

Rigshospitalet har endvidere oplyst, at direktionen overvejer, om der kan udformes instrukser, som gør det muligt at sikre, at det meget store bygningskompleks kan gennemses endnu hurtigere i sådanne situationer.

Jeg finder på baggrund af ovennævnte redegørelse ikke, at der er behov for, at der foretages yderligere for at forhindre en gentagelse.

Spm. nr. S 904

Til skatteministeren (10/2 95) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren redegøre for de gældende regler for skattefradrag af såvel dokumenterede som udokumenterede omkostninger i forbindelse med fiskeri, herunder merudgifter til kost og søudstyrsomkostninger?«

Begrundelse

Ifølge en artikel i Vendsyssel Tidende den 8. februar 1995 gælder der for nærværende forskellige fradragsregler alt efter, hvilken kommune man bor i.

Svar (23/2 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Fiskere har, hvad enten de er selvstændige eller ansatte, efter statsskattelovens § 6 a og ligningslovens § 9, stk. 1, adgang til fradrag for udgifter, der er afholdt med henblik på at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Ansatte fiskere har kun ret til fradrag i det omfang, de samlede fradragsberettigede udgifter overstiger en bundgrænse, der for 1995 udgør 3.800 kr.

Med virkning fra 1. januar 1993 har fiskere, der er registreret som erhvervsfiskere efter saltvandsfiskeriloven, i medfør af ligningslovens § 9 G mulighed for at foretage et særligt havfradrag på 190 kr. pr. havdag, dog højst 41.800 kr. pr. år. Fradraget skal dække udgifter til faglige kontingenter eller bidrag til arbejdsløshedskasse, hvis medlemskabet har tilknytning til beskæftigelsen som erhvervsfisker, befordringsudgifter i forbindelse med erhvervsfiskeri, samt øvrige lønmodtagerudgifter afholdt i forbindelse med

fiskeriet, herunder merudgifter til kost og søudstyrskomkostninger.

Selvstændige fiskere, der vælger havfradraget, kan ikke fradrage driftsudgifter, der relaterer sig til fiskeriet, og som kan sidestilles med lønmodtagerudgifter.

Fiskere – selvstændige som ansatte – kan i stedet for havfradraget vælge at fratække de faktiske udgifter. Der skal i så fald foreligge dokumentation for udgifternes størrelse. Ansatte fiskere har som nævnt kun ret til fradrag i det omfang, de dokumenterede merudgifter til kost og udgifter til søudstyr sammen med øvrige fradragsberettigede lønmodtagerudgifter overstiger bundfradraget i ligningslovens § 9, stk 1., der for 1995 udgør 3.800 kr.

Det er undtagelsen, at der kan foretages fradrag for udgifter til fortæring, idet disse udgifter som hovedregel anses for private, selv om de afholdes i tilknytning til arbejdet.

Der kan således kun foretages fradrag for merudgifter til kost, når det dokumenteres, at der er tale om nødvendige merudgifter i forbindelse med arbejdet og de samlede udgifter dokumenteres. Fradraget opgøres som forskellen mellem de dokumenterede kostudgifter og det beløb, som den pågældende ellers ville have anvendt til kost. Fradraget vil derfor i overvejende grad bero på et skøn. Fradraget er efter praksis af beskeden størrelse. Således har Landsskatteretten godkendt, at en taxachauffør, der var henvist til at spise på et cafeteria, fik et fradrag for merudgifter til kost på 20 kr. om dagen. Ligningsrådet har godkendt et fradrag af tilsvarende størrelse for så vidt angår fiskernes merudgifter til kost på havdage for årene 1989-1992, se nærmere herom i det samtidig afgivne svar på spørgsmål nr. S 905.

Spm. nr. S 905

Til skatteministeren (10/2 95) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke fradragsregler der gælder for merudgifter til kost til søs for perioden 1989-1992, og hvorledes disse skattefradrag administreres i landets kommuner?«

Begrundelse

Ifølge en artikel i Fiskeritidende den 9. februar 1995 er det kun muligt at fratække merudgifter til kost, såfremt man for den pågældende periode ligeledes kan dokumentere omkostninger til søudstyr.

Svar (23/2 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Når fradragsreglerne for fiskeres merudgifter til kost på havdage for årene 1989-1992 påkalder sig opmærksomhed på nuværende tidspunkt, hvor ligningsarbejdet for de fleste af årene for længst er afsluttet, skyldes det, at Told- og Skattestyrelsen den 10. juni 1994 udsendte et cirkulære om fiskeres adgang til fradrag for merudgifter til kost på havdage i de pågældende år. Ved cirkulæret blev de lokale ligningsmyndigheder bemyndiget til at imødekomme anmodninger fra fiskere om genoptagelse for årene 1989-1992 med henblik på fradrag for merudgifter til kost.

Baggrunden for cirkulæret var, at Ligningsrådet i 1988 ophævede en række standardfradrag for lønmodtagere, heriblandt fiskeres fradrag for udgifter til søudstyr og fradrag for merudgifter til kost på søen. Ligningsrådets beslutning i 1988 var dels en følge af skattereformen 1987, hvor et af de overordnede mål var at påvirke arbejdsgiverne til at afholde de med arbejdet forbundne omkostninger ved at begrænse lønmodtagernes fradragsmuligheder for sådanne omkostninger. En anden bevæggrund var, at en række standardfradrag med tiden havde nået en sådan størrelse, at de oversteg de reelle fradragsberettigede udgifter.

Fra 1989 har fiskerne skullet dokumentere de faktiske udgifter til søudstyr og merudgifter til kost for at opnå fradrag.

For så vidt angår merudgifter til kost, er der, som det fremgår af svaret på spørgsmål nr. S 904, kun begrænset mulighed for at opnå fradrag. I praksis anså ligningsmyndighederne, at fiskere ikke havde merudgifter til kost i forbindelse med arbejdet.

Denne opfattelse blev imidlertid tilsidesat af Vestre Landsret, der ved dom af 12. januar 1994 fandt, at en fisker, der i indkomståret 1989 var på havet i 193 dage, havde afholdt merudgifter til kost på grund af arbejdet. Retten lagde ved sin afgørelse vægt på provianteringsforholdene

i forbindelse med fisketurene, hvis varighed ikke kendtes på forhånd, samt til de uregelmæssige arbejdsforhold. Retten godkendte imidlertid ikke fiskerens påstand om et fradrag på knapt 27 kr. pr. havdag, men hjemviste sagen med henblik på en opgørelse af merudgifternes størrelse.

For at sikre, at også andre fiskere, der har afholdt udgifter til kost under tilsvarende forhold i årene 1989-1992, kan opnå fradrag for merudgifterne på trods af fristerne for genoptagelse i skattestyrelsesloven, udsendtes Told- og Skattestyrelsens cirkulære 1994-11. Da det på nuværende tidspunkt kan være vanskeligt at dokumentere de faktiske kostudgifter om bord og det altid vil være vanskeligt at dokumentere den normale kostudgift, jf. svaret på spørgsmål nr. S 904, besluttede Ligningsrådet at fastsætte et standardfradrag for merudgifter til kost på søen på 20 kr. pr. havdag for årene 1989-1992.

Ansatte fiskere kan kun opnå fradrag, i det omfang merudgifterne til kost, eventuelt sammen med andre fradragsberettigede lønmodtagerudgifter, overstiger bundfradraget i ligningslovens § 9, stk. 1. Bundfradraget udgjorde i 1989 3.300 kr., i 1990 3.400 kr., i 1991 3.500 kr. og i 1992 3.500 kr.. Ansatte fiskere vil derfor ofte kun kunne opnå fradrag, såfremt de kan dokumentere de øvrige lønmodtagerudgifter, f.eks. udgifter til sødstyr.

Af en artikel i Vendsyssel Tidende den 8. februar 1995, som forespørgeren henviser til i sin begrundelse for spørgsmål nr. S 904, fremgår det, at enkelte kommuner har set bort fra dokumentationskravet, for så vidt angår udgifter til sødstyr, med den begrundelse, at man på nuværende tidspunkt ikke kan forlange, at fiskerne har gemt kvitteringer for køb af støvler, gummitøj og arbejdshandsker seks år tilbage. Det synspunkt har jeg egentlig forståelse for, men omvendt mener jeg ikke, at det så bør føre til, at kommuner indfører lokale standardfradrag for sødstyr for de pågældende år. For det første bør der altid foretages en individuel bedømmelse i forhold til den enkelte fisker. For det andet er det efter min opfattelse ikke urimeligt på nuværende tidspunkt som udgangspunkt at fastholde dokumentationskravet for de pågældende år.

Jeg har som minister ikke mulighed for at gribe direkte ind over for de lokale ligningsmyndigheder, men oplysningen i Vendsyssel Tidende om, at en enkelt kommune har accepteret et udokumenteret fradrag på 4.500 kr. for udgifter

til sødstyr, har gjort, at jeg har bedt Told- og Skattestyrelsen om – som tilsynsmyndighed – at undersøge sagen nærmere.

Bliver resultatet af Told- og Skattestyrelsens undersøgelse, at en eller flere kommuner har truffet åbenbart urigtige afgørelser, kan Told- og Skattestyrelsen – eventuelt i samarbejde med Ligningsrådet – foranledige ansættelserne ændret og således sikre en ensartet administration.

Spm. nr. S 897

Til trafikministeren (9/2 95) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren pålægge Radio Codan at efterkomme forpligtelsen i § 17 i bekendtgørelse nr. 401 af 14. september 1979 om hyrevognskørsel om at optage bevillingshavere, der erklærer sig rede til at betale deres del af udgifterne, alternativt pålægge Storkøbenhavns Hyrevognsnævn som forvaltningsmyndighed for hyrekørsel i området at meddele et sådant pålæg til Radio Codan?«

Begrundelse

Der henvises til Trafikministeriets journalnr. 1994-6104-7.

Svar (17/2 95)

Trafikministeren (Bjørn Westh, fg.):

Ifølge § 17 i hyrekørselsbekendtgørelsen, jf. § 10 i lov om hyrekørsel, har bevillingshavere i det storkøbenhavnske område pligt til at være tilsluttet et af de godkendte bestillingskontorer i området. Det fremgår af samme bestemmelse, at en bevillingshaver er berettiget til at blive tilsluttet et bestillingskontor mod at betale en forholdsmæssig andel af de med etableringen og driften af kontoret forbundne udgifter.

I det storkøbenhavnske område (Københavns og Frederiksberg Kommuner samt kommunerne i Københavns Amt) er Storkøbenhavns Hyrevognsnævn den kompetente myndighed med hensyn til bevillingsudstedelse, bevillingstilbagekaldelse, godkendelse af bestillingskontorer m.v. Det bemærkes i denne forbindelse, at Tra-

fikministeriet er klageinstans vedrørende bevilgningstilbagekaldelse og tilbagekaldelse af godkendelser. Ministeriet har i øvrigt ikke instruktionsbeføjelser over for hyrevognsnævnet.

For så vidt angår bestillingskontoret Radio Codan Bilen, kan det oplyses, at der for tiden verserer en retssag ved Østre Landsret mod bestillingskontoret vedrørende kontorets pligt til at optage en bevillingshaver i kontoret.

Spm. nr. S 994

Til trafikministeren (20/2 95) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Vil ministeren oplyse om årsagerne til, at Øresundsforbindelsen ikke som planlagt åbner den 27. juni 1999, men først gang i år 2000, og desuden udlevere dels Øresundskonsortiets indberetning til Trafikministeriet herom, dels den i oktober udarbejdede nye tidsplan til medlemmerne af Folketingets Trafikudvalg?«

Begrundelse

Øresundsforbindelsens administrerende direktør Henning Hummelose har offentliggjort, at Øresundsforbindelsen ikke som planlagt åbner den 27. juni 1999, men først gang i år 2000.

Svar (27/2 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Folketingets Trafikudvalg har med brev af 18. november 1993 modtaget Øresundskonsortiets anlægsbudget af 10. november 1993 »Budget 2000«, hvori er anført åbningstidspunktet 1. januar 2000 blandt de forudsætninger, der lå til grund herfor.

Som bekendt udkød den svenske regering i januar 1994 spørgsmålet om Øresundsforbindelsens tilladelse.

Den svenske regerings beslutning om Øresundsforbindelsens tilladelse forelå den 16. juni 1994. På baggrund af denne samt den danske regerings godkendelse af 8. juli 1994 om Øresundsforbindelsens linjeføring og udformning, til hvilke der var knyttet en række vilkår, udarbejdede Øresundskonsortiet den 13. december 1994 et opdateret anlægsbudget

»Budget 2000 Godkendt Projekt«. Dette er sendt til Folketingets Trafikudvalg med brev af 2. januar 1995, og det fremgår heraf, at åbnings-tidspunktet er anført som 1. juli 2000. Ministeriet har ikke herudover modtaget oplysninger om det forventede åbningstidspunkt.

Når udbudsproceduren er afsluttet, udarbejder Øresundskonsortiet en overordnet tidsplan på basis af de indgåede entreprisetrakter. Denne tidsplan vil blive sendt til Folketingets Trafikudvalg.

Spm. nr. S 981

Til arbejdsministeren (17/2 95) af:

Eva Kjer Hansen (V):

»Hvilke erfaringer er der gjort med loven om, at arbejdsløse kan søge arbejde i udlandet i op til tre måneder, herunder hvor mange der rent faktisk kommer i beskæftigelse i udlandet, og hvorvidt der er dokumentation for, at rådighedsforpligtelsen effektueres?«

Svar (23/2 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan i det hele henviser til min besvarelse af 16. december 1994 af spørgsmål nr. 41-50 af 15. november 1994 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg om arbejdssøgning i udlandet med dagpenge (Alm. del – bilag 56). (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 945

Til justitsministeren (13/2 95) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt der i indeværende folketingssamling vil blive fremsat lovforslag, der sidestiller indbrud i private hjem med indbrud i fremmede telefon- og computersystemer samt private computere, og hvorvidt ministeren er enig i, at politiets efterforskningsmuligheder f.eks. gennem telefonaflytning bør forbedres?«

Begrundelse

Udviklingen synes at være løbet fra de nugældende regler, og en hurtig lovgivning synes nødvendig også af præventive grunde.

Svar (22/2 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

På grundlag af Straffelovrådets betænkning nr. 1032/1985 om datakriminalitet gennemførtes ved lov nr. 229 af 6. juni 1985 en række ændringer af straffeloven med henblik på at sikre, at straffelovens bestemmelser i tilstrækkeligt omfang tog højde for edb-teknologien.

Der er således efter de gældende regler i straffeloven mulighed for at straffe den, der på retsstridig måde fremkalder omfattende forstyrrelse i driften af bl.a. databehandlingsanlæg med hæfte eller med fængsel i indtil 4 år eller under formildende omstændigheder med bøde (§ 193). Endvidere er der mulighed for at straffe den, som uberettiget skaffer sig adgang til en andens oplysninger eller programmer, der er bestemt til at bruges i et anlæg til elektronisk databehandling, med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder (§ 263, stk. 2). Er forholdet begået med forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med oplysninger om en virksomheds erhvervshemmeligheder eller under andre særlig skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel i indtil 4 år (§ 263, stk. 3). Endelig kan man straffe den, der begår databedrageri, med hæfte eller med fængsel i indtil 1 år og 6 måneder (§ 285, stk. 1, jf. § 279 a). Når forbrydelsen er af særlig grov beskaffenhed, eller når et større antal forbrydelser er begået, kan straffen stige til fængsel i 8 år (§ 286, stk. 2, jf. § 279 a). Databedrageri af mindre strafværdighed straffes med bøde (§ 287, stk. 1, jf. § 279 a).

Straffelovens § 291 om hærværk har endvidere været anvendt i praksis i et tilfælde, hvor der af de tiltalte var foretaget forskellige indgreb i edb-anlæg, jf. Østre Landsrets dom gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1987, s. 216.

Herudover kan det nævnes, at udbredelse af data via elektroniske opslagstavler – de såkaldte »bulletin board systems« eller BBS – kan være strafbar, f.eks. efter straffelovens § 235 om børnepornografi eller § 266 b om racediskrimination. Der er eksempler i praksis på domfældelse af personer, der har oprettet og drevet elektroniske opslagstavler med børnepornografisk materiale.

Problemstillingen omkring de elektroniske opslagstavler vil blive taget op i forbindelse med den revision af registerlovgivningen, jeg forventer at iværksætte i tilknytning til den endelige vedtagelse af EF-direktivet om beskyttelse af personoplysninger. Direktivet forventes vedtaget i år.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg har anmodet Rigsadvokaten om at foretage en samlet vurdering af, om der i lyset af den teknologiske udviklingen siden 1985 og den øgede udbredelse af edb-maskiner og edb-kommunikation er behov for nye lovgivningsinitiativer på området. Jeg har bedt Rigsadvokaten om i den forbindelse at vurdere, om der er behov for at ændre strafferammen i straffelovens § 263, stk. 2, eller for at forbedre politiets efterforskningsmuligheder i sager om datakriminalitet, herunder gennem telefonaflytning, samt om der er behov for lovgivningsinitiativer vedrørende elektroniske opslagstavler.

Jeg forventer, at Rigsadvokatens udtalelse vil kunne foreligge i løbet af foråret, hvorefter jeg vil vurdere, om der er anledning til at tage yderligere initiativer på dette område.

Spm. nr. S 947

Til indenrigsministeren (13/2 95) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt børn, der efterlades af deres forældre, der har fået afslag på asyl, kan få opholdstilladelse efter reglerne om uledsagede børn, og hvorvidt forældrene derefter kan få opholdstilladelse efter reglerne om familiesammenføring?«

Begrundelse

Såfremt spørgsmålet kan besvares bekræftende, er der åbnet for misbrug af helt uoverskuelige dimensioner.

Svar (21/2 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det fremgår af Retsudvalgets beretning af 16. marts 1993 over Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om social bistand

(opholdstilladelse til mindreårige udlændinge m.v.), at der ved et »uledsaget flygtningebarn« som udgangspunkt forstås en person under 18 år, der indrejser uden ledsagelse af sine forældre eller andre myndigheder.

Der vil således ikke kunne meddeles opholdstilladelse efter reglerne om uledsagede børn i den i spørgsmålet skitserede situation.

Til orientering bemærkes, at såfremt et uledsaget flygtningebarn på dette grundlag er meddelt opholdstilladelse her i landet, og barnets forældre derefter indrejser her i landet, vil barnets opholdstilladelse efter en konkret vurdering kunne inddrages under henvisning til, at grundlaget for tilladelsen ikke længere er til stede, jf. herved udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1.

eventuel ægtefælle ikke er berettiget til kontanthjælp, hvis tilbudet om arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger fortsat står åbent. Kommunen er i en sådan situation med andre ord berettiget til at stoppe udbetalingen af kontanthjælp.

Hvis tilbudet om arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger ikke længere står åbent, vil kommunen kunne yde kontanthjælp med tilbagebetalingspligt efter bistandslovens § 26, stk. 1, nr. 1.

Den Sociale Ankestyrelse har i 1993 og 1994 udsendt tre Sociale Meddelelser om fortolkningen af bistandslovens § 40 (SM 0-33-93, SM 0-43-93 og SM 0-42-94). De afgørelser, der er refereret i de Sociale Meddelelser, er i overensstemmelse med Socialministeriets fortolkning af bistandslovens § 40.

Spm. nr. S 951

Til socialministeren (15/2 95) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke muligheder kommunerne har for at stoppe udbetaling af kontanthjælp til borgere, der ikke vil modtage tilbud om arbejde eller anden beskæftigelse?«

Begrundelse

Beskrivelsen af gældende ret i de sidste dages aviser synes ikke at være ganske entydig, hvorfor det findes nyttigt at få en redegørelse om kommunernes muligheder.

Svar (17/2 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det er efter bistandslovens § 40, stk. 1, en betingelse for at modtage kontanthjælp, at såvel den, der søger om hjælp, som en eventuel ægtefælle har udnyttet sine arbejdsmuligheder. Dette kan for eksempel anses for godt gjort, hvis pågældende ikke har et rimeligt tilbud om arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger.

En kontanthjælpsmodtagers afvisning af at tage imod et rimeligt tilbud om arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger indebærer, at pågældende og en

Spm. nr. S 907

Til kulturministeren (10/2 95) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke konkrete aktiviteter der kan begrunde, at en regional tv-station under TV 2 indskyder, udlåner eller giver midler til en erhvervsdrivende fond?«

Begrundelse

Den regionale tv-station TV 2/BORNHOLM er stifter af og har ydet tilskud til Baltisk Mediecenter, et tilskud, der svarer til et tilskud, som Aakirkeby Kommune har ydet til TV 2, fordi det efter styrelsesloven ikke var lovligt for Aakirkeby Kommune at yde tilskuddet direkte til Baltisk Mediecenter. Da tilskuddet er præcis det samme beløb, fungerer TV 2/BORNHOLM i realiteten kun som en mellemstation for hvidvaskning af ulovlige bidrag til Baltisk Mediecenter.

Svar (17/2 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Der kan ikke opstilles en liste omfattende alle aktiviteter, hvortil en regional TV 2-virksomhed lovligt kan bidrage med midler. Det må afgøres konkret. Men hvis man f.eks. forestillede sig en

erhvervsdrivende fond, som har til formål at producere tv-programmer eller udleje tv-udstyr, vil stationen lovligt kunne købe ydelser fra en sådan fond, og der ses i den forbindelse ikke at være noget i vejen for, at betalingen sker i form af indskud eller udlån til fonden. Der må dog ligge en modydelse til grund herfor, hvorfor TV 2-stationen ikke kan yde deciderede gaver til fonden.

Til orientering vedlægges en udtalelse fra TV 2/BORNHOLM af 13/2 95.

»Vedr. spørgsmål fra Kirsten Jacobsen.

Lovgrundlaget for TV 2 er anført i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, hvor kapitel 4 omhandler TV 2. I § 18 er anført formålet med virksomheden.

»Stk. 1. TV 2 er en selvejende institution, der gennem selvstændig programvirksomhed har til formål at tilvejebringe og sprede landsdækkende og regionale fjernsynsprogrammer. Ved programlægningen skal der lægges afgørende vægt på kvalitet, alsidighed og mangfoldighed. Ved programlægningen i de regionale TV 2-virksomheder, jf. § 21, skal der endvidere lægges vægt på tilknytningen til regionen. Kulturministeren kan fastsætte regler om tekstning el.lign. af programmer af hensyn til døve og hørehæmmede.

Stk. 2. TV 2 skal producere nyheds- og aktualitetsudsendelser. Øvrige programmer tilvejebringes fortrinsvis ved køb hos andre producenter.«

Hele § 18 er den såkaldte public service-forpligtelse, hvor DR er omfattet af en lignende forpligtelse, som er anført i samme lovs § 7, stk. 1-3.

I § 18, stk. 2, defineres hensigten med fordelingen mellem egenproduktionen og fremmedproduktionen.

I § 18, stk. 1, 2. punktum, er der en henvisning til § 21, som omfatter bestemmelserne om etablering af regionale stationer.

Bestemmelserne i kapitel 4 i loven henviser til kulturministerens bestemmelser, som efterfølgende er blevet anført i bekendtgørelse om vedtægter for TV 2.

Bestemmelserne for regionerne er omtalt i §§ 6-10 i vedtægten for TV 2.

I § 6, stk. 4, er der om begrundelserne for ansøgningen anført i første punktum:

»Ansøgningen skal sandsynliggøre, at der i regionen er mulighed for at udvikle producen-

ter uden for TV 2-virksomheden, som i entrepriser- og købsamarbejde med denne inden for en kortere periode vil være i stand til at udfylde en nærmere bestemt sendetid.«

I det efterfølgende er der redegjort for bestyrelsens dispositioner i henhold til de rejste spørgsmål, idet bestyrelsens beslutninger tager udspring i foranstående lovtekster.

Spørgsmål nr. S 907.

Stiftelsen af Baltic Media Centre Foundation er sket med udspring i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, § 18, stk. 1, 2. punktum.

Øvrige regioner har grænser til andre amtskommuner, som derved er grænser til andre regioner, som påvirker de aktiviteter, som naturligt dækkes af den enkelte region.

Bornholm har grænser til Østersøen og landene til Østersøen. Det påvirker i stor udstrækning de aktiviteter, som sker på Bornholm.

TV 2/BORNHOLM's bestyrelse har fra stationens start valgt at betragte det regionale grundlag ud fra en synsvinkel om, at Bornholm på det erhvervmæssige og kulturelle område også gennem et tæt samarbejde er integreret i hele Østersø-regionen, herunder specielt de baltiske lande, Rusland og Polen. TV 2/BORNHOLM har derfor siden januar 1990 - altså allerede før stationen begyndte sin regionale udsendelsesvirksomhed - produceret tv-programmer fra de baltiske lande, Rusland og Polen til udsendelse i både TV 2 Danmark og Danmarks Radio.

Med muligheden for at sikre finansiering af Baltic Media Centre's drift så TV 2/BORNHOLM en mulighed for at udvide samarbejdet i regionen til gavn for stationens udsendelsesvirksomhed. Ved at stifte Baltic Media Centre Foundation fik TV 2/BORNHOLM gennem samarbejdsaftaler adgang til at trække på institutionens formidling af internationale coproduktioner, udveksling af reportager og nyhedsindslag samt et egentligt Østersømagasin, der afspejler regionens forskellige kultur- og livsforhold, samt gennemførelsen af den årlige »Balticum Film- og TV Festival«.

Til konkrete opgaver, som indgik under dette arbejde, har TV 2/BORNHOLM modtaget støtte fra Demokratifonden i Udenrigsministeriet og Kulturministeriet.

Til uddannelse af baltere blev der i 1992 givet en bevilling fra Indenrigsministeriet under »Bornholm som Baltisk Uddannelses-Ø«.

Endvidere kunne TV 2/BORNHOLM håbe på, at Baltic Media Centre kunne medvirke til at trække kvalificerede mediefolk til øen og således også styrke det regionale produktionsmiljø.

I foråret 1993 blev der rejst en forespørgsel fra udviklings- og samordningsminister Mimi Jakobsen om disse aktiviteter.

Denne henvendelse resulterede i tilvejebringelsen af driftsmidlerne fra finansloven til det, som i dag er en selvejende erhvervsdrivende fond, Baltic Media Centre Foundation, stiftet 17. august 1993.

TV 2/BORNHOLM indbetalte fondskapitalen på kr. 300.000 og udpegede 5 af de i alt 12 bestyrelsesmedlemmer til fonden. De øvrige bestyrelsesmedlemmer udpeges af Bornholms Amt, Bornholms Erhvervsråd, Danmarks Journalisthøjskole, Danmarks Radio samt 3 medlemmer med relevante faglige og personlige kvalifikationer vedr. Baltic Media Centre Foundation's idégrundlag.

Fordelene for TV 2/BORNHOLM's programvirksomhed ved at stifte Baltic Media Centre vurderes af stationen langt at overstige det kontante indskud på 300.000 kroner. Der er således ingen tvivl om, at stiftelsen af Baltic Media Centre falder inden for lovens betingelser for den regionale tv-virksomhed.

Da TV 2/BORNHOLM således har anvendt pengene til det, der blev ansøgt om, var det ikke muligt – og i øvrigt også utænkeligt – at stationen i strid med bevillingen fra Aakirkeby Kommune anvendte dem til stiftelsesindskud på 300.000 kroner i Baltic Media Centre Foundation. Sammenfaldet i beløb hidrører fra det faktum, at den minimale fondskapital i erhvervsdrivende fonde er 300.000 kroner.

TV 2/BORNHOLM har altså anvendt 600.000 kroner – 300.000 kroner til køb af udstyr og 300.000 kroner til stiftelse af Baltic Media Center Fond.

Kirsten Jacobsens begrundelse hviler derfor på forkerte forudsætninger.

For at undgå at skabe uklarhed om de aktiviteter, som TV 2/BORNHOLM havde påbegyndt i årene 1990 til 1993 både i Danmark, men også i samarbejdslandene, overlod TV 2/BORNHOLM det til Baltic Media Centre at videreføre disse aktiviteter.

TV 2/BORNHOLM sikrede disse opgavers videreførelse ved, at man i 2. afsnit af fondens formål fik disse opgaver specificeret.

Fondens samlede formål indgår i § 2 i vedtægterne, som er anført nedenfor.

»Fondens overordnede formål er på et almennyttigt grundlag at støtte den demokratiske udvikling – primært i de baltiske lande, Polen og Rusland – samt fremme den mellemfolkelige forståelse mellem de gamle Østlande, Norden og EU-landene.

Dette skal ske ved, at fonden udøver rådgivnings-, uddannelses- og servicevirksomhed over for medieproduktionselskaber, radio-/tv-stationer og aviser med henblik på styrkelse af det mediemæssige samarbejde mellem de gamle Østlande og Vesten samt med henblik på at sikre medierne en aktiv rolle i den demokratiske proces.

Endvidere skal fonden som formidlingsled styrke forbindelsen mellem Bornholm og nabolandene på erhvervs-, kultur- og uddannelsesområderne.«

Med en samarbejdsaftale har TV 2/BORNHOLM sikret levering af programmer til brug på programfladen fra Baltic Media Centre dels i form af co-produktioner og dels i form af nyheds- og aktualitetsprogrammer fra den samlede Østersø-region. Driften af Balticum Film- og TV Festival forestås nu af BMC i samarbejde med TV 2/BORNHOLM.

Begge disse formål er omfattet af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, § 18, stk. 1.

Derved har TV 2/BORNHOLM ved etableringen af fonden sikret en levering af programmer fra Østersø-regionen, og dette er sket efter gældende lovgivning og vedtægterne for TV 2.

Dette fremgår af regnskabet for 1993, hvor beløbet er opført i regnskabet under ekstraordinære udgifter.

At TV 2/BORNHOLM har modtaget et lignende beløb i tilskud fra Aakirkeby Kommune i forbindelse med etablering af et Medieværksted og Båndværksted fremgår også af regnskabet for 1993.

Her er beløbet opført under »ekstraordinære indtægter«.

For det modtagne tilskud fra Aakirkeby Kommune er der indkøbt udstyr til brug for Medieværkstedet, som var et uddannelses- og beskæftigelsesprojekt, som skulle ses som en forløber for det planlagte Båndværksted, når kursusperioden udløb i september 1994, og som nu er under etablering.

Der er for det modtagne tilskud fra Aakirkeby Kommune indkøbt følgende udstyr, hvor beløbet er anført ekskl. moms:

Stativ	kr. 1.685
Kamera, S-VHS	kr. 17.486
Edb-udstyr	kr. 35.910
Edb-udstyr	kr. 11.210
Video/TV til plenum	kr. 19.205
Reoler	kr. 2.500
Lydudstyr, båndoptagere m.v. ...	kr. 216.994
I alt	kr. 304.990

Dette udstyr indgår nu i TV 2/BORNHOLM's Båndværksted sammen med andet udstyr indkøbt i foråret 1993 for kr. 479.532. Dette udstyr er endvidere anvendt på Medieværkstedet.

Det modtagne tilskud er givet af Aakirkeby Kommune efter bestemmelserne i Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

I bemærkningerne til forslaget er der til § 15 N, stk. 3, anført:

»Egenfinansiering af det regionale tv kan herafter kun finde sted gennem salg af ydelser, tilskud fra amter og kommuner eller fra andre. Se nærmere herom i bemærkningerne til § 15 P.«

Båndværkstedets produktioner skal efter planen ikke kun indgå i den almindelige sendeflade mellem kl. 19.30 og kl. 20.00, men også på alternative tidspunkter, f.eks. om formiddagen, så derfor er der tale om »en kvalitativ og kvantitativ forbedring af virksomhederne«, som det er anført i bemærkningerne til § 15 P.

De aktiviteter, som der spørges til i spørgsmål nr. S 907, er således sket efter den gældende lovgivning.

Spørgsmål nr. S 908.

Lovligheden er bekræftet i svaret på spørgsmål nr. S 907.

Spørgsmål nr. S 909.

Det er ikke anført i lovgivningen for TV 2, at der ikke må etableres et uddannelses- eller beskæftigelsesprojekt.

Der er derimod i vedtægterne for TV 2 som angivet i indledningen af dette notat stillet nogle krav ved etableringen af en region. Disse er, at der skulle skabes et produktionsmiljø uden for den regionale TV 2-station.

Bestyrelsen for TV 2/BORNHOLM har den opfattelse, at når der blev stillet et krav ved etableringen, skal dette krav også gælde den efterfølgende driftsperiode.

Der er på Bornholm kun blevet etableret ét produktionsselskab med udstyr, som sammen med programmedarbejdere producerer programmer for TV 2/BORNHOLM.

Derudover er der et begrænset antal personer, som på freelancebasis producerer programmer for TV 2/BORNHOLM, og hvor den tekniske produktion foregår på stationens udstyr.

Det har ikke været muligt at tiltrække elever hverken til den programmæssige eller den tekniske side, men fire af de på nuværende tidspunkt fem elever er fundet blandt personer, som ikke har tilknytning til regionen.

Det samme var tilfældet med hovedparten af de personer, som har søgt stillinger på TV 2/BORNHOLM.

For at udvikle mulighederne for personer bosat på Bornholm for at fortsætte i en formaliseret uddannelse inden for medieområdet, radio, tv eller avis, opstod tanken om Medieværkstedet som et uddannelses- og beskæftigelsesprojekt. En af kursisterne er i dag AV-assistent-elev i det lokale produktionsselskab og har fået anerkendt sit kursusforløb som kompetencegivende.

Medieværkstedet skulle først og fremmest styrke det lokale produktionsmiljø af uafhængige producenter og freelancere. Det skulle dels ske ved at sikre de lokale medier et bredere rekrutteringsgrundlag af lokal arbejdskraft, dels give deltagerne kvalifikationer til at producere videoprogrammer og gøre brug af andre AV-midler. Disse kvalifikationer kunne både bruges i uafhængige videoproduktionsselskaber – og er blevet det – og internt på andre erhvervsvirksomheder. Det var nemlig også forudsat, at kursisterne kunne vende tilbage til deres oprindelige beskæftigelse, håndværk, turisme eller lignende, men nu med et kendskab til information og kommunikation inden for skrift, lyd og video.

Planen var, som det fremgår af såvel ansøgningen til EU's Socialfond som af ansøgningen til Aakirkeby Kommune, at Medieværkstedet skulle fungere som et sted ». . . hvor deltagerne i en projektorienteret undervisning kan lære at lave båndværkstedssindslag til f.eks. Bornholms Radio, Bornholms Stemme og TV 2/BORNHOLM og kan betjene andre borgere, som gerne vil lave programmer til tv og radio eller artikler til den trykte presse.«

Deltagerne kunne efter gennemgået kursus også vælge at søge optagelse på AV-assistentuddannelsen eller på Danmarks Journalisthøjskole.

TV 2/BORNHOLM har endvidere sidestillet formålet i det gennemførte uddannelses- og beskæftigelsesprojekt med f.eks. de beskæftigelsestiltag, som Dansk Journalistforbund har haft for ledige journalister.

Dansk Journalistforbund gennemfører den teoretiske uddannelse, hvorefter journalisterne kommer ud på praktikophold i forskellige virksomheder.

TV 2/BORNHOLM har modtaget praktikanter fra et sådant kursus.

TV 2/BORNHOLM har endvidere siden starten af 1990 beskæftiget personer efter bestemmelserne for langtidsledige.

Vi har endvidere indgået samarbejde med de lokale myndigheder, som har udstationeret personer, fordi de uddannelsesmæssigt ikke kunne beskæftiges i kommunale institutioner, og hvor beskæftigelsen blev afregnet inden for den kommunale pulje.

TV 2-virksomhederne har ikke en egen kursus- eller uddannelsesafdeling.

Derimod har Danmarks Radio en uddannelsesafdeling, som optager kursister fra såvel DR som andre virksomheder uden for DR.

Endvidere har DR optaget kursister som praktikanter fra andre uddannelsesvirksomheder, bl.a. AMU-centre, hvor kursisterne modtog dagpenge i kursusperioden.

Den lovgivning, som er gældende for DR, og som er analog med TV 2's bestemmelser om »Public service« i § 18, stk. 1, er anført i samme lov i § 7, som siger:

»Stk. 1. Danmarks Radio er en selvstændig offentlig institution, der er forpligtet over for hele befolkningen til at sprede radio- og fjernsynsprogrammer omfattende nyhedsformidling, oplysning, underholdning og kunst. Der skal ved programlægningen lægges afgørende vægt på hensynet til informations- og ytringsfriheden. Der skal i programudbudet tilstræbes kvalitet, alsidighed og mangfoldighed. Ved informationsformidling skal der lægges vægt på saglighed og upartiskhed.

Stk. 2. Danmarks Radio kan udøve anden programvirksomhed, herunder ved udsendelse til udlandet og ved fremstilling af programmer til distribution på anden måde end gennem udsendelser.

Stk. 3. Danmarks Radio kan herudover udøve anden programvirksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg i medfør af tilladelse efter kapitel 5.«

Bestemmelserne i denne lovs § 7, stk. 1-3, omfatter således ikke DR's ret til at drive kursusvirksomhed eller til beskæftigelse af personer, som indgår i beskæftigelsesprojekter, uanset at denne virksomhed foregår i dag.

Der er således en parallel mellem lovgivningens bestemmelser inden for medieområdet for DR i § 7 og for TV 2 i § 18, men med den forskel, at TV 2-virksomhederne skal sikre et produktionsmiljø uden for stationen.

TV 2/BORNHOLM søgte derfor Arbejdsministerstyrelsen om en bevilling efter EU-bestemmelserne for Mål 5 b om tilskud til det gennemførte uddannelses- og beskæftigelsesprojekt.

Samtlige udgifter til projektet, inkl. deltagerløn, er betalt af projektet, og der er således ikke anvendt midler fra TV 2/BORNHOLM til dette projekt.

Det er TV 2/BORNHOLM's klare opfattelse, at Medieværkstedet, da det også tjente til at tilvejebringe muligheden for båndværkstedetsproduktioner til den regionale udsendelsesvirksomhed, således er inden for det i lov nr. 1065 af 23.12.1992 med senere ændring, § 18, formulerede formål og derfor selvklart også må anses for at være lovligt.

Afsluttende bemærkninger.

Folketingets Kulturudvalg og ministeren var på besigtigelse på TV 2/BORNHOLM den 15. oktober 1993.

Før besøget fik kulturministeren og Kulturudvalget tilsendt et fyldigt materiale, der beskrev TV 2/BORNHOLM, Medieværkstedet samt Baltic Media Centre Foundation.

Under besøget fik udvalget en uddybende orientering om de her nævnte tiltag og initiativer.

Ministeren og udvalget udtrykte stor forståelse for de initiativer, som TV 2/BORNHOLM havde gennemført for at sikre sin fremtid: Dels ved stiftelsen af Baltic Media Centre Foundation og derved etablering af 10 nye arbejdspladser, dels ved det uddannelsesinitiativ, som havde til formål at skabe yderligere beskæftigelse inden for medieområdet på Bornholm og for bornholmere og give den regionale tv-station en ny profil ved hjælp af Båndværkstedet.«

Spm. nr. S 908

Til kulturministeren (10/2 95) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren bekræfte, at en regional tv-station ikke lovligt kan indskyde midler i en erhvervsdrivende fond, såfremt fondens formål ikke er dækket af de betingelser, der gælder for regional tv-virksomhed, og hvilke konkrete initiativer agter ministeren at tage i den anledning?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 907.

Svar (17/2 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

For så vidt angår den første del af spørgsmålet, kan der svares bekræftende.

Med hensyn til den sidste del af spørgsmålet må det først afklares, om der ulovligt er indskudt midler fra en regional TV 2-virksomhed i en erhvervsdrivende fond. Dette vil primært være en opgave for Rigsrevisionen, som ifølge radio- og fjernsynslovens § 24, stk. 3, har adgang til at gennemgå de regionale TV 2-virksomheders regnskaber og herved bl.a. påse, om midlerne er anvendt i overensstemmelse med de givne bestemmelser. Det skal i denne forbindelse påpeges, at kulturministeren ikke skal godkende de regionale TV 2-virksomheders regnskaber, og at Rigsrevisionen hidtil ikke har haft bemærkninger til disse regnskaber.

Jeg har således ikke på nuværende tidspunkt anledning til at tage initiativer over for en regional TV 2-virksomhed. Det kan i denne forbindelse oplyses, at det ifølge § 9, stk. 1, i Bekendtgørelse nr. 75 af 5. februar 1990 om vedtægt for TV 2 er den regionale TV 2-virksomheds bestyrelse, der har den overordnede ledelse af den regionale virksomhed og er ansvarlig for, at den drives i henhold til lov og vedtægt for TV 2. Kulturministerens mulighed for at gribe ind over for en regional virksomhed er beskrevet i ovennævnte bekendtgørelses § 8, stk. 4, hvorefter ministeren kan fratage den regionale virksomhed dens godkendelse som region inden for TV 2, hvis bestyrelsen ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til § 9, stk. 1. En anvendelse

af denne mulighed, der må betegnes som drastisk, vil efter min opfattelse forudsætte, at overtrædelsen af loven eller vedtægten kan karakteriseres som grov, eller at der er tale om gentagne overtrædelser.

Der henvises i øvrigt til udtalelse af 13. februar 1995 fra TV 2/BORNHOLM, som er vedlagt besvarelsen af spørgsmål nr. S 907.

Spm. nr. S 909

Til kulturministeren (10/2 95) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at en regional tv-station som TV 2/BORNHOLM ikke lovligt kan iværksætte og drive beskæftigelsesprojekter, og hvad agter ministeren at gøre for at bringe dette forhold til ophør?«

Svar (17/2 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg kan ikke svare generelt bekræftende på den første del af spørgsmålet, idet visse beskæftigelsesprojekter, der f.eks. går ud på at uddanne langtidsledige med henblik på ansættelse af disse på tv-stationen, ikke umiddelbart kan betegnes som ulovlige. En afgørelse af, om et beskæftigelsesprojekt falder inden for det tilladelige, må bero på en konkret vurdering. Med hensyn til spørgsmålet om, hvad jeg agter at gøre, henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 908.

Der henvises i øvrigt til udtalelse af 13. februar 1995 fra TV 2/BORNHOLM, som er vedlagt besvarelsen af spørgsmål nr. S 907.

Spm. nr. S 920

Til indenrigsministeren (10/2 95) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om det er tilladt Aakirkeby Kommune at give kr. 300.000 til TV 2/BORNHOLM til indkøb af radioudstyr?«

Begrundelse

Der henvises til ansøgning fra TV 2/BORNHOLM til Aakirkeby Kommune og svar fra kommunen.

Svar (22/2 95)**Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

Det almindelige tilsyn med kommunerne varetages af det for hvert amt nedsatte tilsynsråd, jf. § 47 i den kommunale styrelseslov.

På baggrund af bl.a. en henvendelse fra Aakirkeby Kommune har Tilsynsrådet for Bornholms Amt den 2. december 1992 udtalt, at der efter tilsynsrådets opfattelse er hjemmel i lovgivningen om radio- og fjernsynsvirksomhed til, at Aakirkeby Kommune lovligt kan beslutte at yde et tilskud til produktion af TV til TV 2/BORNHOLM.

Tilsynsrådets udtalelse af 2. december 1992 er afgivet på baggrund af en udtalelse af 3. januar 1992 fra Kommunikationsministeriet, hvorunder lovgivningen om radio- og fjernsynsvirksomhed hørte på daværende tidspunkt.

Efterfølgende har Aakirkeby Kommune – som det også fremgår af begrundelsen for spørgsmålet – ved brev af 7. juni 1993 meddelt TV 2/BORNHOLM, at kommunen vil bevilge kr. 300.000 til oprettelse af et medieværksted.

Denne bevilling har afstedkommet, at en borger har rettet en forespørgsel om lovligheden heraf til Tilsynsrådet for Bornholms Amt. På baggrund af bl.a. denne henvendelse har Tilsynsrådet for Bornholms Amt anmodet Aakirkeby Kommune om en udtalelse i sagen. Tilsynsrådet for Bornholms Amt vil herefter om fornødent anmode Kulturministeriet, hvorunder lovgivningen om radio- og fjernsynsvirksomhed nu hører, om en supplerende udtalelse i sagen.

Indenrigsministeriet har anmodet Tilsynsrådet for Bornholms Amt om at få tilsendt tilsynsrådets udtalelse i sagen, når den foreligger. Når ministeriet har modtaget tilsynsrådets udtalelse, vil den blive tilsendt spørgeren til orientering.

Spm. nr. S 953

Til socialministeren (15/2 95) af:

Bruno Jerup (EL):

»Kan ministeren oplyse, i hvor mange andre kommuner i landet man opkræver betaling af daginstitutionstilbud efter princippet om »tilbud« i stedet for at regulere det efter barnets alder, og hvor dette er tilfældet, foreligger der da oplysninger om, hvor længe man gennemsnitlig venter på et tilbud, der er i overensstemmelse hermed?«

Begrundelse

Silkeborg Kommunes indførelse af princippet om at afkræve forældrebetaling efter tilbud frem for efter alder fører til uhorste vilkårigheder i forhold til fuldstændig tilfældige forældrepar. Det er ikke et problem af én eller to måneders varighed, men helt op til 1-1½ år med ekstrabevilling.

Ministerens bedes på den baggrund oplyse, om denne forskelsbehandling finder sted mange steder på landsplan, eller om det alene er Silkeborg Kommune, der administrerer efter denne regel, og oplyse, hvor længe man gennemsnitlig betaler dobbelt disse steder.

Svar (22/2 95)**Socialministeren (Karen Jespersen):**

Der foreligger hverken statistik eller undersøgelser, som gør det muligt at opdele kommunerne efter det opkrævningsprincip, der gælder for betaling for ophold i dagtilbud for børn og unge. Ved specialkørsler af tal fra den sociale ressourceopgørelse fra Danmarks Statistik er det muligt at se, om der opkræves forskellige takster for det samme dagtilbud. Der vil dog ikke ud fra disse tal kunne siges noget om kommunernes takstpolitik.

Et fyldestgørende svar på spørgsmålet vil derfor kræve, at der iværksættes en undersøgelse, hvor samtlige kommuner anmodes om at beskrive opkrævningsprincipperne for de forskellige typer af tilbud.

Spørgsmålet er begrundet med, at Silkeborg Kommune er gået over til at opkræve forældrebetaling efter institutionsbestemte takster frem for efter aldersbestemte. Sammen med ventelister kan det have den virkning, at forældrene i

ventetiden opkræves en højere betaling end den, der er fastsat for det efterspurgte dagtilbud. Det har dog også den virkning, at der er sammenhæng mellem den ydelse, man modtager, og det man betaler for den.

Problemet omfang bør ses i lyset af, at en vuggestueplads udgør et dyrt tilbud for kommunen, også selv om forældrebetalingen er større. Derfor vil der sjældent være et økonomisk incitament for kommunen til at fastholde et barn i et dyrere tilbud.

Det generelle indtryk, som en rundspørge hos kommunale praktikere efterlader, går nærmest i modsat retning, idet kommunerne for at undgå flaskehalsproblemer og for at nedbringe ventelisterne fremskynder overflytningen af børn fra børnehaver til fritidshjem/SFO. Derved kommer børnene over i et tilbud med lavere kommunale driftsomkostninger, hvilket alt andet lige er billigere for både kommunerne og forældrene.

I hvilket omfang kommunerne opkræver forældrebetaling efter tilbudets art kombineret med, hvor længe forældre gennemsnitlig kan komme til at vente på et tilbud svarende til barnets alder, er det som nævnt ikke muligt at belyse ud fra tilgængelige oplysninger, og jeg vurderer ikke, at der er grundlag for at iværksætte så omfattende en undersøgelse, som en rundspørge til samtlige kommuner vil være.

kommunens børnehaver, fortsat betaler vuggestuetakst og dermed det dobbelte af en børnehaveplads.

I den integrerede institution »Søfryd« giver denne takstpolitik særlige problemer, idet der ikke er en fysisk/faktisk opdeling i vuggestuegruppe og børnehavegruppe, idet børnene er totalt integreret på stuerne.

Der er således ikke tale om, at de børn, der ikke har kunnet visiteres videre og derfor fortsat betaler for en vuggestueplads, får en service, der svarer til den dobbelte betaling.

Det er fuldstændig vilkårligt og tilfældigt, hvem der havner i den uheldige dobbeltbetalerrolle, og hvem der får en børnehaveplads og dermed slipper for en ekstraregning på 1.000 kr. netto om måneden.

Kommunen har ikke på noget tidspunkt gjort det klart for forældrene, at de ville kunne risikere at skulle betale dobbelt over en så lang periode. Nu lader det imidlertid til, at kommunen fremover vil informere kommende forældre om, at de vil kunne komme til at betale dobbelttakst, såfremt de vælger en integreret institution. På den måde vil man uundgåeligt indføre »velhaverinstitutioner«, hvor normeringer og rammer er i top og betalingen også tilsvarende.

Svar (22/2 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Kommunalbestyrelsen fastsætter selv taksterne for betaling for børn i dagtilbud efter reglerne i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 800 af 30. september 1993 om betaling i dagtilbud for børn og unge. Den enkelte kommune afgør også, om taksterne skal være afhængige af institutions-typen eller af barnets alder.

I en integreret institution kan man følge samme principper: Enten har man aldersbestemte takster eller også følger betalingen de forskellige afdelinger. Det vil sige, at barnet optages i den ene afdeling og flyttes til en anden, når der er en ledig plads. Heri ligger der forudsætningsvis, at barnet også modtager den service, der ydes i den pågældende afdeling eller til den pågældende aldersgruppe.

Der er dog endelig også mulighed for én samlet takst for alle børn i en aldersintegreret institution. I dette tilfælde er der ikke aldersbestemte takster.

De konkrete betalingsforhold i Silkeborg Kommune vedrørende den integrerede institu-

Spm. nr. S 954

Til socialministeren (15/2 95) af:

Bruno Jerup (EL):

»På baggrund af at der i den integrerede institution »Søfryd« i Silkeborg er en total integrering af vuggestuebørn og børnehavebørn, udbedes ministerens vurdering af, om det kan være rigtigt, at de i begrundelsen nævnte forældrepar fortsat skal betale dobbelt, idet de ikke modtager et pasningstilbud, der stemmer overens med det, de betaler for?«

Begrundelse

Silkeborg Byråd har med virkning fra 1. januar 1993 ændret takstpolitik:

Konsekvensen af den ændrede takstpolitik er bl.a., at børnehavebørn, der »siddet fast« i en vuggestue, fordi der ikke er pladser ledige i

tion »Søfryd« kan jeg ikke udtale mig om, da jeg ved, at tilsynsrådet for Århus Amt er gået ind i sagen.

Spm. nr. S 967

Til socialministeren (16/2 95) af:

Annette Just (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at en tysk pensionist ved køb af bolig i Danmark kan bo og få sociale ydelser i Danmark, men pension fra og beskatning i Tyskland?«

Begrundelse

Det skal være fortalt i TV3, at en pensionist fra Tyskland kan bosætte sig i Danmark og derved være berettiget til hjemmehjælp, plejebolig og andre former for sociale ydelser i Danmark, selv om han modtager sin pension fra Tyskland og betaler skat af den i Tyskland. Da Danmark forholder sig langt mere positivt over for pensionister, end man gør i Tyskland, skulle der være en sand strøm af pensionister, der står på spring i Nordtyskland for at flytte til Sønderjylland.

Svar (22/2 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Efter direktivet om opholdsret for lønmodtagere og selvstændige, der er ophørt med erhvervsvirksomhed (90/365/EØF), kan tidligere erhvervsaktive, typisk pensionister, fra en anden medlemsstat tage bopæl i Danmark. Det er en betingelse for retten til ophold, at de pågældende personers pension (eller anden indtægt) er af en sådan størrelse, at de under opholdet i Danmark ikke vil være til byrde for det danske sociale system.

Med hensyn til de ydelser, de kan få i Danmark, gælder:

Efter bistandslovens § 1 er det offentlige forpligtet til at yde bistand efter regler i bistandsloven til enhver, som opholder sig i Danmark, og som har behov for hjælp.

Retten til vedvarende bistand til forsørgelse er dog efter bistandslovens § 2 betinget af dansk indfødsret, eller at man efter bistandslovens § 3 via aftale med andre stater eller internationale

organisationer er ligestillet med personer med dansk indfødsret.

Hvis der bliver behov for vedvarende hjælp til forsørgelse af en person, som ikke har dansk indfødsret eller ret til hjælp i medfør af bistandslovens § 3, så afgør Socialministeriet, om pågældende skal hjemsendes.

Ved vedvarende forsørgelse forstås udgifter til kontanthjælp eller institutionsophold, som varer mere end et år, eller som skønnes at vare mere end 1 år. Vedvarende forsørgelse omfatter ikke andre former for bistand som for eksempel rådgivning, hjemmehjælp og foranstaltninger for børn og unge.

Dette indebærer, at en herboende tysk pensionist på samme betingelser som danskere vil kunne få ydelser efter bistandsloven, som ikke er vedvarende bistand til forsørgelse.

Med hensyn til beskatning af social pension gælder:

Efter den gældende »dobbeltbeskatningsaftale« mellem Danmark og Tyskland beskattes social pension i opholdslandet, i dette tilfælde Danmark. Beskatningsretten vil imidlertid overgå til det land, hvorfra pensionen ydes, efter den nye aftale mellem Danmark og Tyskland. Denne aftale er underskrevet og ventes at træde i kraft ved begyndelsen af 1996.

Spm. nr. S 969

Til arbejdsministeren (16/2 95) af:

Annette Just (FP):

»Kan ministeren forklare, hvad der skal til, for at en virksomhed kan blive godkendt til at tage elever, og hvor lang tid skal der gå, før en sådan godkendelse foreligger?«

Svar (1/3 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Regler om godkendelse af praktikvirksomheder til at forestå uddannelse af elever findes i erhvervsuddannelsesloven. Lovens § 46 indeholder regler om, at det er de faglige udvalg, der godkender praktikpladser. For tiden kan erhvervsskoler også godkende virksomheder.

Erhvervsuddannelsesloven indeholder ingen tidsfrister for sagsbehandlingen.

De nærmere regler om behandling af ansøgninger om godkendelse findes i bekendtgørelse nr. 26 af 15. januar 1991 om de faglige udvalgs behandling af sager om godkendelse af virksomheder som praktiksteder for elever i erhvervsuddannelser.

I § 4 er det bestemt, at det faglige udvalgs afgørelse skal træffes hurtigst muligt og skal foreligge inden 4 uger regnet fra ansøgningens modtagelse. Hvis denne frist ikke kan overholdes, foreskrives det i stk. 2, at udvalget skal underrette virksomheden om grunden hertil samt om, hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge.

For erhvervsskolernes godkendelse af praktikpladser gælder tilsvarende regler, jf. bekendtgørelse nr. 223 af 21. april 1993 om erhvervsskolelærs godkendelse af praktikvirksomheder (for perioden 1. januar 1993 til 31. december 1995).

Den væsentligste forskel er, at hvor et fagligt udvalg normalt godkender en virksomhed til at have elever i almindelighed, skal en godkendelse givet af en skole være for en bestemt navngiven elev. Godkendelse gælder kun for denne elev og bortfalder i forbindelse med, at eleven forlader virksomheden eller afslutter sin uddannelse.

medarbejdere fordelt på to teknikere og fire juridiske fuldmægtige samt en kontorchef og en direktør (begge jurister).

Antallet af teknikere er siden forøget til tre, mens antallet af jurister – bl.a. i forbindelse med en lovændring i 1988 – er forøget med fire fuldmægtige.

Registertilsynet består således i dag af 13 akademikere, 8 kontorfunktionærer samt 1 elev.

Med henblik på at afhjælpe stigninger i sagsantallet har Registertilsynet i øvrigt bestræbt sig på at udnytte tekniske hjælpemidler i vidt omfang, således at der har kunnet friholdes ressourcer til brug for bl.a. inspektioner. Dette har senest betydet, at tilsynet i 1993 gennemførte en større udbygning og modernisering af det i 1989 og 1990 etablerede edb-journal- og tekstbehandlingssystem.

Endvidere kan nævnes, at Registertilsynet i forbindelse med ikrafttrædelsen af den seneste ændring af lov om offentlige myndigheders registre, jf. lov nr. 1093 af 21. december 1994 (videregivelse til kreditoplysningsbureauer af oplysninger om gæld til det offentlige), forventes tilført en merbevilling på 1,0 mio. kr. årligt til yderligere sagsbehandlerkapacitet. Lovændringen træder i kraft ved finansministerens bekendtgørelse herom. Dette forventes at finde sted i midten af 1995.

Der er ikke herudover planer om at tilføre Registertilsynet yderligere ressourcer.

Der kan i øvrigt henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 726.

Som det fremgår heraf, har Registertilsynet iværksat overvejelser om mulighederne for at effektivisere tilsynets inspektionsvirksomhed over for bl.a. offentlige myndigheder f.eks. gennem et øget antal inspektioner.

Spm. nr. S 921

Til justitsministeren (10/2 95) af:

Henriette Kjær (KF):

»Vil ministeren tilføre Registertilsynet yderligere ressourcer, således at tilsynet kan øge antallet af inspektioner?«

Svar (22/2 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Registertilsynet er i henhold til § 22 i lov om offentlige myndigheders registre organiseret som et kollegialt sammensat organ – Registerrådet – med et selvstændigt sekretariat. Tilsynet blev oprettet i 1979 i forbindelse med vedtagelsen af lov om offentlige myndigheders registre.

Det er sekretariatet, der i forbindelse med varetagelsen af de daglige opgaver udfører tilsynets inspektioner (ca. 40–50 om året).

Sekretariatet bestod ved tilsynets oprettelse – ud over kontorpersonalet – af otte akademiske

Spm. nr. S 922

Til justitsministeren (10/2 95) af:

Henriette Kjær (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig for at få amtsråds- og kommunalbestyrelsesmedlemmer til selvstændigt at påtage sig det politiske ansvar med at godkende registre frem for blot at godkende disse efter embedsmændenes indstilling?«

Begrundelse

Hensigten med registerloven er, at offentlige registre kun må godkendes af vedkommende minister eller efter beslutning truffet af vedkommende amtsråd eller kommunalbestyrelse.

Svar (22/2 95)**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

I besvarelsen af 9. februar 1995 af spørgsmål nr. S 727 er bl.a. omtalt en ændring af lov om offentlige myndigheders registre i 1991.

Ved denne lovændring blev offentlige registre, der ikke indeholder oplysninger af fortrolig karakter, samt visse andre registre uden oplysninger om rent private forhold undtaget fra kravet om fastsættelse af forskrifter og politisk godkendelse.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres følgende om baggrunden for lovændringen (F.T. 1991/92, tillæg A, sp. 945 f):

»1. Formålet med lovforslaget er at gennemføre en forenkling af lov om offentlige myndigheders registre især med hensyn til den administrative sagsbehandling i forbindelse med oprettelse af registre.

Lovforslaget er udformet under hensyn til de synspunkter, der kom frem under den registerkonference, som Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark afholdt den 21. og 22. august 1990 med deltagelse af blandt andet repræsentanter for kommunerne og for Folketingets partier.

... Fra kommunal side er det især reglerne om, at kommunalbestyrelsen som sådan skal godkende oprettelsen af registre, og kravene til udarbejdelse af til tider ganske omfattende forskrifter for det enkelte register, der har givet anledning til kritik. ...«

Det er således ikke korrekt, når det i begrundelsen for spørgsmålet er anført, at hensigten med registerloven er, at offentlige registre kun må oprettes efter beslutning truffet af vedkommende amtsråd eller kommunalbestyrelse. Efter den lovændring, som et enigt Folketing vedtog i 1991, gælder dette kun registre med fortrolige oplysninger.

Som justitsminister har jeg ikke mulighed for at pålægge de kommunale politikere pligter, der ikke følger af registerloven.

Spm. nr. S 761

Til indenrigsministeren (27/1 95) af:
Pia Kjærsgaard (FP):

»Lægger Norge andre kriterier til grund for hjemsendelse af tamilske flygtninge end Danmark og i bekræftende fald hvilke?«

Begrundelse

Danmark har indtil d.d. kun hjemsendt to af de herboende tamilske flygtninge, mens de norske myndigheder har hjemsendt 300.

Svar (14/2 95)**Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

Med udgangspunkt i den anførte begrundelse for spørgsmålet har Indenrigsministeriet ved besvarelsen af spørgsmålet lagt til grund, at det ønskes oplyst, om Norge ved endeligt afslag på asyl til srilankanske statsborgere lægger andre kriterier til grund end Danmark ved udsendelsen af de pågældende.

Hverken i Norge eller i Danmark udsender man asylansøgere til et land, hvor de pågældende risikerer forfølgelse, eller hvor de pågældende ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Man kan således ikke sige, at Norge lægger andre kriterier til grund for hjemsendelsen af afviste asylansøgere, end Danmark gør. Imidlertid er den tekniske tilrettelæggelse af udsendelsesproceduren forskellig.

I Danmark har man i forbindelse med udsendelser af asylansøgere fra Sri Lanka, der har fået endeligt afslag på ansøgning om asyl, etableret en særlig udsendelsesprocedure, der bl.a. indebærer, at Rigspolitechefen, afdeling E, i forbindelse med tvangsmæssige udsendelser, forinden udsendelsesprocedure iværksættes, om forment fra hjemlandets nærmeste ambassade tilvejebringer rejslegitimation.

Siden efteråret 1994 har Rigspolitiet modtaget et mindre antal udsendelsessager, hvor der har foreligget gyldig rejslegitimation. Den 17. januar 1995 foretog Rigspolitiet en ledsaget udsendelse i overensstemmelse med den særlige udsendelsesprocedure.

Justitsdepartementet i Norge har telefonisk over for Indenrigsministeriet oplyst, at man i Norge på baggrund af retningslinjer fra De For-

enede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) i januar 1995 har iværksat udsendelse i tilfælde, hvor de pågældende afviste asylansøgere har en tilknytning til Colombo-området i Sri Lanka, idet dette område af de norske myndigheder betragtes som et såkaldt sikkert område. Det blev endvidere oplyst, at det tillige er en forudsætning for udsendelse af de pågældende, at der foreligger rejselegitimation. Man har ikke i øvrigt etableret en særlig udsendelsesprocedure.

Spm. nr. S 950

Til skatteministeren (15/2 95) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren sikre, at politiets hundeførere ikke skal betale skat af det særlige hundetillæg på 1.000 kr. pr. måned?«

Begrundelse

Sagen er blevet aktuel, efter at skattemyndighederne nu betragter en politihund som et personalegode. Derfor skal politiets omkring 450 hundeførere nu betale skat af det særlige hundetillæg, der er på 1.000 kr. pr. måned.

Det har fået hundeførerne til at true med at lade hundene blive hjemme under det kommende FN-topmøde i København, og sker det, vil mødet af sikkerhedsmæssige årsager være meget vanskeligt at gennemføre.

Man glemmer tilsyneladende helt, at der også er store udgifter forbundet med at have hund – udgifter til bl.a. mad og dyrlægekontrol. Hertil kommer, at der bruges meget tid på at holde hundene i form, og derfor må ministeren nu tage stilling til sagen.

Svar (22/2 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg har den 14. februar 1995 udsendt en pressemeddelelse, hvori jeg nøje har redegjort både for den gældende beskatning af hundeførertillæg og for min holdning til denne beskatning.

Af denne pressemeddelelse, som jeg vedlægger som bilag (ikke optrykt her), fremgår bl.a., at beskatning af hundeførertillæg ikke – som hæv-

det af spørgeren i den anførte begrundelse for det stillede spørgsmål – har det ringeste med personalegodebeskatning at gøre. Jeg må endnu engang konstatere, at der tilsyneladende næsten ikke er grænser for, hvad personalebeskatningen eller frynsegodebeskatningen kan få skyld for.

En politihund er ikke et gode, der stilles til rådighed af en arbejdsgiver til en ansats private benyttelse. Der sker absolut ingen beskatning af privat brug af politihund.

En politihund er tværtimod skattemæssigt et arbejdsredskab, som en ansat anvender – og dermed stiller til rådighed for arbejdsgiveren – i forbindelse med sit arbejde.

Af den vedlagte pressemeddelelse fremgår, at hundetillæg i lighed med andre løntillæg er skattepligtige, og at arbejdsgiverne i lighed med anden pengeløn skal indeholde A-skat i lønnen og indberette beløbet til skattemyndighederne.

Endvidere fremgår, at den ansatte har fradragsret for sine udgifter vedrørende hunden (mad, dyrlæge, slitage på bolig og bil, hundepension i ferier m.v.).

Endelig har jeg peget på, at parterne kan undgå, at beløbene vedrørende hunden påvirker den ansattes skatteopgørelse ved at lade arbejdsgiveren afholde alle udgifter til hundeholdet eller refundere udgifterne efter reglerne om udlæg efter regning.

Som det fremgår af ovenstående, følger reglerne om beskatning af hundeførertillæg og reglerne om refusion af eller fradrag for de med hunden forbundne udgifter skattesystemets generelle regler.

Indførelse af skattemæssige særregler for ejere af politihunde vil uvægerlig medføre krav om særregler på andre tilsvarende områder.

Som konkret svar på det stillede spørgsmål kan jeg således oplyse, at jeg ikke har planer om at foreslå de gældende regler om beskatning af hundeførertillæg ændret.

Spm. nr. S 724

Til trafikministeren (25/1 95) af:

Niels J. Langkilde (KF):

»Hvornår vil ministeren igangsætte en VVM-undersøgelse af den planlagte motorvej/motortrafikvejsforbindelse mellem Odense og Svendborg?«

Begrundelse

Motorvejsforbindelsen mellem Odense og Svendborg indgår i den planlagte udbygning af vejforbindelserne i Danmark. Af hensyn til alle involverede langs den planlagte strækning er det hensigtsmæssigt så hurtigt som muligt at få afklaret de miljømæssige problemer, så en linjeføring endeligt kan fastlægges. Det Konservative Folkeparti har endvidere noteret sig, at den socialdemokratiske trafikpolitiske ordfører, Erling Christensen, til Fyns Amts Avis har udtalt, at han er af samme opfattelse.

Svar (13/2 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Formålet med en VVM-undersøgelse af et givent vejanlæg er at få belyst anlæggets konsekvenser for miljø og natur med henblik på at kunne fastlægge vejens linjeføring inden for en nærmere afgrænset korridor.

Undersøgelsesarbejdet gennemføres typisk som led i forberedelsen af et anlægslovsforslag.

Da miljøundersøgelserne omkring et større vejprojekt som det, der her er tale om, lægger beslag på betydelige såvel økonomiske som personalemæssige ressourcer i Vejdirektoratet, har det været praksis, at trafikministeren har fået Folketingets tilslutning til at iværksætte sådanne undersøgelser gennem vedtagelsen af en projekteringsbemyndigelse. Denne praksis bør også følges, for så vidt angår udbygningen af strækningen Odense-Svendborg.

Jeg kan for nærværende ikke sige noget mere præcist om det tidsmæssige med hensyn til fremsættelse af projekteringslovsforslag, idet dette bl.a. vil afhænge af de økonomiske muligheder for at gennemføre anlægget.

Spm. nr. S 892

Til miljø- og energiministeren (8/2 95) af:
Niels J. Langkilde (KF):

»Finder ministeren, at landmænd bør have erstatning for ødelagte afgrøder ved oversvømmelser, når man har ændret grødeskæringen til gavn for fiskemiljøet m.v., og når de pågældende åer ikke er så vandførende som efter tidligere lovgivning?«

Begrundelse

Efter at den nye vandløbslov blev vedtaget i 1982, blev det pålagt kommuner og amter at udfærdige vandløbsregulativer.

Med vedtagelsen af vandløbsloven i 1982 blev retsgrundlaget ændret. Der er således i formålsbestemmelsen fastlagt, at det »... tilstræbes at sikre, at vandløb kan benyttes til afledning af vand, navnlig overfladevand, spildevand og drænvand«.

Mange steder er der sket en ændring af regulativerne, der medfører en mere miljømæssig grødeskæring og oprensning, hvilket bl.a. har medført, at vandløbene ikke er så vandførende som tidligere. Hertil kommer en større vandmængde fra flere befæstede anlæg (regnvand fra pladser/bygninger).

Dette har endvidere medført, at landbrugsarealer, som ikke tidligere har været ramt af oversvømmelser, nu bliver ramt af oversvømmelser med tab af afgrøder til følge.

Svar (17/2 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Den gældende vandløbslov fra 1982 sidestiller i formålsbestemmelsen afstrømningshensynet med miljøhensynet.

Det er landvæsenstretterne, som efter vandløbsloven tager stilling til, om der skal betales erstatning i forbindelse med oversvømmelse ved vandløb, herunder ved tilsidesættelse af reglerne for vedligeholdelse.

Landvæsenstretterne fastslår ofte erstatningspligt, når det er godtgjort, at oversvømmelser med skader til følge skyldes mangler ved vedligeholdelsen af vandløb.

Jeg finder, at det er en god ordning, at der betales erstatning, når der er dokumenteret et tab som følge af, at reglerne for vedligeholdelse af vandløb ikke er fulgt.

Derimod mener jeg ikke, det generelt bør udløse erstatning, når der i overensstemmelse med vandløbslovens formålsbestemmelse tages hensyn til miljøet i forbindelse med lovens administration.

Jeg forstår godt, at situationen med oversvømmede marker, som vi ser for tiden, ikke er tilfredsstillende for mange landmænd. Oversvømmelser ved vandløbene kan imidlertid skyldes andre forhold end manglende vedligeholdelse, f.eks. nedbørssituationen. I 1994 fik vi

ifølge de officielle målinger århundredets nedbør, og det er vandløbene ikke indrettet til at modtage.

Spm. nr. S 915

Til trafikministeren (10/2 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Hvorledes ville DSB's produktregnskab se ud, hvis fællesudgifter på 2.688 mio. kr., som ikke er fordelt på de enkelte divisioner, blev fordelt på disse?«

Begrundelse

I DSB's årsregnskab for 1993 fremgår det, at de enkelte divisioner i DSB havde følgende produktresultat:

Passagertrafik	1.647 mio. kr.
S-togs-trafik	478 mio. kr.
Gods	232 mio. kr.
Rederi	418 mio. kr.
Busser	21 mio. kr.
Forpagtning	235 mio. kr.
Rejsebureau	7 mio. kr.
I alt	1.676 mio. kr.

Det samlede tilskud til DSB fra staten var i 1993 4.364 mio. kr., og de ikkefordelte udgifter var således 2.688 mio. kr.

Svar (22/2 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

DSB oplyser, at DSB's økonomistyring til og med 1993 ikke rummede mulighed for at produkttilknytte væsentlige dele af de samlede omkostninger.

Fra 1. januar 1994 er mulighederne blevet væsentlig forøget. Den øgede gennemsigtighed i DSB's økonomi, der herved opnås, fremgår af finansloven for 1995, hvorfra følgende oplysninger er trukket ud:

Tilskud til DSB's produkter og virksomheder 1994

Mio. kr.	Drifts-tilskud	Anlægs-tilskud
DSB Bane	1.021	1.302
DSB Passager	641	1.339
DSB Gods	280	198
DSB Rederi	-615	95
DSB Busser	-29	2
DSB Rejsebureau	-7	12
DSB Stab (koncernledelse) ..	287	12
I alt	1.578	2.960

Tilskuddet til DSB Passager kan underopdeles som følger:

Tilskud til DSB Passager i 1994

Mio. kr.	Drifts-tilskud	Anlægs-tilskud
DSB Intercity	-49	71
DSB Regional	518	1.002
DSB S-tog	-35	166
DSB International	64	0
DSB Passager, øvrige	144	100
I alt	641	1.339

Det understreges, at foranstående tal fra finansloven er budgettal, og at der til disse er knyttet lidt større usikkerhed end normalt. Det skyldes, at 1994 var det første budgetår i den nye organisation og efter de nye principper.

1993-regnskabet kan ikke uden betydelig definatorisk usikkerhed »omskrives« til den ny organisation og de nye principper, hvorfor resultatet ikke ville være brugbart.

Det er således en konsekvens af den tilvejebragte øgede gennemsigtighed af den samlede tilskudsanvendelse, at kontinuiteten i en række talserier brydes ved årsskiftet 1993-94.

Det skal tilføjes, at tilskudsbilledet i de kommende år vil ændre sig en del, bl.a. fordi den faste Storebæltsforbindelse vil påvirke såvel indtægter som omkostninger væsentligt. Desuden forventes indført en infrastrukturafgift, som vil medføre, at en del af DSB Banes omkostninger skal betales af brugerne af banelystemet.

Den forventede udvikling i de enkelte produkters tilskud (positivt eller negativt) fremgår af de årlige bevillingslove.

Spm. nr. S 916

Til trafikministeren (10/2 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Hvad er den økonomiske baggrund for størrelsen af kompensationen på 690 mio. kr. i 1995 stigende til 800 mio. kr. i 1998 til DSB i rammeaftalen af den 21. november 1994 for afståelse af DSB Rederi og DSB Busser til aktieselskaber?«

Begrundelse

I rammeaftalen for DSB 1995-1998, som blev indgået den 21. november 1994, blev det aftalt, at DSB Rederi og DSB Busser skal omdannes til aktieselskaber.

Som led i aftalen om omdannelse af DSB Rederi og DSB Busser er det aftalt, at DSB skal have en kompensation for tabet af de to divisioner.

Denne kompensation er på 690 mio. kr. i 1995 stigende til 800 mio. kr. i 1998.

Hvis man ser på det direkte tab, som DSB får ved afståelse af de to divisioner, er den direkte kompensation langt højere, end der er belæg for rent økonomisk, eftersom DSB ville få en kompensation på 251 mio. kr. i 1995, hvis det forudsættes, at produktregnskabet bliver af samme størrelse for DSB Rederi og DSB Busser i 1995, som det var i 1993.

Da en stor del af DSB's fællesudgifter på 2.688 mio. kr. må formodes at hidrøre fra driften af DSB Rederi og DSB Busser, er overkompensationen til DSB for afståelse af de to divisioner langt højere end den direkte på 251 mio. kr.

Svar (22/2 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. S 915 indeholder finansloven for 1995 oplysninger om den budgetterede udvikling i det økonomiske resultat 1994-98 for DSB Rederi og DSB Busser.

Som ligeledes anført i besvarelse af spørgsmål nr. S 916 er budgetteringen sket i DSB's nye

organisation uden det store fællesprodukt, der før 1994 udgjorde en væsentlig del af DSB's økonomi.

Det er driftsbudgettet i finansloven for 1995, der danner udgangspunkt for rammeaftalens opgørelse af DSB's kompensation for udskillelsen af DSB Rederi og DSB Busser i selvstændige aktieselskaber.

For 1995 er budgetteret med positive driftsresultater i DSB Rederi (665 mio. kr.) og DSB Busser (28 mio. kr.). Heraf følger en kompensation i 1995 på (afrundet) 690 mio. kr. Kompensationens udviklingen 1995 til 1998 følger budgetterne i finansloven.

Budgetudviklingen på rederiets område er baseret på en generel markedsvækst på godt 3 pct. årlig. På Storebæltsoverfarten brydes den generelle væksttendens medio 1997, hvor jernbanetraffikkens konkurrencekraft øges af den faste jernbaneforbindelses åbning. Efter markedets tilpasning hertil forudsættes igen en generel markedsvækst på godt 3 pct. årlig, indtil bilbroen åbner.

På busområdet er i finanslovens budget forudsat et stabilt resultat på det budgetterede 1994-niveau.

I tal er driftsudviklingen i finansloven for 1995 følgende:

Driftsresultatudvikling 1995-98, 1995-FL

Mio. kr.	1995	1996	1997	1998
DSB Rederi	665	737	657	779
DSB Busser	28	27	27	28
I alt	693	764	684	807

Rammeaftalens opgørelse af kompensationen for A/S-omdannelserne er som nævnt baseret på de på finanslovforslagets 1995 budgetterede driftsresultater for de to virksomheder. I rammeaftalen er anført, at de konkrete kompensationer vil fremgå af kommende lovforslag. Disse lovforslag om henholdsvis DSB Rederi A/S (L 143) og DSB Busser A/S (L 144) er for tiden under behandling i Folketinget.

Af de almindelige bemærkninger til lovforslagene fremgår, at kompensationen til DSB (når der ses bort fra engangsprovenuet af omdannelserne) er følgende:

Mio. kr. (drift og anlæg)	1995	1996	1997	1998
DSB Rederi	765	790	575	680
DSB Busser	10	23	23	17
I alt	775	813	598	697

Svar (28/2 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Idet jeg tillader mig at foretage en samlet besvarelse af spørgsmål nr. S 992 og 993, skal jeg oplyse følgende:

Persontrafikrådet er nedsat i henhold til § 21 i lov om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 323 af 6. maj 1992. Persontrafikrådet består af 11 medlemmer, der beskikkes af trafikministeren. Det kan oplyses, at der i rådet bl.a. sidder repræsentanter for Folketinget, Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Landsforeningen Danmarks Bilruiter, Turistvognmændenes Landsforening og DSB.

Ifølge lov om buskørsel skal den, der udfører erhvervsmæssig personbefordring med motor-køretøjer indrettet til befording af mere end 9 personer, føreren medregnet, have tilladelse hertil udstedt af Persontrafikrådet. Rådet skal ligeledes godkende den ansvarlige leder af en virksomhed, der udfører buskørsel. En ansøger til en tilladelse til buskørsel skal opfylde de i buslovgivningen fastsatte krav om faglige kvalifikationer, vandel og økonomisk baggrund.

Persontrafikrådet træffer ligeledes afgørelse om tilbagekaldelse af tilladelser til buskørsel og godkendelse af en ansvarlig leder, såfremt den pågældende ikke længere opfylder betingelserne i lovgivningen, eller såfremt denne groft eller gentagne gange har overtrådt vilkårene for tilladelsen eller bestemmelser i buslovgivningen.

Persontrafikrådets funktion på dette område modsvarer Vejtransportrådets på godstransportområdet, idet det bemærkes, at Færdselsstyrelsen fungerer som sekretariat for de to råd.

For så vidt angår rutekørsel med bus, meddeles tilladelse hertil af Persontrafikrådet, såfremt ruten forløber over mere end to amtskommuner (eller hovedstadsområdet og en tilstødende amtskommune).

Ved afgørelsen af, hvorvidt tilladelse skal gives, skal Persontrafikrådet ifølge § 4 i busloven tage »hensyn til, om behovet for kørslen er dækket eller vil kunne dækkes ved anvendelse af bestående kollektive trafikforbindelser.«

Med hensyn til den konkrete sag, der henvises til i det ene spørgsmål, kan det oplyses, at anpartsselskabet Jyske Hurtigbusser, der ejes af vognmændene Poul Erik Thinggaard, Ole Søndergaard og Jens Erik Abildskou, under navnet Danbus har ansøgt om tilladelse til almindelig rutekørsel på ruterne Ringkøbing-Gedser, Ringkøbing-Helsingør, Tønder-Gedser og Tønder-Helsingør.

Der henvises i øvrigt til lovforslagenes bemærkninger.

Spm. nr. S 992

Til trafikministeren (20/2 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren foranstalte en uvildig undersøgelse af, om DSB og amternes trafikelskaber har udøvet ulovlig tvang over for Danbus i forbindelse med Persontrafikrådets godkendelse af Danbus' planer om fire nye landsdækkende Danbus-ruter?«

Begrundelse

Persontrafikrådet har endeligt godkendt tre jyske vognmænds planer om fire nye landsdækkende Danbus-ruter. Dette glædelige budskab overskygges dog af mistanken om, at DSB og de amtslige trafikelskaber via deres indflydelse på Persontrafikrådet har udøvet ulovlig tvang.

Vognmændene bag Danbus havde oprindeligt søgt om tilladelse til 11 nye ruter. DSB og de amtslige trafikelskaber modsatte sig disse ruter. De frygtede, at ruterne ville fjerne grundlaget for deres trafik. Det fremgår nu bl.a. af en artikel i Erhvervs-Bladet den 2. februar 1995, at vognmandssammenslutningen Danbus kun har fået tilladelse til de fire nye ruter på skrappe betingelser. For det første skal de indlede et økonomisk samarbejde med DSB og de amtslige trafikelskaber om de fire nye ruter. For det andet skal de stille ansøgningen om de syv øvrige ruter i bero. Kendsgærningerne i sagen tyder således på, at DSB og de amtslige trafikelskaber har blokeret for tilladelserne for at afpresse Danbus et samarbejde, som Danbus egentlig ikke ønskede.

Danbus ansøgte oprindeligt i efteråret 1993 om tilladelse til rutekørsel på 11 ruter, herunder de ovenfor nævnte, men anmodede i marts 1994 om, at disse ansøgninger blev stillet i bero under henvisning til, at Danbus havde indledt forhandlinger med Amtsrådsforeningen/trafikskaberne og DSB om ruterne.

De tre parter forhandlede sig herefter frem til et forslag til aftale vedrørende de omhandlede fire ruter, herunder køreplaner og takster, således at Danbus kører efter samme passagertakster som trafikskaberne på lokale rejser og efter samme takster som DSB, for så vidt angår fjernrejser.

De fire Danbus-ansøgninger blev behandlet på et møde den 31. januar 1995 i Persontrafikrådet, hvor rådet enstemmigt besluttede at meddele tilladelse til de nævnte busruter.

Ansøgningerne har såvel i Færdselsstyrelsens forberedelse af sagen (høring af berørte myndigheder m.v.) som på rådsmødet været behandlet i overensstemmelse med busloven – og på samme måde som enhver anden ruteansøgning.

Rådsmedlemmerne noterede sig på mødet, at Danbus-ansøgerne havde besluttet at indlede drøftelser med DSB og Amtsrådsforeningen/trafikskaberne, og at parterne derefter blev enige om de ansøgte ruters forløb, køreplaner m.v.

Jeg finder på denne baggrund intet grundlag for at iværksætte en undersøgelse vedrørende spørgsmålet om »ulovlig tvang over for Danbus i forbindelse med Persontrafikrådets godkendelse af Danbus' planer om fire nye landsdækkende Danbus-ruter«.

Med hensyn til det rejste generelle spørgsmål om nedlæggelse af Persontrafikrådet skal jeg bemærke, at denne myndighed er sammensat på en sådan måde, at myndigheder, organisationer m.v. med tilknytning til buskørselsområdet er repræsenteret heri. Det sikres herved, at alle relevante oplysninger og synspunkter kan indgå i rådets beslutningsgrundlag, hvilket er vigtigt ikke mindst ved behandling af ansøgninger om oprettelse af fjernbusruter, der har konsekvenser for den landsdækkende kollektive persontrafik.

Jeg finder således ingen anledning til at overveje en nedlæggelse af Persontrafikrådet som nævnt i spørgsmålet.

Spm. nr. S 993

Til trafikministeren (20/2 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren fremsætte lovforslag om nedlæggelse af Persontrafikrådet?«

Begrundelse

Der er behov for øget privat konkurrence til DSB og de amtslige trafikskaber. Øget konkurrence vil sikre forbrugerne bedre service og lavere priser. Derfor bør der være fri etableringsret for private vognmænd på persontrafikområdet. Det er tankevækkende, at DSB kun kan drive kollektiv transport, når man er beskyttet mod konkurrence og får et klækkeligt statstilskud. Det er på tide, at der tages hensyn til forbrugernes interesser frem for de offentlige producenters særinteresser.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 992).

Spm. nr. S 891

Til trafikministeren (8/2 95) af:

Christian Mejdahl (V):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange kg/t kvælstof (N), kalium (K) og pesticider der bruges i de danske lufthavne på årsbasis, og hvor de forbrugte mængder ledes hen (renseanlæg, recipient, nedsivning osv.)?«

Begrundelse

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 816 af 7. februar 1995.

Svar (22/2 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Efter forespørgsel til de enkelte lufthavne og militære flyvestationer kan det oplyses, at forbruget af kvælstof, kalium og pesticider var som følger:

	1992, t	1993, t	1994, t
Forbrug af kvælstof til afisning af start- og landingsbaner	307.6	499.5	428.9
Forbrug af kalium, hovedsagelig til kunstgødning	4.5	4.5	5.4
Forbrug af pesticider til ukrudtsbekæmpelse . . .	2.9	3.4	3

I de større lufthavne bliver størstedelen af afisningsmidlerne (kvælstof i form af urea) på start- og landingsbanerne afledt til recipient, dræn, fasciner el.lign. En del forsvinder også ved ned-sivning, hvilket er hovedreglen på de mindre lufthavne og flyvepladser. Kunstgødning og pesticider forsvinder ved nedsivning.

Spm. nr. S 903

Til kirkeministeren (9/2 95) af:
Christian Mejdahl (V):

»Vil ministeren oplyse, om der i Kirkeministeriet er udfærdiget eller vil blive udfærdiget retningslinjer til brug for præstegårdsudvalgs indgåelse af forpagtningskontrakter, specielt for så vidt angår problemet om rettigheder til mælkekvoter?«

Begrundelse

Den opståede usikkerhed om, hvordan ejerforholdet i forpagtningssituationen er til mælkekvoterettigheden, har bevirket, at en præstegårdsråds konsulent for snart et år siden foreslog ministeriet at udarbejde et responsum om problemet til brug for samtlige stifter.

Svar (17/2 95)

Kirkeministeren (Birte Weiss):
Under Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer er der for øjeblikket nedsat et udvalg, som arbejder med udarbejdelse af en ny standardkontrakt til brug ved indgåelse af forpagtningsaftaler vedrørende præsteembedernes

avlsbrug. Udvalget består af tre medlemmer af Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmers bestyrelse samt to af Kirkeministeriets præstegårdskonsulenter.

Udvalget har over for Kirkeministeriet oplyst, at også spørgsmålet om rettigheder til mælkekvoter indgår i udvalgets overvejelser. Udvalget har endvidere oplyst, at man forventer arbejdet afsluttet i marts måned 1995.

Når udvalgets betænkning foreligger, vil Kirkeministeriet vurdere, om der er behov for yderligere vejledning i forbindelse med spørgsmålet om rettigheder til mælkekvoter.

Spm. nr. S 887

Til erhvervsministeren (7/2 95) af:
Kjeld Rahbæk Møller (SF):

»Agter regeringen at godkende en ændring af patentpraksis med hensyn til transgene dyr og patentering af menneskelige dele før juni 1997, hvis det kompromis om EU's, der er indgået mellem Parlamentet og Rådet, kan samle flertal i Rådet?«

Begrundelse

Hvis de foreslåede regler for beskyttelse af bioteknologiske opfindelser, som der for nylig er indgået et kompromis om mellem Parlamentet og Rådet, bliver vedtaget, er det efter spørgereens opfattelse op til de danske myndigheder, om Danmark skal ændre patentpraksis fra juni 1997, eller om vi skal opretholde den nuværende praksis og forsøge at påvirke de andre landes holdninger med hensyn til transgene dyr, patenter på menneskelige dele og »Farmer's privilege«.

Svar (14/2 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):
EF's direktiv om retsbeskyttelse af bioteknologiske opfindelser forventes at træde i kraft den 1. januar 1997, jf. Rådets begrundelse for den fælles holdning af 7. februar 1994 (dok. 4065/1/94), pkt 2.5.2.

Når direktivet er vedtaget, vil regeringen gå i gang med at se på, hvordan det skal implemen-

teres i dansk lovgivning. Det vil være naturligt, at direktivets konsekvenser først drøftes uformelt mellem de lande, der er tilsluttet den europæiske patentkonvention, og blandt de nordiske lande. Lovgrundlaget i de nordiske lande er i dag ens og svarer til den europæiske patentkonvention. Jeg forventer, at der også skal være ens lovgrundlag, når direktivet er implementeret i landene.

Danmark kan forsøge at påvirke de øvrige lande under disse drøftelser i retning af de danske synspunkter, men man skal ikke forvente, at dette vil have stor effekt. Danmark er i dag isoleret – også i forhold til de øvrige nordiske lande – i disse spørgsmål.

Regeringen overvejer i øjeblikket, hvilken praksis der skal være gældende i overgangsperioden fra direktivets vedtagelse til ikrafttrædelsen den 1. januar 1997. Indtil dette er besluttet, følger vi i Danmark den praksis, der blev fastlagt efter forhandlingerne mellem ordførerne i oktober 1993, jf. Patentdirektoratets vejledning P 6.14-1 (vedlagt). (Ikke optrykt her).

Det indgår i overvejelserne, at en opretholdelse af den restriktive praksis helt frem til 1. januar 1997, vil kunne medføre en forskelsbehandling af patentansøgere, for så vidt angår transgene dyr. Det vil nemlig betyde, at de ansøgninger, som Patentdirektoratet kan nå at færdigbehandle inden 1997, vil blive behandlet efter en mere restriktiv praksis end de ansøgninger, der ikke færdigbehandles. Dette finder jeg ikke umiddelbart sigtsmæssigt.

I øvrigt vil ansøgerne, der gerne vil undgå denne forskelsbehandling, kunne få sat behandlingen af deres ansøgninger i bero til efter 1. januar 1997.

Jeg kan endvidere oplyse, at regeringen finder, at det kompromis, der nu er opnået enighed om, for så vidt angår patentering af humane gener, imødekommer de danske ønsker. Hvad angår spørgsmålet om produktpatent på dyr, kan jeg oplyse, at det har begrænset betydning,

idet der kun foreligger fire danske ansøgninger om patent på dyr og næppe vil komme flere. Ansøgere, der ønsker patent på transgene dyr, vil i fremtiden vælge at indlevere en europæisk patentansøgning, der omfatter Danmark.

Hvad angår spørgsmålet om »Farmer's privilege« for dyr, er det i realiteten et spørgsmål, hvor praksis fastlægges af domstolene.

Jeg vil til sidst benytte lejligheden til at understrege, at jeg ikke mener, at det har noget formål at forsøge at anlægge en særlig dansk fortolkning af direktivet. Det vil betyde, at patentansøgere fremover undlader at indlevere nationale ansøgninger i Danmark og i stedet går til Den Europæiske Patentmyndighed i München og dér søger patent, der kan få gyldighed for Danmark.

En særlig dansk fortolkning, der ikke lever op til direktivet, vil formentlig heller ikke kunne accepteres af Kommissionen.

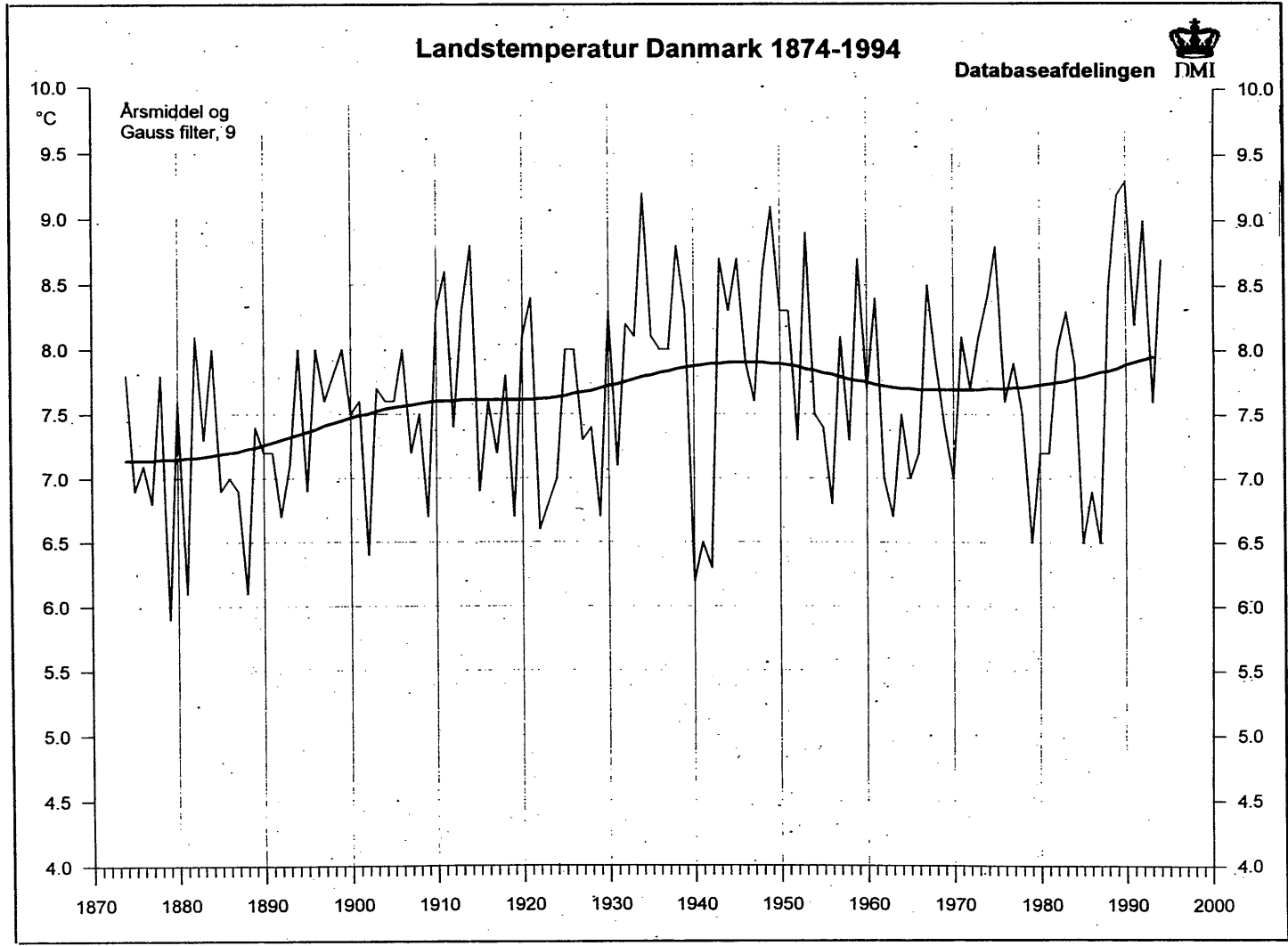
Spm. nr. S 893

Til miljø- og energiministeren (8/2 95) af:
Thor Pedersen (V):

»Vil ministeren oplyse de årlige gennemsnitlige lufttemperaturer i Danmark målt inden for de sidste 100 år?«

Svar (16/2 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg kan oplyse, at Danmarks Meteorologiske Institut på forespørgsel har leveret vedlagte kurver over lufttemperaturen i Danmark 1874-1994. Den tynde kurve er årsmiddeltemperaturen, den kraftige kurve er en middelkurve.

Spm. nr. S 894

Til miljø- og energiministeren (8/2 95) af:
Thor Pedersen (V):

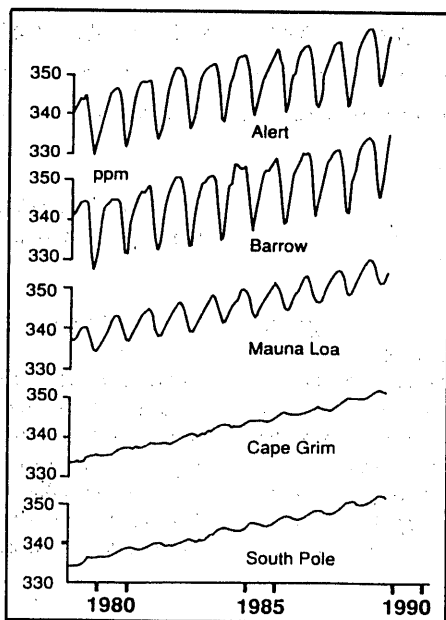
»Vil ministeren oplyse CO₂-indholdet i atmosfæren over Danmark målt inden for de sidste 100 år?«

Svar (16/2 95)

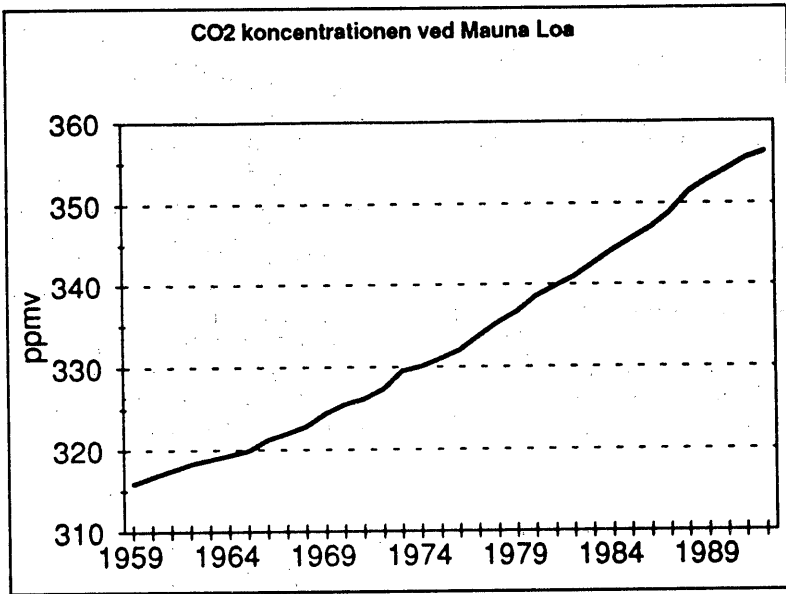
Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
 Danmarks Meteorologiske Institut oplyser, at CO₂-koncentrationen ikke måles i Danmark. Atmosfærens CO₂-koncentration tilbage i tiden vurderes fra iskerner, men siden 1958 er der

foretaget faktiske målinger ved en række stationer verden over (i alt 52), koordineret af Verdens Meteorologiske Organisation WMO. Vedlagte kurver (figur 1) viser udviklingen ved fem målestationer i månedsmiddelværdierne af CO₂-koncentrationerne. For et givet år er årsmiddelværdien næsten ens ved stationerne, men der er en forskellig årlig variation. Den årlige variation skyldes biosfærens produktion og optag af CO₂. Målingerne viser med andre ord, at CO₂-koncentrationen, bortset fra den årlige variation, er ens over hele jorden.

Figur 2 viser årsmiddelværdien målt på Mauna Loa, Hawaii. Koncentrationen er angivet i ppmv, dvs. hvor mange milliontedele af et givet rumfang luft, der er CO₂.

Figur 1 Månedsmiddelværdier af målte CO₂-koncentrationer ved 5 stationer på forskellige breddegrader (baseret på tal leveret af AES-Canada, NOAA-GMCC, CSIRO og Australian Bureau of Meteorology).

Figur 2 CO₂-koncentrationen i atmosfæren målt ved Mauna Loa, Hawaii.

Spm. nr. S 923

Til finansministeren (13/2 95) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke af de opgaver inden for ministeriets område, der er nævnt under pkt. 6 i bilaget til Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, som fortsat varetages i Finansministeriets eget regi, og såfremt sådanne opgaver fortsat varetages i Finansministeriets eget regi, vil ministeren da oplyse, hvorvidt disse opgaver

har været underkastet en udbudsrunde i henhold til § 1 i samme cirkulære?»

Svar (21/2 95)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Nedenstående oversigt viser, hvilke opgaver der fortsat varetages i Finansministeriets eget regi. Besvarelsen omfatter Departementet, Statens Regnskabsdirektorat, Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning samt Statens Information.

Opgaver, der varetages i eget regi	Har opgaven været udbudt?	Bemærkninger
Befordring	Nej	
Databehandling, Dataanalyser samt programmering	Nej	Drift af større fællessystemer varetages af eksterne leverandører.
Håndværkerydelser	Delvis	I det væsentlige varetages funktionen for Departementet, Statens Regnskabsdirektorat og Hypotekbanken af Slots- og Ejendomsstyrelsen. Hypotekbanken indhenter løbende kontratilbud.
Informationsopgaver	Delvis	Statens Information rådgiver offentlige myndigheder og finder evt. de bedst egnede ved tilbudsindhentning.
Kantinedrift	Ja	Opgaven varetages kun i eget regi i Statens Regnskabsdirektorat og Hypotekbanken.
Konsulenttjeneste	Nej	Det er kun Statens Information og Statens Regnskabsdirektorat, der selv har egentlig konsulentvirksomhed.
Kontorforhold	Nej	
Planlægning	Nej	
Rengøring og vask	Delvis	Slots- og Ejendomsstyrelsen varetager i det væsentlige funktionen for Departementet, Statens Regnskabsdirektorat og Hypotekbanken, der dog indhenter løbende kontratilbud. Statens Information har haft udbudt opgaven.
Reparation	Nej	Departementet, Statens Regnskabsdirektorat og Hypotekbanken varetager ikke selv opgaven, der i det væsentlige udføres af Slots- og Ejendomsstyrelsen.
Sagsbehandling	Nej	
Servicering	Nej	
Trykkeriopgaver	Delvis	Departementet har nedlagt sit trykkeri. Opgaven varetages kun i eget regi i Statens Regnskabsdirektorat og Hypotekbanken, der dog indhenter løbende kontratilbud.
Vedligeholdelse	Delvis	Slots- og Ejendomsstyrelsen varetager i det væsentlige funktionen for Departementet, Statens Regnskabsdirektorat og Hypotekbanken, der dog indhenter løbende kontratilbud.

Spm. nr. S 924

Til økonomiministeren (13/2 95) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke af de opgaver inden for ministeriets område, der er nævnt under pkt. 6 i bilaget til Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, som fortsat varetages i Økonomiministeriets eget regi, og såfremt sådanne opgaver fortsat varetages i Økonomiministeriets eget regi, vil ministeren da oplyse, hvorvidt disse opgaver har været underkastet en udbudsrunde i henhold til § 1 i samme cirkulære?«

Svar (22/2 95)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

I Økonomiministeriet foretages der løbende en vurdering af mulighederne for effektivisering og besparelser i overensstemmelse med Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994. Denne vurdering har indebåret, at en række opgaver er udbudt og udliciteret, mens det samtidig har været vurderingen, at en række opgaver fortsat løses bedst af ministeriets egne institutioner m.m.

I ministeriets departement er mulighederne for udbud begrænsede. Dette skyldes bl.a., at ministeriet er forpligtet til at lade Slots- og Ejendomsstyrelsen varetage byggeadministration, udvendig vedligeholdelse, vagtfunktioner m.m. Det skal dog nævnes, at i forbindelse med ministeriets flytning i 1994 blev såvel rengørings- som kantinefunktionerne offentligt udbudt og udliciteret.

I Det Økonomiske Råds regi varetages fortsat forskning med tilhørende databehandling og dataanalyser og -udvikling med tilknyttede edb-programmeringsopgaver, idet dette er en af institutionens hovedopgaver som led i udarbejdelsen af formandskabets redegørelser og i sagens natur skal varetages af institutionen selv.

Danmarks Statistiks hovedopgave består i indsamling, bearbejdning og formidling af statistiske oplysninger om samfundsmæssige forhold. Den statistik- og edb-mæssige planlægning, programmering og databehandling er kerneområder for virksomheden og egner sig kun i mindre omfang til udlicitering.

Det skal dog nævnes, at der er gennemført udlicitering af bl.a. besøgsinterviewning ved

forbrugsundersøgelser samt data-registreringsopgaver, som ikke er integreret med andre funktioner. Endvidere er der foretaget udlicitering af rengøring og kantinedrift. I 1995 forventes gennemført en ny undersøgelse af effektiviseringsmulighederne ved udlicitering af trykkevirkomheden.

Spm. nr. S 925

Til skatteministeren (13/2 95) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke af de opgaver inden for ministeriets område, der er nævnt under pkt. 6 i bilaget til Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, som fortsat varetages i Skatteministeriets eget regi, og såfremt sådanne opgaver fortsat varetages i Skatteministeriets eget regi, vil ministeren da oplyse, hvorvidt disse opgaver har været underkastet en udbudsrunde i henhold til § 1 i samme cirkulære?«

Svar (21/2 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

For departementet og Landsskatteretten kan jeg oplyse, at stort set ingen af de områder, der er nævnt i cirkulærets pkt. 6, varetages i ministeriets eget regi. Således varetager ministeriet ingen af de økonomisk tungeste områder som rengøring, vagt- og alarmordninger, reparation og vedligeholdelse, kantinedrift m.v.

Derimod varetager departementet en del af opgaverne inden for edb-området, f.eks. den daglige service over for brugerne samt i mindre omfang vedligeholdelse m.v. af edb-maskinerne. Der er indgået servicekontrakter på vedligeholdelse af såvel maskiner som software. I forbindelse med implementeringen af nye systemer inddrages typisk konsulenter, ligesom der oftest vælges færdigtudviklede systemer.

Tilsvarende har Landsskatteretten indgået servicekontrakt på vedligeholdelse af maskiner og programmer.

De nævnte opgaver har ikke været underkastet en udbudsrunde.

For Told og Skat, der omfatter Told- og Skattestyrelsen samt 31 told- og skatteregioner, kan

jeg oplyse, at en række opgaver varetages i ministeriets regi uden at have været underkastet en udbudsrunde. Det drejer sig om:

- Edb-opgaver vedrørende
- vareførsel (import/eksport),
- visse interne opgaver (f.eks. journalisering, personaleadministration, resultatmåling, interne revisions-, analyse- og databehandlingsopgaver),
- mindre administrative opgaver med begrænsede datamængder eller få brugere (f.eks. bogholderi og regnskabsafreggelse, realrenteafgift, motorstatistik),
- værkstedstjeneste, der leverer håndværker-ydelser til en københavnsk region og til styrelsen,
- informationsopgaver og blanketdesign,
- indtastning af oplysninger i forbindelse med rentekontrolordningen samt kontrolindtastning og brevåbning i forbindelse med selvangivelsen for lønmodtagere og pensionister m.fl. (printselvangivelsen),
- betjentstuefunktioner, der varetager intern postfordeling og kørsel,
- rengøringsopgaver i frokoststuer og køkkener m.v. ved 9 regioner og
- trykning af interne meddelelser og cirkulærer.

vil kunne udføres af eksterne leverandører, med passende mellemrum skal underkastes en udbudsrunde. Dette gælder dog ikke for myndighedsafgørelser eller anden myndighedsudøvelse, medmindre der er særlig hjemmel hertil, jf. cirkulærets § 2.

Generelt bemærkes, at opgaverne på Justitsministeriets område i meget vidt omfang er af en sådan karakter, at de ikke kan udbydes til eksterne leverandører. Således indebærer opgavevaretagelsen på Justitsministeriets primære ressortområder – politi, domstole og kriminalforsorg – en myndighedsudøvelse, der ikke kan varetages af private.

Det er imidlertid Justitsministeriets generelle politik, at egnede opgaver bør udliciteres i overensstemmelse med reglerne i cirkulæret.

Det indledningsvis anførte forhold bevirker imidlertid, at opgaverne på en del af de områder, der er nævnt i bilaget til Finansministeriets cirkulære, fortsat varetages i eget regi og ikke har været udbudt. Fra cirkulæret kan således nævnes eksemplerne »sagsbehandling«, »servicering« og »tilsyn«.

Særligt med hensyn til kriminalforsorgens område kan oplyses, at »rengøring og vask« i betydeligt omfang varetages af indsatte som led i kriminalforsorgens forpligtelse til at beskæftige de indsatte under strafudståelsen. Denne forpligtelse har også medført, at en række andre opgaver – som f.eks. mindre byggearbejder og vedligeholdelsesarbejder – i vidt omfang udføres af de indsatte.

Inden for domstolsområdet vartages følgende opgaver i eget regi:

Bygeadministrationen vedrørende domstolenes bygninger varetages af Justitsministeriet, ejendomsadministration vedrørende de enkelte dommerkontorer varetages af den pågældende dommer eller retspræsident, kantinedrift varetages af henholdsvis Københavns Byret og Østre Landsret ved de pågældende retter, og tilsyn af domstolenes bygninger varetages af arkitekter, herunder kgl. bygningsinspektører, som er tilknyttet Justitsministeriet. De nævnte opgaver har ikke været udbudt.

For politiets vedkommende har Rigspoliti-chefen oplyst, at man løbende overvejer, om opgaver i politiet mest hensigtsmæssigt kan foretages af politiet eller af eksterne leverandører.

Der er ikke inden for politiets område foretaget udbud eller udlicitering af opgaver inden for myndighedens kerneområde (opretholdelse af ro og orden samt efterforskning af forbrydelser).

Spm. nr. S 926

Til justitsministeren (13/2 95) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke af de opgaver inden for ministeriets område, der er nævnt under pkt. 6 i bilaget til Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, som fortsat varetages i Justitsministeriets eget regi, og såfremt sådanne opgaver fortsat varetages i Justitsministeriets eget regi, vil ministeren da oplyse, hvorvidt disse opgaver har været underkastet en udbudsrunde i henhold til § 1 i samme cirkulære?«

Svar (22/2 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Efter det nævnte cirkulæres § 1 gælder som almindelig disponeringsregel, at opgaver, som

Derimod udbydes en række andre opgaver nationalt og i EU, f.eks. er der over en årrække foretaget udbud af rengøringsopgaver.

Spm. nr. S 927

Til forsvarsministeren (13/2 95) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke af de opgaver inden for ministeriets område, der er nævnt under pkt. 6 i bilaget til Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, som fortsat varetages i Forsvarsministeriets eget regi, og såfremt sådanne opgaver fortsat varetages i Forsvarsministeriets eget regi, vil ministeren da oplyse, hvorvidt disse opgaver har været underkastet en udbudsrunde i henhold til § 1 i samme cirkulære?«

Svar (20/2 95)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

I bilag til Finansministeriets udliciteringscirkulære er anført et antal eksempler på områder, inden for hvilke det kan være relevant at udbyde.

Varetagelsen af de statslige drifts- og anlægsopgaver inden for Forsvarsministeriets område kan opgøres på følgende måde:

Tabel 1

Opgaver	Varetages alene af Forsvarsministeriet	Varetages delvis af private leverandører m.v. ¹⁾
Anlægsopgaver ...		x
Befordring		x
Byggeadministration		x
Databehandling ...		x
Dataanalyser og -udvikling		x
Design		x
Edb-programmering		x
Ejendomsadministration	x	
Entreprenøropgaver		x
Forskning	x	
Fremstillingsvirksomhed		x
Håndværkerudbydere		x
Informationsopgaver	x	
Ingeniøropgaver ..		x
Kantinedrift		x
Konsulenttjeneste .		x
Kontorforhold	x	
Kørsel		x
Montage		x
Nybyggeri		x
Planlægning	x	
Rengøring og vask		x
Reparation		x
Sagsbehandling ...	x	
Servicering		x
Skovdrift		x
Til- og ombygninger		x
Tilsyn		x
Tjenesteydelser ...		x
Trykkeriopgaver ..		x
Vagttjeneste		x
Vedligeholdelse ...		x

¹⁾ Søjlen omfatter opgaver, der dels varetages selvstændigt af Forsvarsministeriet, dels løses af private leverandører m.v. såvel efter som uden udbudsrunder.

Traditionelt har en lang række opgaver under Forsvarsministeriets område været udbudt til private leverandører. Opgaverne underkastes med jævne mellemrum udbudsrunder, der skal sikre, at opgaverne løses økonomisk mest fordelagtigt – under skyldig hensyntagen til kvaliteten af opgaveløsningen. Disse opgaver vedrører primært rengøring og vask, vedligeholdelse, entreprenøropgaver, håndværkerydelser, ingeniøropgaver, skovdrift, til- og ombygninger, nybyggeri samt anlægsopgaver.

Under hensyn til den korte tidsfrist og til, at en række af opgaverne i skemaet varetages decentralt på regiments-, flyvestations- og flådestationsniveau (niveau III) m.v., har det ikke været muligt at indhente mere detaljerede oplysninger om omfanget af de udliciterede opgaver.

En række opgaver under forsvarets virksomhed egner sig ikke til udlicitering på grund af forsvarets særlige forpligtelser i forbindelse med beredskabskrav, myndighedsudøvelse, sikkerhed m.v.

Der pågår til stadighed vurderinger af mulighederne for at udbyde yderligere drifts- og anlægsopgaver.

Spm. nr. S 929

Til boligministeren (13/2 95) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke af de opgaver inden for ministeriets område, der er nævnt under pkt. 6 i bilaget til Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, som fortsat varetages i Boligministeriets eget regi, og såfremt sådanne opgaver fortsat varetages i Boligministeriets eget regi, vil ministeren da oplyse, hvorvidt disse opgaver har været underkastet en udbudsrunde i henhold til § 1 i samme cirkulære?«

Svar (21/2 95)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Boligministeriet består ud over departementet af 7 styrelser af meget forskelligartet karakter, hvorfor der redegøres for hver enhed for sig.

Departementet og Bygge- og Boligstyrelsen

Opgaver som i henhold til cirkulæret vil kunne udføres af eksterne leverandører, men som stadig varetages af Departementet og Bygge- og Boligstyrelsen, er:

- Edb-programmering. Mindre programmeringsopgaver samt udbygningen af ministeriets store informationssystem udvikles internt, da detailkendskabet til bolig- og boligstøtte-lovgivningen er et af de forhold, som betinger programmernes anvendelighed.
- Kantinedrift. Bygge- og Boligstyrelsen har en lille kantine, som drives af Boligministeriet. Det har fra tid til anden været drøftet at bortforpagte kantine, men omsætningen er så lille, at der ikke ville være interesserede forpagtere, medmindre ministeriet øgede tilskuddet til kantine betydeligt.
- Trykkeopgaver. Mindre opgaver – dvs. opgaver i mindre oplag eller opgaver, hvor publikationerne er små – foretages af ministeriet selv. Øvrige opgaver varetages af eksterne leverandører.

Statens Byggeforskningsinstitut

Instituttet udfører forskningsopgaver og nogle af de hermed tæt forbundne edb-programmeringsopgaver og håndværkeropgaver i laboratorierne. Da instituttets formål er at forske, har det ikke været overvejet at udbyde opgaver vedr. forskningen. Det kan dog oplyses, at instituttet indgår en række tjenesteydelseskontrakter om eksternt bistand i mange forskningssager både med rådgivende firmaer og håndværkerfirmaer.

Instituttet markedsfører selv sine publikationer. Det blev sidste år i forbindelse med udliciteringen af salgsopgaven overvejet, om man også skulle udlicitere markedsføringen. Imidlertid viste det sig, ud fra overvejelser om omkostninger og vigtigheden af den tætte kontakt mellem forskningen og byggeerhvervet, at være en bedre løsning at bevare markedsføringen på instituttet.

Instituttet varetager de administrative kontoropgaver, der er forbundet med en arbejdsplads på ca. 150 medarbejdere. Der har ikke været overvejelser om at udlicitere nogle af de administrative opgaver.

Der udføres reparations- og vedligeholdelsesopgaver i et beskedent omfang, idet opgaverne i det omfang, det skønnes hensigtsmæssigt, udføres af eksterne håndværkere.

Elektricitetsrådet

Nedennævnte opgaver falder inden for Elektricitetsrådets område og afvikles på følgende måde:

- Databehandling varetages af institutionen selv og indgår som led i den daglige sagsbehandling.
- Dataanalyser og -udvikling. Enkeltopgaver udbydes, egentlig udlicitering finder ikke sted.
- Fremstillingsvirksomhed. Fremstilling og salg af Stærkstrømsbekendtgørelsen er i konsignation hos J.H. Schultz Information A/S. Trykningen vil blive udbudt som enkeltopgaver senest i 1996.
- Informationsopgaver. Større informationsopgaver, f.eks. kampagner, udbydes.
- Sagsbehandling og tilsyn. Tilsyn med elektrisk materiel og sagsbehandling i forbindelse hermed er overdraget DEMKO i henhold til kontrakt.

Danmarks Elektriske Materielkontrol

DEMKO kan oplyse, at der inden for følgende områder, som stadig varetages af DEMKO selv, ikke har været afholdt udbudsrunder:

- Databehandling og edb-programmering. Kun den del af arbejdet, som med fordel kan varetages af DEMKO selv, udføres internt. Arbejde af mere kortvarig karakter eller opgaver, der kræver specialviden/uddannelse, er blevet udført af ekstern leverandør. Arbejdet er blevet aftalt inden udbudscirkulærets ikrafttrædelse, hvorfor der er fortsat med samme leverandør, idet skifte til en ny leverandør vil kræve betydelige ekstraomkostninger.
- Kantinedrift, rengøring og vask. Løbende har der været foretaget beregning og vurdering af, om arbejdet med fordel kan udliciteres. Indtil videre har konklusionen været, at det ikke kan svare sig, men specielt området rengøring og vask holdes løbende under observation for eventuel omlægning.
- Konsulenttjeneste. Der har kun været anvendt konsulenter i mindre omfang og da kun i forbindelse med enkeltstående korterevarende projekter. Udlicitering har ikke fundet sted, idet det er blevet vurderet, at omkostningen herved ville blive større.

Danmarks Gasmateriel Prøvning

Institutionen har allerede udliciteret alle de opgaver, som vil kunne udføres af eksterne leverandører, og som ikke vedrører DGP's primære opgaver.

Slots- og Ejendomsstyrelsen

Inden for bygningsområdet kan oplyses, at entreprenør- og håndværkerydelser generelt udbydes efter gældende regler i form af begrænset udbud (indbudte licitationer) eller ved mindre arbejder i form af underhåndsbud. Styrelsen har alene egen håndværkerstab inden for el- og VVS-området til løbende pasning og vedligehold af tekniske installationer på Centraladministrationens bygninger og slotte i hovedstadsområdet. Ved udførelse af større arbejder inden for disse områder benyttes private firmaer.

Vedrørende arkitektopgaver har styrelsen i de sidste år overdraget hovedparten af projekteringsopgaverne og nogle af tilsynsopgaverne til private rådgivere, mens projektering i eget regi er indskrænket tilsvarende. Samtlige ingeniøropgaver overdrages til private firmaer.

For så vidt angår ejendomsadministration, er administrationen af de i hovedstadsområdet beliggende statsejendomme, der fortrinsvis benyttes til administrationskontorer for centraladministrationen, henlagt til Slots- og Ejendomsstyrelsen i henhold til Boligministeriets cirkulære af 31. maj 1989.

Baggrunden for denne ordning er, at ejendomsadministrationen er nøje forbundet med lokaledisponeringen, som i henhold til nævnte cirkulære er henlagt til Slots- og Ejendomsstyrelsen.

For så vidt angår vagt og rengøring, udføres dette i eget regi på Slotsholmen, jf. samme cirkulære. Da styrelsen i divisionen Service og Kontormiljø råder over en vagt- og rengøringsafdeling, der opererer på rent markeds-mæssige vilkår, er det muligt løbende at holde sig ajour med markedspriserne.

Hvad angår anlægs- og vedligeholdelsesopgaver på haveområdet, kan det oplyses, at der løbende udbydes en betydelig del af disse opgaver både på drifts- og anlægssiden.

Kort- og Matrikelstyrelsen

Kort- og Matrikelstyrelsen får i meget vid udstrækning udført opgaver hos eksterne leverandører.

Opgaverne vedrører især omlægning af kortværkerne til digital form. Andre opgaver vedrører design, edb-programmering, håndværkerydelser, kantinedrift, konsulenttjenester, rengøring, reparation, tjenesteydelser, trykkeriopgaver, vagttjeneste og vedligeholdelse.

Kort- og Matrikelstyrelsen overvejer til staidighed, hvorledes det er muligt at udlicitere de opgaver, der fortsat varetages i styrelsens eget regi. Dette drejer sig bl.a. om databehandling og teknisk service.

Spm. nr. S 931

Til sundhedsministeren (13/2 95) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke af de opgaver inden for ministeriets område, der er nævnt under pkt. 6 i bilaget til Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, som fortsat varetages i Sundhedsministeriets eget regi, og såfremt sådanne opgaver fortsat varetages i Sundhedsministeriets eget regi, vil ministeren da oplyse, hvorvidt disse opgaver har været underkastet en udbudsrunde i henhold til § 1 i samme cirkulære?«

Svar (21/2 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Opgaver inden for Sundhedsministeriets faglige kerneområder varetages som udgangspunkt i Sundhedsministeriets eget regi. Det drejer sig primært om sagsbehandling, tilsyn og lign. og analyse- og planlægningsopgaver i tilknytning hertil. Disse opgaver vil normalt være omfattet af udbudscirkulærets undtagelsesbestemmelser i §§ 2 og 3.

Fremstillingsopgaver inden for de faglige kerneområder udføres af Sundhedsstyrelsens Isotop-apotek og Statens Seruminstitut. Afsætningen sker primært til eksterne aftagere i konkurrence med andre leverandører. Der er ikke foretaget udbud, da afsætning er betinget af, at institutionerne er konkurrencedygtige.

De øvrige opgavers fordeling på varetagelse i eget regi og eksterne leverandører sker på grundlag af en samlet vurdering, hvori bl.a. indgår pris, kvalitet, service og behov for at kunne råde over faglig indsigt og ekspertviden i den løbende opgavevaretagelse.

Det har betydet, at en lang række service- og hjælpefunktioner uden for de faglige kerneområder søges udliciteret.

Levnedsmiddelstyrelsen varetager dog kantiendrift i eget regi for at kunne anvende erfaringerne herfra i styrelsens faglige rådgivningsvirksomhed. Styrelsen udfører også i begrænset omfang håndværkerydelser, som indgår i driften af de avancerede løbende laboratorieaktiviteter, hvor adgangen til hurtig bistand og kendskab til opgavernes karakter er af afgørende betydning.

Statens Seruminstitut har egne servicefunktioner inden for reparation og vedligeholdelse af bygninger og tekniske installationer. De pågældende servicefunktioner skal sikre driften af produktion og laboratorier, hvor adgang til hurtig assistance og kendskab til instituttets infrastruktur er påkrævet. Alle større bygge- og anlægsopgaver udføres i eksternt regi. Serum instituttet beskæftiger ligeledes eget personale ved vedligeholdelse og rengøring af produktionsfaciliteter og -udstyr. Det skyldes nationale og internationale kvalitetssikringsbestemmelser for lægemiddelvirksomheder, der bl.a. kræver, at personalets uddannelse, oplæring og træning skal kunne dokumenteres.

Herudover løses Sundhedsministeriets edb-opgaver både i eget regi og af eksterne leverandører. Større udviklings- og analyseopgaver løses som regel med eksternt bistand og efter udbud. Informationsopgaver varetages kun i meget begrænset omfang i eget regi, men overdrages til eksterne konsulenter og bureauer efter udbud.

Spm. nr. S 934

Til undervisningsministeren (13/2 95) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke af de opgaver inden for ministeriets område, der er nævnt under pkt. 6 i bilaget til Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, som fortsat varetages i Undervisningsministeriets eget regi, og såfremt sådanne opgaver fortsat varetages i Undervisningsministeriets eget regi, vil ministeren da oplyse, hvorvidt disse opgaver har været underkastet en udbudsrunde i henhold til § 1 i samme cirkulære?«

Svar (27/2 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Undervisningsministeriet anvender generelt mål- og rammestyling i forhold til institutioner under ministeriet. De fleste uddannelsesområder er taxameterstyrede, således at institutionerne modtager bevillinger på grundlag af den gennemførte aktivitet og takster fastsat på finansloven. Samtidig hermed har institutionerne udstrakt frihed til selv at disponere.

Oplysninger om omfanget af udlicitering bliver indberettet til Finansministeriet, som offentliggør en samlet status én gang årligt. Undervisningsministeriet har ikke yderligere oplysninger om udlicitering ved de enkelte institutioner.

Inden for ministeriets interne driftsområde gælder, at en række af de oplyste varer og tjenester købes efter de med Statens og Kommunernes Indkøbs Service (tidligere Statens Indkøb) indgåede aftaler, i de fleste tilfælde baseret på egentligt udbud.

Et enkelt område er imidlertid udbudt direkte fra ministeriet. Det drejer sig om afdelingernes rejser.

Inden for anlægsopgaver samt til- og ombygning er der i de fleste tilfælde sket udbud efter de specielle regler, der gælder her.

Endvidere har der inden for edb-området været udbud af en række leverancer efter de gældende EU-regler.

De områder, der fortsat varetages af afdelingerne, underkastes en løbende vurdering med hensyn til pris/leverancevilkår i øvrigt for at sikre den, alle forhold taget i betragtning, mest økonomiske administration.

Spm. nr. S 935

Til kulturministeren (13/2 95) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke af de opgaver inden for ministeriets område, der er nævnt under pkt. 6 i bilaget til Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, som fortsat varetages i Kulturministeriets eget regi, og såfremt sådanne opgaver fortsat varetages i Kulturministeriets eget regi, vil ministeren da oplyse, hvorvidt disse opgaver har været underkastet en udbudsrunde i henhold til § 1 i samme cirkulære?«

Svar (22/2 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Ministeriet oplyser hvert år i henhold til § 18 i Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om ministeriets samlede omfang af udbud og udlicitering.

Kulturministeriet har over 40 statslige institutioner, som i forbindelse med totalrammeredegørelserne har redegjort for omfanget af udbud og udliciteringer. Med henvisning til redegørelserne kan ministeriet oplyse følgende:

Udbud og udlicitering på Kulturministeriets område 1992 og 1993

	1992	1993
Udbudte opgaver, antal	13	13
Udliciterede opgaver, antal	10	13
Udbud uden udlicitering, antal	3	0

Opgavetyper 1992: Rengøring, vagt, edb-opgaver, byggeri og anlæg, bogbinderi, vedligeholdelse.

Opgavetyper 1993: Vedligeholdelse, sikringsarbejder, rengøring, udvendig rengøring, byggeri og anlæg, kantinedrift.

Ministeriet foretager løbende udbudsrunder inden for de områder, som er nævnt under pkt. 6 i cirkulæret, i det omfang det er muligt at udbyde opgaven, og hvis det kan godtgøres, at udbudet af opgaven ikke skaber uforholdsmæssig store omkostninger eller administrative byrder.

Kulturministeriet er naturligvis opmærksom på § 1 i cirkulærets bestemmelser, og ministeriet orienterer løbende institutionerne for at sikre, at opgaver, som kan udføres af eksterne leverandører, med passende mellemrum underkastes en udbudsrunde.

Spm. nr. S 936

Til kirkeministeren (13/2 95) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke af de opgaver inden for ministeriets område, der er nævnt under pkt. 6 i bilaget til Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, som fortsat varetages i Kirkeministeriets eget regi, og såfremt sådanne opgaver fortsat varetages i Kirkeministeriets eget regi, vil ministeren da oplyse, hvorvidt disse opgaver har været underkastet en udbudsrunde i henhold til § 1 i samme cirkulære?«

Svar (20/2 95)

Kirkeministeren (Birte Weiss):

Af de eksempler på områder, som nævnes i pkt. 6 i bilaget til Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, er informationsopgaver, kontorforhold, sagsbehandling og trykkeriopgaver områder, som fortsat varetages i eget regi.

Disse områder har ikke været underkastet en udbudsrunde i henhold til cirkulærets § 1. Dette skyldes for sagsbehandlingens vedkommende, at denne er en del af ministeriets lovbestemte arbejdsopgaver og derfor ikke kan udliciteres. De øvrige arbejdsopgaver indgår som en integreret del af de sædvanlige departementale opgaver, og det er Kirkeministeriets vurdering, at en udlicitering heraf vil medføre uforholdsmæssige omkostninger og administration, når man tager Kirkeministeriets størrelse i betragtning.

Spm. nr. S 937

Til miljø- og energiministeren (13/2 95) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke af de opgaver inden for ministeriets område, der er nævnt under pkt. 6 i bilaget til Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, som fortsat varetages i Miljø- og Energiministeriets eget regi, og såfremt sådanne opga-

ver fortsat varetages i Miljø- og Energiministeriets eget regi, vil ministeren da oplyse, hvorvidt disse opgaver har været underkastet en udbudsrunde i henhold til § 1 i samme cirkulære?«

Svar (21/2 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Da listen over opgaver i pkt. 6 i bilaget til Finansministeriets cirkulære om udbud og udlicitering samlet favner meget bredt, er det min vurdering, at Miljø- og Energiministeriets enkelte opgaver, som varetages i eget regi, helt eller delvis vil være synonyme med en eller flere af listens opgaver.

Kun få af disse opgaver har hidtil været underkastet en udbudsrunde i henhold til § 1 i det omhandlede cirkulære, idet opgaverne for størstedelsens vedkommende er omfattet af §§ 2 og 3 i det omhandlede cirkulære.

For de opgaver, der ikke er omfattet af cirkulærets §§ 2 og 3, vil der blive foretaget udbudsrunder i henhold til cirkulærets § 1.

Det skal supplerende bemærkes, at Miljø- og Energiministeriet til stadighed er opmærksom på bestemmelserne i cirkulærets § 1, og at en lang række opgaver er blevet udbudt og i dag i al væsentlighed varetages af private leverandører. Det gælder f.eks. kantinedrift, vask og rengøring og en række anlægsopgaver.

Spm. nr. S 939

Til erhvervsministeren (13/2 95) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke af de opgaver inden for ministeriets område, der er nævnt under pkt. 6 i bilaget til Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, som fortsat varetages i Erhvervsministeriets eget regi, og såfremt sådanne opgaver fortsat varetages i Erhvervsministeriets eget regi, vil ministeren da oplyse, hvorvidt disse opgaver har været underkastet en udbudsrunde i henhold til § 1 i samme cirkulære?«

Foreløbigt svar (22/2 95)**Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):**

Besvarelsen af ovennævnte spørgsmål har nødvendiggjort indkaldelse af bidrag fra Erhvervsministeriets 7 styrelser. På grund af det indkaldte materiales omfang samt behovet for indhentelse af yderligere oplysninger fra ministeriets styrelser arbejdes der endnu på sagen. Jeg forventer imidlertid snarest at kunne vende tilbage med en besvarelse af det stillede spørgsmål.

Spm. nr. S 940

Til trafikministeren (13/2 95) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke af de opgaver inden for ministeriets område, der er nævnt under pkt. 6 i bilaget til Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, som fortsat varetages i Trafikministeriets eget regi, og såfremt sådanne opgaver fortsat varetages i Trafikministeriets eget regi, vil ministeren da oplyse, hvorvidt disse opgaver har været underkastet en udbudsrunde i henhold til § 1 i samme cirkulære?«

Svar (23/2 95)**Trafikministeren (Jan Trøjborg):**

Spørgsmålet er søgt besvaret ved vedlagte skema. Der er foretaget x-markering i skemaet, såfremt der er tale om en opgave, der udføres i den pågældende institution og denne opgave ikke er fuldt ud udliciteret. Såfremt der er tale om delvis udlicitering, er der ikke foretaget markering.

Besvarelsen er ekskl. postområdet, som først for nylig er kommet til at henhøre under Trafikministeriets ressort, ligesom en række mindre institutioner uden egentlige driftsopgaver ikke er medtaget. Besvarelsen er begrænset til at omfatte institutioner, der optræder på finansloven.

Som det fremgår af skemaet er der – Trafikministeriet betragtet under ét – sket udlicitering af næsten alle de opgavetyper, som nævnes i pkt. 6 i bilaget til cirkulæret vedr. udbud og udlicitering. Det bemærkes, at de anførte opgaver i cirkulærets bilag alene er ment som et idékatalog – en oversigt over opgaver, hvor det kan være relevant at foretage udbud.

Trafikministeriets strategi er, at kerneopgaverne overvejende udføres i eget regi, mens periferiopgaver udbydes/udliciteres, og at opgaver udbydes/udliciteres i henhold til bedst og billigst-princippet. Trafikministeriet foretager kun udlicitering, såfremt dette medfører en reduktion i udgifterne og/eller et kvalitetsløft.

Det fremgår i øvrigt af Trafikministeriets redegørelse til Udliciteringsrådet, at ministeriets institutioner regelmæssigt skal vurdere, hvorvidt opgaver inden for det pågældende område er egnet til udlicitering.

	Depar-temen-tet	Vejdi-rekto-ret	Statens Luft-farts-væsen	Stats-havne-ne	Kystin-spekto-ret	DMI	DSB	Born-holms Trafik-ken	Færd-selssty-relsen	Statens Bilin-spek-tion
Anlægsopgaver										
Befordring					X					
Byggeadministration				X	X					X
Databehandling	X		X						X	X
Dataanalyser og -udvikling										
Design										X
Edb-programmering		X			X			X		
Ejendomsadministration			X	X	X			X		X
Entreprenøropgaver										
Forskning		X				X				
Fremstillingsvirksomhed										
Håndværkerydelser								X		
Informationsopgaver	X	X		X						X
Ingeniøropgaver					X					X
Kantinedrift					X		X			
Konsulenttjeneste										
Kontorforhold			X	X		X	X			X
Kørsel		X								X
Montage										
Nybyggeri										
Planlægning		X	X	X		X			X	X
Rengøring og vask				X				X		
Reparation										X
Sagsbehandling	X		X	X	X	X		X	X	X
Servicering				X						X
Skovdrift										
Til- og ombygninger					X					
Tilsyn		X	X	X						X
Tjenesteydelser										
Trykkeriopgaver	X									
Vagtjeneste									X	
Vedligeholdelse								X	X	X

Spm. nr. S 949

Til socialministeren (14/2 95) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Agter ministeren at tage initiativ til ændring af sociallovgivningen, så en kommune kan nægte udbetaling af sociale ydelser til personer, der er tilmeldt en bolig, som i henhold til planlovgivningen ikke lovligt kan bebos hele året, og såfremt det ikke er tilfældet, vil ministeren da i det mindste tage initiativ til at ændre lovgivningen, så kommunen kan modsætte sig »social eksport« fra andre kommuner, der indplacerer borgere i et sommerhus uden helårsattest?«

Begrundelse

Regeringen har gennem det såkaldte sommerhuscirkulære indskærpet kommunernes pligt til at indgive anmeldelse mod ulovlig helårsbeboelse af sommerhuse. Samtidig har Det Sociale Ankenævni i Frederiksborg Amt ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten den 14. februar 1995 fastslået, at Frederiksværk Kommune ikke kan afvise en 30-årig prøveløsladt mand fra Roskilde Kommune »alene med den begrundelse, at ansøgeren bebor et sommerhus uden helårsattest.«

Svar (17/2 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Spørgsmålet, om man kan bo ulovligt og samtidig modtage sociale ydelser, afgøres ud fra grundlovens § 75, stk. 2.

Bestemmelsen angiver, at den, der ikke kan ernære sig eller sine, og hvis forsørgelse ikke påhviler nogen anden, er berettiget til hjælp af det offentlige, dog mod at underkaste sig de forpligtelser, som loven herom påbyder.

Bestemmelsen indeholder et påbud om eksistensen af et forsørgelsesvæsen, der garanterer enhver et eksistensminimum, og som bygger på det såkaldte retsprincip. Sætningen om at underkaste sig visse forpligtelser sigter navnlig på den såkaldte fattighjælpsvirkning som f.eks. fortabelse af valgret, der for længst er afskaffet. Man kan udelukke en person fra kontanthjælp, fordi pågældende afviser at udnytte et beskæftigelsestilbud, der fortsat står åbent. Pågældende kan nemlig vælge at tage imod tilbudet og derigennem få midler til sit underhold.

Ingen må således være totalt udelukket fra at få del i det underste sociale sikkerhedsnet. Man kan derfor ikke udelukke en person fra kontanthjælp på grund af pågældendes boligforhold, da pågældende ikke uden økonomiske midler har mulighed for at skaffe sig andet tag over hovedet og dermed igen være berettiget til at få hjælp. I givet fald ville der være en pligt for opholdskommunen til at anvise en lovlig bolig.

Hvis en socialforvaltning skulle betinge den sociale ydelse af lovlig beboelse, ville det endvidere kun være personer, der modtager hjælp efter den sociale lovgivning, der fik et ulovligt ophold afbrudt, og ikke lønmodtagere og andre, der har ulovligt ophold.

På denne baggrund agter jeg ikke at ændre i den sociale lovgivning for personer, der ulovligt har ophold i et sommerhus hele året.

Med hensyn til det alternative forslag kan jeg oplyse, at efter bistandslovens § 47 kan der ydes hjælp til flytning, hvis der sker en bolig-mæssig eller erhvervsmæssig forbedring, og hvis ansøgeren ikke selv har midler til flytningen.

Hjælpen kan også ydes til flytning til en anden kommune. Kommunalbestyrelsen skal indhente samtykke fra tilflytningskommunen, inden hjælpen ydes. Hvis der ikke er indhentet samtykke, bevarer fraflytningskommunen betalingsforpligtelsen, indtil ansøgeren har klaret sig selv i 3 måneder, dog længst i 2 år efter flytningen.

Der er således allerede en regel, der har til hensigt at forhindre, at en kommune eksporterer sine problemer til en anden kommune.

Kommunernes uenighed om deres forpligtelser efter loven, herunder afslag på samtykke efter § 47, kan indbringes for det sociale ankenævni som normalt sidste administrative klageinstans. Hvis Den Sociale Ankestyrelse skønner, at sagen er principiel eller generel, kan Ankestyrelsen optage sagen til behandling.

Jeg kan om det konkrete eksempel, der er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, oplyse, at Den Sociale Ankestyrelse for tiden behandler en tilsvarende sag som principiel. Jeg skal derfor ikke nærmere kommentere det nævnte eksempel.

Spm. nr. S 788

Til udenrigsministeren (30/1 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give om situationen omkring lufthavnen i Tuzla siden de danske FN-troppers ankomst, om den fortsatte lukning af lufthavnen samt om nødhjælpsforsyningssituationen for indbyggere og flygtninge i byen?«

Begrundelse

Der henvises til forespørgselsdebatten om det tidligere Jugoslavien den 7. februar 1995.

Svar (7/2 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): På grund af modstand fra primært de bosniske serbere er det ikke lykkedes FN at få åbnet Tuzla lufthavn.

Lufthavnen blev efter forhandlinger med parterne kort åbnet i marts-april 1994, og der fandt enkelte flyvninger sted med UNPROFOR-personel. Da det blev forsøgt at flyve forsyninger ind, blev flyene beskudt fra serbiske stillinger i bjergene om lufthavnen. Fra serbisk side var man bange for, at flyvningerne skulle blive brugt til at smugle våben til muslimerne. FN forsøgte herefter at finde en løsning, hvorefter en serbisk forbindelsesofficer i Tuzla lufthavn kunne inspicere ladningerne. Dette strandede på muslimsk (den bosniske regeringshærs) afvisning af placering af en bosnisk serber i lufthavnen.

I forbindelse med åbningen i marts 1994 var en del af de danske kampvogne involveret i sikringen af lufthavnen. Efter kort tid viste det sig, at de danske kampvogne ikke var nødvendige for at sikre lufthavnen, hvorfor de overgik til anden tjeneste i området. Herefter er lufthavnen blevet sikret af først et svensk og herefter et hollandsk kompagni.

Landtransport er billigere end at flyve forsyninger frem, og der er desuden begrænset flykapacitet til rådighed for nødhjælpsoperationerne i det tidligere Jugoslavien. En åbning af Tuzla lufthavn blev derfor primært prioriteret højt af UNHCR, da vejene over land var blokerede på grund af kamphandlinger. Efter føderationsaftalen af marts 1994 mellem muslimer og kroater

har der ikke været konfrontationslinjer, der har hindret forsyningsvejene over land. Der har desuden det sidste halve år været almindelig kommerciel trafik til og fra Tuzla.

Fra UNPROFOR's side er lufthavnen klar til åbning, så snart forholdene tillader det. Personale og udstyr er til stede – dog ikke snerydningsudstyr til vintermånederne.

UNHCR har oplyst, at forsyningssituationen i Tuzla by er god. Siden september 1994 har man kunnet overskride målet for forsyninger med i gennemsnit 25 pct.

Fordeling af fødevarer (nødhjælp og medicin) mellem de forskellige befolkningsgrupper står de lokale bystyrer for, og det kan ikke kontrolleres af FN, om folk virkelig får, hvad de har behov for. EU's monitorer laver dog rutinemæssige check og påtaler om nødvendigt manglende tildelinger overfor de ansvarlige.

Ud over UNHCR er det oplyst, at der opererer ca. 75 private nødhjælpsorganisationer i Tuzla. En del af disse har imidlertid restriktive regler for, hvem der tildeles forsyninger.

Ifølge det for Udenrigsministeriet oplyste er der således ikke sult i Tuzla. På basis af bl.a. løbende indsamling af priser på varer på de forskellige lokale markeder har man desuden konstateret stabile og endog faldende priser over en periode, hvilket igen tages som indikator for den relativt gode forsyningssituationen i området. Det er desuden oplyst, at der ikke i samme grad som tidligere har kunnet konstateres udbredt sortbørshandel.

Spm. nr. S 846

Til skatteministeren (2/2 95) af:

Villy Søvnal (SF):

»Er ministeren enig i Momsnævnets afgørelse om, at »valgfri« ydelser som frisør, vask, rengøring og vinduespolering på plejehjem skal belægges med moms, fordi de ikke bør betragtes som ydelser med »nær tilknytning« til plejen?«

Begrundelse

Momsnævnet har, efter at man har besluttet at udbetale pension til beboere på plejehjem, vedtaget at belægge en del af de ydelser, man tilbyder pensionister på plejehjem, med moms, fordi

disse ikke kan betragtes som værende i »nær tilknytning til plejen«. Der er bl.a. tale om ydelser som frisør, vask, rengøring og vinduespolering.

Denne afgørelse er helt urimelig, især når man tænker på, hvor dårligt klientellet ofte er på plejehjemmene. Mange har simpelt hen ikke ressourcer til at foretage et valg. Ifølge en undersøgelse i Danske Kommuner 4/95 har 95 pct. af beboerne på et tilfældigt udvalg af 18 plejehjem da også besluttet at modtage den samme service, som de modtog, før man overgik til at udbetale pension til plejehjemsbeboerne.

Ud over at Momsnævnets afgørelse er dybt subtil ud fra en socialpolitisk synsvinkel, betyder den også en de facto-udhuling af plejehjems pensionisters indkomst.

Svar (21/2 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg kan oplyse, at nævnets afgørelse er rettet til Socialministeriet, der har spurgt om momsforholdene i forbindelse med, at plejehjemsbeboere fra den 1. januar 1995 skal betale for tjenesteydelserne i tilslutning til plejehjemsophold. De får fra samme dato den fulde pension udbetalt. Det fremgår af nævnets afgørelse, at leje af bolig samt el og varme i tilslutning hertil kan leveres momsfrit. Endvidere har nævnet anset tjenesteydelserne: Levering af kost og leje af linned som integreret i momsfritaget social forsyng og bistand.

Nævnet har derimod ikke fundet, at vask og rengøring, herunder vinduespolering, er en momsfritaget social ydelse efter momslovens § 13. Det betyder, at reglerne i lovens § 3 gælder, når det offentlige leverer disse ydelser. Der skal derfor ske momsregistrering og betales moms af vederlaget, hvis – jeg understreger hvis – ydelserne leveres i konkurrence med erhvervsvirksomheder. Told og Skat afgør, om der er konkurrence.

Det er over for mig oplyst, at den skillelinje mellem momsfrie og momspligtige ydelser, som nævnet har trukket i denne sag, er på linje med afgørelser, som nævnet tidligere har truffet. Nævnet har således bl.a. taget stilling til ydelserne fra private plejeservicefirmaer, der på samme måde leverer en pakke af forskellige tjenesteydelser.

Nævnet har den endelige administrative fortolkning af momslovgivningen på en lang række vigtige områder, bl.a. momsfritagelserne. Jeg

mener derfor ikke, at jeg bør kommentere det skøn ved fortolkningen, som nævnet har udøvet. Nævnet har ikke i sin afgørelse taget stilling til frisørydelsen, som spørgeren nævner. Jeg vil imidlertid antage, at den ville blive behandlet som de momspligtige ydelser.

Jeg skal i øvrigt henvise til socialministerens besvarelser af spørgsmål nr. S 660 og S 755 fra Kirsten Jacobsen (FP) om moms af rengøring på plejehjem eller vedrørende varig hjemmehjælp til rengøring.

Spm. nr. S 913

Til socialministeren (10/2 95) af:

Villy Søvnal (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvad ministerens kommentar er til, at BUPL i deres undersøgelse dateret den 11. januar 1995 har kunnet konstatere en gennemsnitlig forældrebetalingssandel på 34,1 pct. i SFO-ordningerne på trods af, at folkeskoleloven arbejder med en betalingsandel på 33 1/3 pct. i SFO-ordningerne og bistandsloven med 30 pct. i fritidshjemmene?«

Begrundelse

Mange børnefamilier har ifølge Mandag Morgen den 6. februar 1995 kunnet mærke en forbrugstilbagegang bl.a. som følge af forringelser af søskenderabatten. Det er derfor uacceptabelt, at deres økonomi også udhules som følge af øgede takststigninger i især SFO-ordningerne.

Svar (20/2 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Så vidt Socialministeriet er orienteret, findes der ikke i folkeskoleloven eller andre steder bindende regler om forældrebetaling i SFO-ordningerne svarende til bestemmelsen i bistandsloven om, at børnenes forældre betaler for opholdet i et dagtilbud efter bistandsloven med et beløb, der svarer til maksimum 30 pct. af institutionernes udgifter.

Folkeskolelovens § 50, stk. 2, som den ser ud efter ændringen ved lov nr. 1140 af 21. december 1994, henviser alene til Socialministeriets regler om betaling for ophold i dagtilbud for

børn og unge, for så vidt angår reglerne om søskendemoderation og friplads af økonomiske, sociale eller pædagogiske grunde.

I øvrigt henvises til undervisningsministeren, som området hører under.

Spm. nr. S 914

Til undervisningsministeren (10/2 95) af:

Villy Søvnal (SF):

»Hvad er ministerens kommentar til, at BUPL i deres undersøgelse dateret den 11. januar 1995 har kunnet konstatere en gennemsnitlig forældrebetalingssandel på 34,1 pct. på trods af, at folkeskoleloven arbejder med en betalingsandel på 33 1/3 pct. i SFO-ordningerne og bistandsloven med 30 pct. i fritidshjemmene?«

Begrundelse

Mange børnefamilier har ifølge Mandag Morgen den 6. februar 1995 haft forringede forbrugsmuligheder, bl.a. som følge af forringelser af søskenderabatten. Det er derfor uacceptabelt, at deres økonomi også udhules som følge af øgede takststigninger i især SFO-ordningerne.

Svar (21/2 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Man kan ikke holde de 34,1 pct. og de 33 1/3 pct. op imod hinanden, da de vedrører forskellige forhold. De 34,1 pct. angiver forældrebetalingens gennemsnitlige andel af skolefritidsordningernes udgifter.

Tallet 33 1/3 pct. var indtil vedtagelsen af lov nr. 1140 af 21. december 1994 om ændring af lov om folkeskolen størrelsen på det nedslag i forældrebetalingen, der efter folkeskolelovens § 50, stk. 2, skulle gives til familier med mere end ét barn i skolefritidsordninger, daginstitutioner m.v.

Med lov nr. 1140 af 21. december 1994 om ændring af lov om folkeskolen er bestemmelsen om søskendemoderation taget ud af lovens § 50, stk. 2. I stedet henviser § 50, stk. 2, nu til Socialministeriets regler om betaling for ophold i dagtilbud for børn og unge. Efter disse regler ydes der ikke længere søskendemoderation på 33 1/3

pct. af forældrebetalingen for børn i skolefritidsordninger. Der betales nu fuld pris for den dyreste plads, mens søskendemoderationen udgør 50 pct. af betalingen for øvrige pladser, jf. Socialministeriets bekendtgørelse nr. 800 af 30. september 1993 om betaling for ophold i dagtilbud for børn og unge, som ændret ved bekendtgørelse nr. 944 af 22. november 1994.

Med sit spørgsmål har spørgeren formentlig ønsket min kommentar til BUPL's oplysninger vedrørende den gennemsnitlige forældrebetalingsandel i skolefritidsordninger.

Det fremgår af folkeskolelovens § 50, stk. 2, at kommunalbestyrelsen opkræver betaling af børn, der er optaget i en skolefritidsordning.

Der er imidlertid hverken i folkeskoleloven eller i øvrigt fastsat bindende regler om størrelsen af forældrebetalingen for børn optaget i skolefritidsordninger.

Hjemmelen til oprettelse af skolefritidsordninger og til opkrævning af forældrebetaling for børn, der er optaget i en skolefritidsordning, blev indsat i folkeskoleloven med lov nr. 287 af 6. juni 1984 om ændring af lov om folkeskolen.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til L 97 af 7. marts 1984, forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen, at »størrelsen af forældrebetalingen fastsættes af kommunalbestyrelsen.«

Lovgiver har ikke ønsket at fastsætte centrale regler for, hvorledes skolefritidsordningerne skal indrettes, herunder størrelsen af forældrebetalingen. Man har ønsket at overlade spørgsmålet til lokal afgørelse.

Jeg skal dog henlede opmærksomheden på Undervisningsministeriets vejledning nr. 157 af 15. august 1994 om skolefritidsordninger, der indeholder følgende formulering: »Det henstilles, at betalingen for ophold i en skolefritidsordning i princippet fastsættes, så den ikke overstiger betalingen for en tilsvarende plads i en daginstitution efter bistandsloven, således at man undgår eventuelle sociale forvriddinger mellem de to institutionstyper.«

Denne henstilling ser ud til at blive fulgt. Ifølge BUPL's egne oplysninger er gennemsnitsprisen for en plads i skolefritidsordning på 720 kr. pr. måned mod 746 kr. pr. måned for fritidshjem under bistandsloven.

Spm. nr. S 849

Til landbrugs- og fiskeriministeren (2/2 95) af:
Bodil Thrane (V):

»Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang der ydes fiskere omkostningsfradrag i hvert af de øvrige EU-lande ved beregning af konfiskationsbeløb ved ulovlig fangst?«

Begrundelse

Højesterets dom 303/1994 afsagt 2. februar 1995 vedrørende konfiskationsbeløb for ulovlig fangst.

Foreløbigt svar 10/2 95)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Som jeg havde lejlighed til at oplyse i samråd den 8. februar 1995 i Landbrugs- og Fiskeriudvalget, er ministeriet ved at undersøge sanktionsniveauet, herunder beregning af konfiskationsbeløbs størrelse i de øvrige EU-lande. Når alle oplysninger er modtaget, vil der blive udfærdiget et notat herom til udvalget.

På grundlag af de oplysninger, der indtil nu er modtaget, kan det generelt oplyses, at bøde og konfiskation sammensættes forskelligt i de enkelte lande. Det er derfor ikke muligt på grundlag af oplysninger om beregning og praksis vedrørende konfiskation alene at danne sig et indtryk af det samlede sanktionsniveau i de pågældende lande.

Som svar på den konkrete forespørgsel kan foreløbig oplyses, at det tilsyneladende ser ud til, at en del lande – i det omfang konfiskation anvendes – hovedsagelig benytter samme princip ved beregning af konfiskationsbeløb som det, Højesterets flertal nåede frem til, dvs. at lønudgifter ikke fradrages.

Jeg vil som nævnt vende tilbage med yderligere oplysninger over for spørgeren og Landbrugs- og Fiskeriudvalget.

Spm. nr. S 918

Til skatteministeren (10/2 95) af:
Kristen Touborg (SF):

»Agter ministeren at sikre etableringen af et biodiesel forsøgsanlæg i Lemvigområdet ved at give tilsagn om afgiftsfritagelse for en afgrænset mængde biodiesel i forsøgsperioden?«

Begrundelse

Da det er afgørende for projektets samlede økonomi i forsøgsperioden, at der gives en lokal afgiftsfritagelse på op til 2,5 mio. l biodiesel, og da projektet som forsøgsprojekt er behæftet med en række usikkerheder, ønsker spørgeren at få afklaret, om ministeren med afgiftsfritagelse vil sikre, at det forprojekt, som Lemvig Kommune i samarbejde med Landbo- og Husmandsforeningerne har gennemført, nu kan omsættes til et projekt i fuld skala.

Svar (23/2 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Principielt er jeg meget betænkelig ved at finansiere enkelte projekter med særlige gunstige skatte- og afgiftsregler.

Fritagelser for skatter og afgifter svarer i princippet til at yde tilskud, men jeg er af den opfattelse, at de offentlige midler som udgangspunkt bliver bedst forvaltet, hvis forskningsprojekter og lign. støttes gennem egentlige tilskud frem for afgiftsfritagelser. Tilskud vil i højere grad end afgiftsfritagelser kunne rettes mod de mest lovende projekter, ligesom de vil kunne ydes til projekter, hvor der ikke er nogen afgift, der kan fritages for.

På den baggrund kan jeg generelt ikke støtte, at forsøgsprojekter fritages for afgift, heller ikke det omtalte.

Jeg mener derfor, at en eventuel støtte til projektet bør ses i lyset af det videre arbejde i den tværministerielle arbejdsgruppe omkring energiforbrøder samt behandlingen af det forslag til et forsøgsprogram for biomotorbrændstoffer, som en arbejdsgruppe nedsat af den tidligere energiminister har udarbejdet.

Spm. nr. S 910

Til statsministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Hvad kan statsministeren oplyse om kontakter mellem regeringen og Den Danske Bank i forbindelse med regeringens beslutning om at afvise kravet fra Færøerne om en dommerundersøgelse og i stedet foreslå en ekspertundersøgelse?«

Svar (23/2 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan oplyse, at erhvervsministeren den 25. januar tog kontakt til Den Danske Bank for at få sikkerhed for, at Den Danske Bank ville være indstillet på at udlevere relevant materiale til et undersøgelsesudvalg og i øvrigt medvirke positivt til undersøgelsens gennemførelse. Dette indvilgede Den Danske Bank i, og erhvervsministeren lovede samtidig at orientere banken om udvalgets kommissorium.

Erhvervsministeriet sendte herefter den 3. februar Den Danske Bank et foreløbigt udkast til kommissorium for en undersøgelse af den færøske banksag til orientering.

Den 6. februar oplyste Den Danske Bank telefonisk på eget initiativ over for erhvervsministeren, at den ingen bemærkninger havde til udkastet. På baggrund af bl.a. Gørtz-udvalgets sammensætning kunne man overveje at medtage en nationaløkonom som ekspert.

Regeringens principielle holdning til undersøgelsens form og kommissorium har ikke været drøftet med Den Danske Bank.

Jeg finder, at de nævnte kontakter fra erhvervsministeren til Den Danske Bank har været et helt naturligt og nødvendigt led i regeringens beslutningsproces i denne sag. Det ville efter min opfattelse ikke have været rigtigt af regeringen at foreslå, at banksagen skal granskes af et undersøgelsesudvalg, hvis regeringen ikke var overbevist om, at et sådant udvalg ville have mulighed for at foretage en tilstrækkelig kortlægning af begivenhedsforløbet. Derfor kontakten til Den Danske Bank.

Jeg vil samtidig gerne understrege, at Den Danske Bank ikke er blevet spurgt til råds om undersøgelsens form eller om udformningen af kommissoriet for undersøgelsen. Den Danske Bank har heller ikke på anden måde haft indflydelse på regeringens valg af undersøgelsesform

eller på udformningen af det udkast til kommissorium, som jeg den 10. februar sendte til den færøske lagmand.

Spm. nr. S 917

Til statsministeren (10/2 95) af:

Frank Aaen (EL):

»Finder statsministeren ikke, at Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg burde orienteres senest samme tid som Den Danske Bank om regeringens overvejelser om et kommissorium for den ekspertundersøgelse, regeringen vil iværksætte vedrørende banksagen på Færøerne?«

Svar (23/2 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Regeringen har i denne sag som i andre sager lagt stor vægt på at orientere og drøfte de spørgsmål, sagen giver anledning til, med Folketingets partier.

Jeg vil i den forbindelse gerne henlede spørgers opmærksomhed på, at jeg personlig til dato har deltaget i 2 samråd i Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg omfattende i alt 6 samrådsspørgsmål, og at jeg skriftligt har besvaret 10 spørgsmål fra udvalget om sagen. Også andre ministre har været kaldt i samråd og besvaret spørgsmål fra udvalget.

Derudover har jeg den 13. februar tilsendt udvalget kopi af mit brev om sagen til den færøske lagmand vedlagt et udkast til kommissorium for et sagkyndigt og uvildigt undersøgelsesudvalg.

Jeg har over for udvalget bestræbt mig på omhyggeligt at redegøre for de overvejelser, regeringen har gjort sig om sagen og dens håndtering.

Som bekendt var den færøske anmodning om nedsættelse af en undersøgelsesret stilet til regeringen. Det har derfor været regeringens opgave at vurdere, hvorvidt regeringen efter retsplejelovens bestemmelser herom burde nedsætte en undersøgelsesret, eller om man på anden vis kunne efterkomme det færøske ønske om en granskning af sagen.

Derudover har det været regeringens opgave at sikre, at en anden undersøgelsesform end

den, man fra færøsk side havde udtrykt ønske om, ville have mulighed for at give en tilstrækkelig kortlægning af sagen.

Var regeringen ikke overbevist om, at de involverede parter kunne og ville udlevere relevant materiale til et særligt undersøgelsesudvalg, ville det ikke være rigtigt at bringe dette i forslag – heller ikke over for Folketinget.

Derfor tog erhvervsministeren den 25. januar kontakt til Den Danske Bank. Og i fortsættelse af denne kontakt sendte erhvervsministeren den 3. februar et første og helt foreløbigt udkast til kommissorium for undersøgelsen til Den Danske Bank til orientering.

At det var et første og helt foreløbigt udkast, understreges af, at regeringen den 3. februar endnu ikke havde haft lejlighed til at drøfte et udkast til kommissorium. Dette skete først senere, hvorpå jeg den 10. februar sendte et sådant udkast til den færøske lagmand med kopi til Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg den 13. februar.

Regeringen har lagt vægt på, at Folketinget blev orienteret om det udspil, regeringen præsenterede for det færøske landsstyre. Men inden dette skete, måtte regeringen naturligvis først have tilendebragt sine overvejelser om udformningen af et udkast til kommissorium. Dette skete først umiddelbart forud for afsendelsen af mit brev til lagmanden den 10. februar.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 177: Forslag til lov om ændring af lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk jordbrug m.v.

Af landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen).
(Fremsat 22/2 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (S):

Da vores ordfører på lovforslaget ikke kan være til stede, skal jeg tillade mig at oplæse ordførertalen.

Dette lovforslag skal ses i sammenhæng med de øvrige initiativer i Bornholmspakken, som regeringen har taget med henblik på at afhjælpe bornholmernes særlige økonomiske problemer.

Hensigten med lovforslaget er at ansøge EU-Kommissionen om at udpege Bornholm som et ugunstigt stillet område i henhold til det såkaldte bjergbondedirektiv.

Lovforslaget har til formål at medvirke til at opretholde jordbrugsvirksomhed på Bornholm samt modvirke affolkningen af øen.

I erhvervsstrukturen på Bornholm indgår jordbrug, fiskeri og turisme som væsentlige elementer. Jordbruget, fiskeriet og fødevareindustrien står alene for en tredjedel af den samlede erhvervsomsætning. Det er derfor vigtigt af hensyn til øens beskæftigelse og for fastholdelse af øens befolkning at bevare en stor råvareproduktion fra jordbruget.

Strukturudviklingen i bornholmsk jordbrug afviger på væsentlige punkter fra strukturudviklingen på landsplan. Her tænker jeg bl.a. på, at der har været en større nedgang i antallet af bedrifter på Bornholm end i det øvrige Danmark i de sidste tyve år, og at jordbruget på Bornholm i højere grad består af mindre bedrifter.

Bornholms beliggenhed medfører endvidere store omkostninger, bl.a. i forbindelse med fragt af varer, og gør det dermed vanskeligere at drive jordbrug på Bornholm, end det er i resten af Danmark.

Det skønnes, at alene transportforholdene påfører jordbruget og dets forarbejdningsevner ekstraomkostninger på mindst 19 mio. kr. årligt.

Med dette lovforslag får landbrugs- og fiskeriministeren mulighed for at fastsætte de regler, der er nødvendige for på Bornholm at gennemføre bjergbondedirektivet. Det er hensigten, at regeringen sender en ansøgning til Europa-Kommissionen, så der årligt kan ydes en udligningsgodtgørelse pr. ha og pr. storkreaturenhed til det enkelte jordbrug i ugunstigt stillede områder. De samlede udgifter til udligningsgodtgørelsen på Bornholm skønnes at ville udgøre ca. 10 mio. kr. om året. EU medfinansierer op til 25 pct. af de nationale udgifter.

Foruden udligningsgodtgørelsen er det meningen at anvende en forhøjet tilskudsprocent til investeringer i forbindelse med forbedringsplaner for jordbrugsbedrifter i henhold til EU-reglerne herom. Dette vil give den enkelte landmand bedre økonomiske muligheder for at